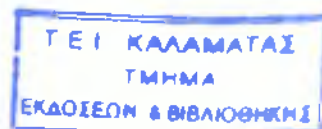

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ :

***“ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟ
ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ”***

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ : ΚΡΙΕΖΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2010

Πανοραμική άποψη της πόλης της Κορίνθου.

Φωτογραφίες του Ισθμού της Κορίνθου.

μικρή απεικόνιση αρχαιολογικού στο Δ. Κορινθίων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στις γραμμές που θα ακολουθήσουν παρακάτω θα σκιαγραφήσουμε ένα σπουδαίο κομμάτι της κοινωνίας τον πολιτισμό.

Πρόκειται για μία έννοια για την οποία θα πρέπει να ευαισθητοποιηθούν οι πάντες, έτσι ώστε να διατηρηθούν αναλλοίωτες και σε εγρήγορση μνήμες από το παρελθόν. Ο πολιτισμός είναι η γέφυρα συνένωσης του παρελθόντος με το μέλλον, είναι ο τρόπος που εξελίσσετε η ζωή.

Ωστόσο ο τομέας του πολιτισμού για παράδειγμα οι βιβλιοθήκες, τα θέατρα, οι αρχαιολογικοί χώροι, τα μουσεία, τα μνημεία, τα διατηρητέα κτίρια, τα καλλιτεχνικά προγράμματα και άλλα, συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό, στην οικονομική ανάπτυξη και στην κοινωνική συνοχή καθώς:

- συμβάλλουν σημαντικά για στο ΑΕΠ
- δημιουργεί θέσεις εργασίας υψηλής κατάρτισης
- προωθεί την ευρωπαϊκή συνοχή, συνθέτοντας τα διαφορετικά στοιχεία των λαών της σε έναν ενιαίο ευρωπαϊκό πολιτισμό
- συμβάλλει στην ανάπτυξη άλλων τομέων της οικονομίας.

Πρόκειται λοιπόν για μια πτυχή της οικονομικής ζωής της χώρας, χωρίς βέβαια να αναιρείται η κοινωνική διάσταση του πολιτισμού και ειδικά του Ελληνικού πολιτισμού στον οποίο βασίζεται η ανάπτυξη του Δυτικού κόσμου. Στο πλαίσιο αυτό οι τέχνες και ο πολιτισμός παίζουν σημαντικό ρόλο για την διατήρηση και ενίσχυση της κοινής ευρωπαϊκής ταυτότητας και του τρόπου ζωής κόντρα στην ταχύτητα της τεχνολογικής και οικονομικής εξέλιξης και στις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τ Ε Ι Κ Α Λ Α Μ Α Τ Α Σ
Τ Μ Η Μ Α
Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ω Ν & Β Ι Β Λ Ι Ο Θ Η Κ Η Σ

Εισαγωγή.....	6
---------------	---

ΜΕΡΟΣ Ι ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Πολιτιστική πολιτική – έννοια – παράγοντες προσδιορισμού και φορείς.

1.1 Η έννοια του πολιτισμού.....	8
1.1.2 Η έννοια του πολιτισμού: μια κριτική προσέγγιση.....	11
1.2. Η έννοια της πολιτικής.....	12
1.3 Η πολιτιστική πολιτική.....	12
1.4 Παράγοντες προσδιορισμού της πολιτιστικής πολιτικής.....	15
1.5 Κύριοι στόχοι ανάπτυξης της πολιτιστικής πολιτικής.....	17
1.6 Τα μέσα της πολιτιστικής πολιτικής.....	21
1.7 Φορείς πολιτιστικής διοίκησης.....	31
1.8 Η έννοια της ανάπτυξης.....	34

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ευρωπαϊκή ένωση και πολιτισμός.

2.1 Ευρωπαϊκή πολιτιστική πολιτική.....	37
2.2 Προγράμματα της ευρωπαϊκής ένωσης για τον πολιτισμό και την πολιτιστική ανάπτυξη.....	38
2.2.1 Πρόγραμμα Καλειδοσκόπιο.....	39
2.2.2 Πρόγραμμα Αγίανε.....	39
2.2.3 Πρόγραμμα Raphael.....	40
2.2.4 Πρόγραμμα « πολιτισμός 2000».....	40
2.2.5 Πρόγραμμα media.....	42

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ελλάδα και πολιτισμός.

3.1 Πολιτιστική δραστηριότητα στην Ελλάδα από την ίδρυση του κράτους έως σήμερα.....	44
3.1.1 19 ^{ος} αιώνας.....	44
3.1.2 1967-1974 ίδρυση του Υπουργείου Πολιτισμού.....	46
3.2 Φορείς της Ελληνικής πολιτιστικής διαχείρισης.....	47
3.2.1 Η ίδρυση του Υπουργείου Πολιτισμού.....	47
3.2.2 Τομείς παρέμβασης.....	48

3.2.2.1 Πολιτιστική κληρονομιά.....	49
3.2.2.2 Σύγχρονος και λαϊκός πολιτισμός.....	50
3.3 Πηγές χρηματοδότησης του Υπουργείου Πολιτισμού.....	53
3.4 Άλλοι κρατικοί πολιτιστικοί οργανισμοί.....	54
3.5 Ο ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης στην πολιτιστική πολιτική και την ανάπτυξη.....	55

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Στοιχεία και πολιτιστικές υποδομές στο Δήμο Κορινθίων.

4.1 Γενικά για τον δήμο.....	57
4.2 Βασικά χαρακτηριστικά του δήμου Κορινθίων.....	58
4.2.1 Γεωγραφικά στοιχεία του Νομού.....	58
4.3 Έκταση και πληθυσμός.....	59
4.4 Δημογραφικοί δείκτες του Δήμου Κορινθίων.....	61
4.4.1 Δείκτης εξάρτησης.....	62
4.4.2 Δείκτης νεανικότητας.....	62
4.4.3 Δείκτης γήρανσης.....	63
4.5 Οικονομικά χαρακτηριστικά.....	63
4.5.1 Οικονομικά ενεργός πληθυσμός – απασχόληση – ανεργία.....	63
4.6 Η διάρθρωση της τοπικής κοινωνίας.....	64
4.7 Κοινωνικές υποδομές του Δ. Κορινθίων.....	65
4.8 Νομικά πρόσωπα στο Δήμο Κορινθίων.....	67
4.9 Πολιτιστικές υποδομές στο δήμο Κορινθίων.....	67
4.10 Παραδοσιακά και διατηρητέα κτήρια.....	68
4.11 Δομές του δήμου σχετικά με τον πολιτισμό.....	72
4.11.1 Πνευματικό και πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Κορινθίων.....	72
4.11.2 Δημοτική βιβλιοθήκη.....	74
4.11.3 Φιλαρμονική ορχήστρα(νέων Κορίνθου).....	74
4.11.4 Θέατρο.....	75
4.11.5 Χορωδία.....	76
4.11.6 Τμήμα παραδοσιακού χορού και τραγουδιού.....	77
4.11.7 Τμήμα κλασικού και μοντέρνου χορού.....	77
4.11.8 Αρχαιολογικό μουσείο της Κορίνθου.....	78
4.11.9 Ιστορικό και λαογραφικό μουσείο της Κορίνθου.....	78
4.12 Αρχαιολογικοί χώροι της Κορίνθου.....	80
4.13 Σκακιστικό τμήμα.....	81
4.14 Τμήμα πινακοθήκης και εικαστικών τεχνών.....	82
4.15 Big- bank.....	82
4.16 Ο ισθμός της Κορίνθου.....	83
4.17 Πολιτιστικές δραστηριότητες στο Δήμο Κορινθίων.....	85
4.18 Ο αθλητισμός στο δήμο Κορινθίων.....	85

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Έρευνα και συμπεράσματα.

5.1 Η ταυτότητα της έρευνας.....	87
5.2 Συμπεράσματα.....	94
5.3 Προτάσεις για τον πολιτισμό.....	95

Παράρτημα.

Παρουσίαση των πολιτιστικών εκδηλώσεων του δήμου Κορινθίων για το έτος 2009.....	99
Ερωτηματολόγιο.....	109
Έντυπη βιβλιογραφία.....	112
Ηλεκτρονική βιβλιογραφία.....	113

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αναμφίβολα ο πολιτισμός αποτελεί το σπουδαιότερο δείγμα εξέλιξης και ανάδειξης του ανθρώπου.

Άλλες φορές με ταχύτερα και άλλες φορές με βραδύτερα βήματα, αλλά πάντα με συλλογική προσπάθεια ο άνθρωπος κατόρθωσε να δώσει άλλη μια αξία και διάσταση στην ύπαρξη στο χώρο.

Σταδιακά ο πολιτισμός εξελίσσεται. Η κάθε χώρα ξεχωριστά με την πολιτιστική της δραστηριότητα συμβάλλει στην παγκόσμια πολυπολιτισμική πρόοδο.

Η έννοια του πολιτισμού και η μεγάλη σημασία της, στην παρούσα εργασία προσδιορίζονται για τον γεωγραφικό χώρο της Κορίνθου και συγκεκριμένα του δήμου των Κορινθίων. Παρακάτω ακολουθεί μια εκτενή αναφορά στον πολιτιστικό πλούτο της Κορίνθου και το πώς αυτός επηρεάζει την ευρύτερη περιοχή, τους κατοίκους και τους επισκέπτες.

Η πόλη διαθέτει μια μεγάλη προϊστορία και σημαντικά αποθέματα πολιτιστικής κληρονομιάς.

Η ευνοημένη από άποψη γεωγραφικού χώρου, θέση της πόλης αλλά και ο σημαντικός πλούτος της πόλης κατά της αρχαιότητα, την καθιστούσαν μια εκ των ισχυρότερων πόλεων του αρχαίου κόσμου. Έτσι θέτοντας σε λειτουργία μια χρονομηχανή μπορούμε να γυρίσουμε πίσω και να δανειστούμε όλα εκείνα τα πολιτιστικά στοιχεία τα οποία μετρούν χιλιάδες χρόνια και να τα φέρουμε εδώ πίσω, για να εκθειάσουμε τον πολιτιστικό πλούτο της Κορίνθου αλλά και να τον αποτιμήσουμε έτσι ώστε να αναδειχθεί η πολιτιστική της φυσιογνωμία.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάσει την πολιτιστική πολιτική και την ανάπτυξη που ασκείται στο δήμο της Κορίνθου. Η εργασία διαθέτει δύο μέρη και ολοκληρώνεται μέσα σε πέντε κεφάλαια. Το πρώτο μέρος διαθέτει το πρώτο κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από εννοιολογικές αποσαφηνίσεις των όρων που έχουν σχέση με τον πολιτισμό.

Παρουσιάζονται οι έννοιες της πολιτιστικής πολιτικής, η έννοια της ανάπτυξης καθώς και οι παράγοντες προσδιορισμού της πολιτιστικής πολιτικής. Ακόμη παρουσιάζονται

οι στόχοι προσδιορισμού της πολιτιστικής πολιτικής, οι φορείς και τα μέσα ανάπτυξης της.

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζεται η δραστηριότητα της ευρωπαϊκής ένωσης για τον πολιτισμό, καθώς και διεθνείς οργανισμοί και η σχέση τους με τον πολιτισμό και κάποια ευρωπαϊκά προγράμματα που αφορούν αυτόν. Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η πολιτιστική δραστηριότητα στην Ελλάδα από την ίδρυση του κράτους μέχρι και σήμερα. Όσο αφορά το δεύτερο μέρος της εργασίας περιλαμβάνει το τέταρτο κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από το τέταρτο κεφάλαιο στο οποίο παρατίθενται τα ιστορικά και δημογραφικά στοιχεία του δήμου Κορινθίων, καθώς και γεωγραφικά χαρακτηριστικά, οι πολιτιστικές υποδομές του δήμου, τα νομικά πρόσωπα του δήμου και τέλος οι πολιτιστικές δραστηριότητες του δήμου.

Τέλος στο πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο παρουσιάζεται η έρευνα που πραγματοποιήθηκε για την πολιτιστική δραστηριότητα του δήμου, καθώς και κάποια συμπεράσματα και προτάσεις για την πολιτιστική αναβάθμιση της περιοχής.

Στις τελευταίες σελίδες παρουσιάζεται ένα παράρτημα το οποίο περιλαμβάνει τις πολιτιστικές δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στον Δήμο κατά το έτος 2009, καθώς και το ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήσαμε για την διεξαγωγή της έρευνας.

ΜΕΡΟΣ Ι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΕΝΝΟΙΑ – ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΦΟΡΕΙΣ.

1.1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

Πολιτισμός μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι¹ 1) το σύνολο των υλικών, πνευματικών, τεχνικών επιτευγμάτων και επιδόσεων, που είναι αποτέλεσμα των δημιουργικών δυνάμεων και των ικανοτήτων του ανθρώπου και που εκφράζεται ιστορικά στους τύπους και στις μορφές οργάνωσης και δράσης της κοινωνίας καθώς και στη δημιουργία (υλικών και πνευματικών) αξιών: η γέννηση / δημιουργία / πρόοδος / εξέλιξη / άνθηση / ακμή / κρίση / παρακμή / καταστροφή του πολιτισμού. α) το σύνολο των υλικών συνθηκών της ζωής του ανθρώπου, που διαμορφώθηκαν και εξελίχθηκαν μέσω της τεχνικής και επιστημονικής προόδου, τεχνικός πολιτισμός: ο σύγχρονος ~ εξαρτάται άμεσα από την τεχνολογία

2) το σύνολο των πνευματικών και καλλιτεχνικών επιδόσεων και επιτευγμάτων του ανθρώπου (τέχνες, επιστήμες, θεσμοί, δίκαιο, θρησκεία, έθιμα κτλ), πνευματικός πολιτισμός κουλτούρα: η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί στίγμα για τον πολιτισμό μας. Η ανάγνωση και η γραφή υπήρξαν ένα τεράστιο βήμα του ανθρώπου στον πολιτισμό.

Ο πολιτισμός ενός συγκεκριμένου τόπου ή χρόνου: Δυτικός / ανατολικός / αιγαιακός / μεσαιωνικός / βυζαντινός / ~. Αστικός / λαϊκός / πρωτόγονος / σύγχρονος

¹ Βλ. σχετ. «Λεξικό της Ελληνικής γλώσσας», εκδ Πάπυρος Larousse Britannica, Αθήνα 2008.

πολιτισμός. Ο πολιτισμός των αρχαίων ελλήνων / των αιγυπτίων / της αναγέννησης στην Ιταλία. χαμένοι πολιτισμοί. Η Αθήνα και η ρώμη θεωρούνται ότι συνέβαλαν καθοριστικά στη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

3) επίπεδο, τρόπος ζωής και συμπεριφοράς ,που αποκτιέται μέσω της παιδείας και της εκπαίδευσης. Βαρβαρότητα – αγριότητα: η ευγένεια / ο σεβασμός στον άλλο /η καθαριότητα είναι πολιτισμός. 4α) χώρες, περιοχές της γης με υψηλό επίπεδο πολιτισμικής και τεχνολογικής ανάπτυξης: ύστερα από το ταξίδι στα βάθη της Αφρικής, γύρισαν στην Ευρώπη και στον πολιτισμό. β) κατοικημένες περιοχές με οργανωμένη ζωή: αφού περιπλανήθηκαν μέρες στην έρημο, επέστρεψε τελικά στον πολιτισμό γ) οι συνθήκες ζωής και ανέσεων στις πόλεις: καλές οι διακοπές στην εξοχή αλλά είναι ευχάριστο να επιστρέφεις στον πολιτισμό και στο ζεστό νερό της μπανιέρας. 5) ο πολιτισμός (κυρ. στη σημ. 1β) ως τομέας κρατικής η ευρύτερα κοινωνικής δραστηριότητας: Υπουργείο Πολιτισμού. Τα κονδύλια του προϋπολογισμού για τον πολιτισμό είναι φέτος αυξημένα. Σωματεία / σύλλογοι που ασχολούνται με τον πολιτισμό. [λόγ. <έλνστ. Πολιτισμός διοίκηση των δημοσίων υποθέσεων (αρχ. Πολίτης) σημδ. γαλλ. civilisation]².

Ο όρος πολιτισμός έκανε την εμφάνιση του στην Ελλάδα τον 18^ο αιώνα από τον Αδαμάντιο Κοραή ως αντιστοίχιση του γαλλικού **civilization** αλλά και με την έννοια του **culture/kultur** λόγο έλλειψης ακριβούς αντίστοιχης μετάφρασης της ξενόγλωσσης έννοιας.

Ο όρος πολιτισμός στην γλώσσα μας φανερώνεται με δύο έννοιες για τις οποίες οι άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες χρησιμοποιούν ξεχωριστούς όρους, για παράδειγμα, στην αγγλική **civilisation** και **culture**. Αν και οι όροι είναι ξεχωριστοί οι δύο έννοιες δεν γίνονται απόλυτα σαφή εφόσον δεν υπάρχουν σαφείς και γενικά αποδεκτοί ορισμοί τους. «Στην διεθνή βιβλιογραφία συχνά συναντούμε την διαφορά ανάμεσα στους δύο όρους στο: **civilization** που συνεπάγεται οικονομικοτεχνικό πολιτισμό και στον όρο **culture** που συνεπάγεται ηθικοπνευματικό πολιτισμό»³.

Ο όρος πολιτισμός διακρίνεται σε δύο βασικές κατηγορίες 1) τον «κυλικό πολιτισμό» (**civilization**) που περιλαμβάνει τα υποσύνολα επιστήμη, τεχνολογία κτλ και

² βλ. σχετ. Βικιπαιδεία «πολιτισμός» στο διαδίκτυο www.wikirepedia.org

³ Βλ. σχετ. Μπιτσάνη Ευγενία «Πολιτισμική Διαχείριση & Περιφερειακή Ανάπτυξη», Εκδ. Διόνικος, Αθήνα 2004, σελ. 29-30

2)τον «πνευματικό πολιτισμού» (culture) που περιλαμβάνει τα υποσύνολα τέχνη, θρησκεία, παιδεία, φιλοσοφία κτλ.

Βέβαια και εδώ τα όρια διαχωρισμού και στα δύο υποσύνολα δεν μπορούν να διαχωριστούν με σαφήνεια.

Ο πρώτος όρος **civilization** μπορεί να θεωρηθεί ως ένα σύνολο εννοιών και αξιών και ο δεύτερος όρος **culture** ως ένα σύνολο μορφωτικών ιδεωδών και πνευματικών αξιών.

Στην ελληνική γλώσσα το πρόβλημα της διάκρισης του περιεχομένου και των δύο όρων δυσκολεύει εξαιτίας γλωσσικών λόγων.

Σύμφωνα με τη δεύτερη εννοιολογική προσέγγιση του όρου culture ο βρετανός εθνολόγος Edward Burnett Taylor⁴ παρουσιάζει τον πολιτισμό ως ένα σύνθετο σύνολο που περιλαμβάνει τη γνώση, την πίστη, την τέχνη, το νόμο, τα ήθη και τα έθιμα καθώς και άλλες δεξιότητες που απέκτησε ο άνθρωπος ως μέλος μιας κοινωνικής ομάδας.

Κατά τον Franz Boas ο οποίος υπήρξε και θεμελιωτής της έρευνας πεδίου, διατύπωσε την άποψη ότι ο κάθε πολιτισμός αποτελεί μια μοναδική ενότητα (που δεν μπορεί να ερμηνευτεί με κοινά εξελικτικά μέτρα).⁵

Σχετικά με τον αγγλικό όρο civilisation εμφανίζεται και χρησιμοποιείται από τον 18^ο αιώνα. Όσοι χρησιμοποιούν τον όρο αποδίδουν την σημασία στην εκλεπτυσμένη συμπεριφορά, την εξελικτικότητα του ατόμου, την ευγένεια, και την απελευθέρωση των ηθών. Αυτή η σύλληψη αριστοκρατικής καταγωγής περιέχει την ιδέα της εξέλιξης του ανθρώπου προς το καλύτερο και έχει ως κεντρική ιδέα έναν προοδευτικό πολιτισμό και μια πολιτισμένη εκπολιτιστική Δύση.⁶

Τον 19^ο αιώνα ο όρος πολιτισμός εξακολουθεί να συνδέεται με την έννοια της προόδου, της τελειοποίησης και της αξιολόγησης.

⁴ E. B. Taylor ήταν βρετανός ανθρωπολόγος, ο οποίος στο βιβλίο «ο πρωτόγονος πολιτισμός» επινόησε τον όρο ανιμισμός (η πίστη στην ατομική ψυχή ή anima όλων των πραγμάτων, ακόμη και των δέντρων και των βουνών), τον οποίο θεώρησε ως πρώτη φάση της εξέλιξης των θρησκειών.

⁵ βλ. σχετ. Βικιπαιδεία «πολιτισμός» στο διαδίκτυο www.wikirepedia.org

⁶ βλ. σχετ. Βικιπαιδεία «πολιτισμός» στο διαδίκτυο www.wikirepedia.org

Σύμφωνα με τον Levi-Strauss⁷ υπάρχει ενιαίος πολιτισμός ο οποίος απαρτίζεται από διάφορες κουλτούρες. έτσι ο πολιτισμός κρατάει μια υπερεθνική έννοια ενώ ο όρος κουλτούρα χρησιμοποιείται κυρίως σε (ενδο) κοινωνικό επίπεδο και μπορεί να αναφέρετε σε μια ομάδα ή μια κατηγορία.

1.1.2 Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.

Η έννοια του πολιτισμού έχει υπάρξει πολλές φορές αντικείμενο συζήτησης και διαφωνιών. Αν και είναι γνωστό ότι η έννοια πολιτισμός περιλαμβάνει στην ανάλυση της ένα σύνολο αξιών, υλικών και πνευματικών φαινομένων θετικό κατά το μεγαλύτερο μέρος τους.

Ο όρος συνεπώς έχει δύο έννοιες:

1^η έννοια → χρησιμοποιείται για να γίνει αναφορά σε κάποιο πολιτισμό, παράδειγμα: Μεσογειακός πολιτισμός ή αφρικανικός.

Ο καθένας διαφορετικός από τον άλλο χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερα έθιμα, παραδόσεις, δοξασίες, θεσμούς, τεχνικές, τέχνες κτλ.

2^η έννοια → η έννοια αυτή είναι πιο γενική και ως πολιτισμό ορίζει ένα σύνολο αξιών που αναγνωρίζονται από όλους και αποτελούν ένα πρότυπο παράδειγμα για όλους τους ανθρώπους.

Όταν γίνεται αναφορά σε έναν πολιτισμό μιας χώρας π.χ. ο πολιτισμός της Ελλάδας νοείται ένα σύνολο κοινωνικών φαινομένων που έχουν χαρακτήρα θρησκευτικό, ηθικό, νομικό, οικονομικό, τεχνικό, επιστημονικό αισθητικό, στρατιωτικό, και πολιτικό τα οποία είναι κοινά σε μια ολόκληρη κοινωνία ή σε περισσότερες κοινωνίες συνδεδεμένες μεταξύ τους.

⁷ Levi Strauss Γάλλος ανθρωπολόγος και ένας από τους μεγαλύτερους διανοητές του 20^{ου} αι. θεμελιωτής της θεωρίας του δομοσμού ως μεθόδου της ανθρώπινης κοινωνίας και πολιτισμού, βλ. σχετ. Βικιπαίδεια «πολιτισμός» στο διαδίκτυο www.wikirepedia.org

1.2 Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Στην καθημερινή γλώσσα και αυτός ο όρος αποκτά δύο έννοιες μια γενική και μια ειδική.

1^η έννοια: είναι γενική και σημαίνει γραμμή συμπεριφοράς, χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει τις μορφές ενέργειας ενός ή πολλών ανθρώπων που επιδιώκουν να πετύχουν ορισμένους σκοπούς.

2^η έννοια: είναι η ειδική έννοια. Η λέξη πολιτική χαρακτηρίζει μια ορισμένη σφαίρα ανθρώπινης δραστηριότητας, δηλαδή εκείνη που αναφέρεται στην οργάνωση και την λειτουργία του κράτους και γενικά κάθε οργανωμένης κοινωνίας.

1.3. Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Στην προσπάθεια μας να ορίσουμε την πολιτιστική πολιτική ενδιαφέρον παρουσιάζει να ξεκινήσουμε από τον πιο πρόσφατο ορισμό εκείνον που διατυπώνεται σε έκθεση του Συμβουλίου της Ευρώπης και έχει ως εξής: « *πολιτιστική πολιτική είναι το συνολικό πλαίσιο που περιλαμβάνει τα μέτρα που παίρνει το κράτος, σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, για τον πολιτιστικό τομέα. Η πολιτική αυτή απαιτεί σαφή καθορισμό των σκοπών και των απαραίτητων μηχανισμών για τον σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση της.*»⁸

Ένας απλούστερος και πιο κατανοητός ορισμός είναι εκείνος που αναφέρει πως «*η πολιτιστική πολιτική είναι ένα σύστημα σκοπών, μέσων και φορέων, που συνδυάζεται σε ένα πρόγραμμα για να επιτευχθεί η ενίσχυση και η διάδοση του πολιτιστικού φαινομένου μιας ικανότητας για μια δεδομένη χρονική περίοδο.*»⁹

Ως σκοποί της πολιτιστικής πολιτικής ορίζονται η συντήρηση, προώθηση, και διάδοση των πολιτιστικών αγαθών. Οι ενέργειες αυτές για να αποδώσουν θα πρέπει να εφαρμόζονται συλλογικά και αντικειμενικά, έτσι ώστε να υπάρξει πολιτιστική ανάπτυξη των πολιτών αλλά και των χωρών.

⁸ COUNCIL OF EUROPE 1997, in from the margins. A contribution to the debate on Culture and Development in Europe, Strasbourg.

⁹Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, Πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Ποσειδάριος, Αθήνα 2006.

Η πραγματοποίηση των σκοπών αυτών έχει να κάνει με την αξιοποίηση των πολιτιστικών μέσων, τα μέσα αυτά είναι τα πολιτιστικά πρότυπα, ο πολιτιστικός χρόνος, τα μέσα επικοινωνίας, η πολιτιστική κληρονομιά του φυσικού περιβάλλοντος και τέλος η πολιτιστική υποδομή.

Όταν η πολιτιστική πολιτική εφαρμόζεται σε ολόκληρη την χώρα ονομάζεται Εθνική Πολιτιστική Πολιτική.

Σε περίπτωση που εφαρμόζεται τοπικά σε μια χωρική τοπική μονάδα ονομάζεται Περιφερειακή Πολιτιστική Πολιτική

και σε περίπτωση που βρίσκει εφαρμογή σε ορισμένες πολιτιστικές δραστηριότητες (π.χ. ειδήσεις, κινηματογράφος) ονομάζεται Ειδική Κλαδική Πολιτική.

Αξίζει να σημειώσουμε πως η παρέμβαση του κράτους για την υποστήριξη του πολιτιστικού τομέα ξεκινά περίπου από το 2^ο μισό του 20^{ου} αιώνα. Μέχρι τότε κυριαρχούσε η αντίληψη πως η ενασχόληση με τις τέχνες και τη μουσική γενικά η ενασχόληση με τα πολιτιστικά ήταν προνόμιο των πλουσίων και το κράτος μπορούσε να παρεμβαίνει μόνο όταν αυτοί (πλούσιοι) του το επέτρεπαν. Αργότερα ξεκινούν να δημιουργούνται διεθνείς οργανισμοί οι οποίοι έχουν πολιτιστική δράση και σκοπός τους είναι να μεριμνήσουν για τα πολιτιστικά.

Τέτοιοι οργανισμοί είναι η *UNESCO* (που εκτός των άλλων δράσεων της ασχολείται και με τα πολιτιστικά) το *Συμβούλιο της Ευρώπης* αλλά και η *διακήρυξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων*.

UNESCO:

Η οργάνωση αυτή ιδρύεται επίσημα το 1964 με μέλη 20 κράτη, έως το 1999 αριθμούσε 188 κράτη, ενώ σήμερα απαρτίζεται από 191, δηλαδή, σχεδόν όλες τις χώρες του κόσμου. είναι Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρία. Η δραστηριότητα του οργανισμού στον πολιτιστικό τομέα είναι σημαντική και αξιόλογη, καθώς και γνωστή στο παγκόσμιο κοινό. Τα που προγράμματα που χρησιμοποιεί και σχετίζονται με τον πολιτισμό είναι δύο: **α)** «ο σεβασμός στην πολιτιστική ταυτότητα» **β)** «η αύξηση των ανταλλαγών ανάμεσα στους πολιτισμούς της γης, που αποσκοπεί στον αλληλοεμπλουτισμό της».

Με αυτά τα προγράμματα σχεδιάζει ένα πρότυπο στρατηγικών και μέσων εφαρμογής τα οποία προσαρμόζονται κάθε φορά ανάλογα με τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και τα δεδομένα του πολιτικού γίνεσθαι. Σημαντικότερες στρατηγικές προτεραιότητες της δράσης του οργανισμού αυτού αποτελούν η πολιτιστική ανάπτυξη, η προώθηση του σύγχρονου πολιτισμού και η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ:

Αποτελεί τον μεγαλύτερο διεθνή οργανισμό αφού απαρτίζεται σχεδόν από όλες τις χώρες της Ευρώπης. Υπήρξε ο πρώτος διακυβερνητικός πολιτικός οργανισμός στην Ευρώπη με έδρα το Στρασβούργο, ιδρύθηκε το 1949. Δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης και το Ευρωπαϊκό συμβούλιο.

Δραστηριοποιείται σε όλους τους τομείς εκτός από τον τομέα της άμυνας. Κύριοι τομείς δράσης του είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδης ελευθερίες, η επικοινωνία και τα ΜΜΕ, η υγεία, η εκπαίδευση, ο πολιτισμός και η κληρονομία, ο αθλητισμός, τα κοινωνικά και τα οικονομικά ζητήματα, το περιβάλλον και η περιφερειακή ανάπτυξη κ.α.

Στόχοι του συμβουλίου είναι μέσα από την υλοποίηση προγραμμάτων να πετύχει *διακρατική συνεργασία* σε εθνικό, περιφερειακό αλλά και τοπικό επίπεδο, την προστασία της *κοινής ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς και ταυτότητας* καθώς και το να γίνει γνωστή μέσα από την πολυμορφία διαφορετικών πολιτιστικών ταυτοτήτων των χωρών και των περιφερειών και τέλος να προωθήσει την *πολιτιστική ανάπτυξη* με κύριο μέσο την πολιτιστική δημοκρατία κι την διαρκή εκπαίδευση.

1.4. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.

Η αντιμετώπιση των προβλημάτων που πιθανότατα προκύπτουν από τον προσδιορισμό και την ιεράρχηση των σκοπών της πολιτιστικής πολιτικής επηρεάζονται από διάφορους παράγοντες όπως:

1. ιστορικός παράγοντας.
2. οικονομικός παράγοντας.
3. κοινωνικός παράγοντας.
4. πολιτικός παράγοντας.
5. παράγοντες διεθνούς εμπειρίας.¹⁰

Παρακάτω θα κάνουμε μια σύντομη ανάλυση για το τι περιλαμβάνει ο κάθε παράγοντας ξεχωριστά.

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ.

Η πληροφόρηση σχετικά με τις μεταβολές που μπορεί να έχουν πραγματοποιηθεί στο πέρασμα του χρόνου τόσο για τον τομέα των πολιτιστικών όσο και για τον τομέα δράσεων καθώς και της κρατικής παρέμβασης, που έχει γίνει στο παρελθόν με σκοπό την ενίσχυση τους, αποτελεί βασική υποδομή γνώσης για τον προσδιορισμό των σκοπών της πολιτιστικής πολιτικής.

Στην διαμόρφωση της πολιτικής αυτής η αναφορά και η αξιολόγηση των στοιχείων του παρελθόντος είναι κρίσιμη γιατί η δύναμη της πολιτιστικής ανάπτυξης προσδιορίζει τους σκοπούς μέσα από την σχέση νέου και παλιού.

¹⁰Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ.

Οι οικονομικές προϋποθέσεις είναι και ίσως και πρωταρχικός παράγοντας για την εξέλιξη και την λειτουργία των πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Συνήθως οι οικονομικοί πόροι είναι περιορισμένοι ενώ οι απαιτήσεις ολοένα και αυξάνονται. Συνεπώς μπορούμε να πούμε πως οι σκοποί της πολιτιστικής ανάπτυξης είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι με τους οικονομικούς πόρους που μπορούν να βρεθούν και να υπάρξουν για την πραγματοποίησή τους.

Οι πόροι αυτοί προέρχονται κατά κύριο λόγο από Δημοσίους φορείς, ενώ όπως βλέπουμε τα τελευταία χρόνια έχουν αρχίσει να εισέρχονται και από τον ιδιωτικό τομέα με την μορφή χορηγιών, δωρεών κτλ.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ.

Ο παράγοντας αυτός αφορά στην έκφραση πολιτιστικών προτιμήσεων και αναγκών του κοινωνικού συνόλου ή άλλων ομάδων.

Η παρακολούθηση των συνεχών μεταβολών τους γίνονται με στατιστικές έρευνες και άλλες εξειδικευμένες μελέτες, που συνήθως πραγματοποιούνται από υπηρεσίες πολιτιστικών στατιστικών του Υπουργείου Πολιτισμού ή ανεξάρτητων ερευνητικών ινστιτούτων.

Τα συμπεράσματα και τα στοιχεία που προκύπτουν μετά την μελέτη και την αξιολόγηση τους αποτελούν σημαντικά δεδομένα για τον καθορισμό των σκοπών της πολιτιστικής πολιτικής σε Εθνικό Περιφερειακό και Τοπικό επίπεδο.

Οι έρευνες αυτές πρέπει να πραγματοποιούνται σε τακτικά χρονικά διαστήματα για να μπορούμε να προβλέψουμε τις αλλαγές και τις πολιτιστικές προτιμήσεις.

4. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ.

Η πολιτιστική πολιτική είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον περιβάλλοντα χώρο και γενικότερα με τον αναπτυξιακό σχεδιασμό μιας χώρας.

Η σύνδεση της λοιπόν με τον Εθνικό Προγραμματισμό και η εναρμόνιση της με την πολιτική στους άλλους τομείς της κρατικής δραστηριότητας π.χ. εκπαίδευση, περιβάλλον αποτελεί προϋπόθεση για την οριστικοποίηση των σκοπών της.

5. ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ.

Οι κατευθύνσεις που ορίζουν οι διεθνείς οργανισμοί διακυβέρνησης για τα πολιτιστικά θέματα, κατά κράτη – μέλη ο μέσω συμβάσεων, διακηρύξεων κτλ ασκούν επίδραση στον καθορισμό των σκοπών της Εθνικής και Περιφερειακής πολιτιστικής πολιτικής.

Ο παράγοντας αυτός έχει μεγάλη σημασία που οφείλεται στα συνεχώς αυξανόμενα πολιτιστικά προγράμματα υπερεθνικής σημασίας και στις σχέσεις διεθνών πολιτιστικών δικτύων.

1.5. ΚΥΡΙΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.

Όπως είναι φυσικό σε κάθε χώρα διακρίνουμε διαφορετικές επιδιώξεις που έχουν να κάνουν με τον οικονομικό παράγοντα, την κοινωνική δομή, τις διαφορετικές πολιτικές που ακολουθούνται, τις αντιλήψεις που επικρατούν σε κάθε χώρα, την ιστορική και πολιτιστική τους εξέλιξη καθώς και τις προτεραιότητες τους.

Όμως αν και υπάρχουν διαφοροποιήσεις και λογικό είναι να υπάρχουν, παρόλα αυτά οι στόχοι όλων των χωρών για την πολιτιστική πολιτική είναι ίδιοι για όλες τις χώρες. Θα κάνουμε μια σύντομη αναφορά των στόχων.

Στόχοι:

1. προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς
2. ενίσχυση της σύγχρονης καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας

3. διεύρυνση της πρόσβασης και συμμετοχής πολιτών στην πολιτιστική ζωή¹¹

Οι στόχοι που αναφέραμε παραπάνω θεωρούνται πρωτεύουσας σημασίας χωρίς αυτό να σημαίνει πώς δεν μπορούν να υπάρξουν και δεν υπάρχουν άλλοι. Αρκετές χώρες εμφανίζουν κι άλλους στόχους¹².

1. Προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Με τον όρο πολιτιστική κληρονομία προσδιορίζει δύο έννοιες την υλική και την άυλη πολιτιστική κληρονομία.

Η υλική κληρονομιά αποτελείται από δύο κατηγορίες αγαθών τα κινητά και τα ακίνητα.

Ως ακίνητα αγαθά θεωρούνται εκείνα που έχουν υπόσταση στο χώρο, π.χ. οικισμοί, τάφοι, ιστορικοί και αρχαιολογικοί χώροι.

Ως ακίνητα αγαθά εννοούνται τα διάφορα έργα τέχνης. Τα διάφορα ευρήματα που σχετίζονται με γραπτά, π.χ. γραπτά μηνύματα κ.α.

Γενικά σε αυτή την κατηγορία ανήκουν τα αγαθά εκείνα που μπορούμε να δούμε εκτεθειμένα σε μουσεία, πινακοθήκες κ.α.

Βασική προϋπόθεση για να χαρακτηριστεί κάποιο αγαθό ως πολιτιστική κληρονομία είναι να παρουσιάζει ιστορικό και αρχαιολογικό αλλά και εθνολογικό ενδιαφέρον.

Η άλλη έννοια του όρου η άυλη δηλαδή πολιτιστική κληρονομία περιλαμβάνει την γλώσσα, τις παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα, την μουσική και τον χώρο κάθε περιοχής.

Ο όρος προστατεύω σημαίνει προσφέρω βοήθεια σε κάποιον, ενδιαφέρομαι και φροντίζω για αυτόν¹³.

Άρα η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς περιλαμβάνει μια σειρά από εξειδικευμένες εργασίες που μπορεί να ταξινομηθούν ως διαδοχικές φάσεις ενός ολοκληρωμένου έργου.

¹¹ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

¹² Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, «πολιτιστική δραστηριότητα και κρατική πολιτική στην Ελλάδα» Εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1990, σελ. 81-82.

¹³ Βλ. σχετ. λεξικό «μαθητεία» εκδόσεις Γ.Ρίζου

Για παράδειγμα στην υλική κληρονομία η διαδικασία αυτή ξεκινά από την ανεύρεση του έργου συνεχίζει με την συλλογή, την καταγραφή, την αρχειοθέτηση, την επιστημονική μελέτη, την ερμηνεία, την συντήρηση, την αποκατάσταση και βελτίωση του έργου σε περίπτωση που χρειάζεται για να γίνονται αντιληπτά και τέλος την έκθεση τους σε μουσεία.

Εκτός όμως από την επέμβαση πάνω στο ίδιο το μνημείο η προστασία των πολιτιστικών αγαθών γίνεται και με νομικά μέσα τα οποία εξασφαλίζουν στα μνημεία την προστασία από τον κίνδυνο κλοπής βλάβης, παράνομης διακίνησης κτλ.

Στην προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς παρεμβατικό ρόλο έχει και το κράτος, κύρια επιδίωξη είναι όχι μόνο να σωθεί η πολιτιστική κληρονομία αλλά και να διατηρηθεί αναλλοίωτη στο πέρασμα του χρόνου και να παραδοθεί από γενιά σε γενιά σε όσο το δυνατόν καλύτερη κατάσταση.

Επίσης βασική επιδίωξη ακόμη είναι να γίνει ευρύτερη γνωστή και προσιτή καθώς και να εκτιμηθεί από τους πολίτες κάθε χώρας.

Με την διατήρηση, προστασία και προβολή των μνημείων υλικής και άυλης κληρονομιάς κάθε χώρα επιδιώκει να συντηρήσει την εθνική της ιστορία.

Ένας ακόμη λόγος για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς είναι και το επιχείρημα της οικονομικής απόδοσης των μνημείων με την ανάπτυξη του τουρισμού.

Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια σημαντικό ζήτημα προσέλκυσης τουριστών σε μια περιοχή έχει η ιστορικότητα και τα μνημεία της εκάστοτε περιοχής.

Έτσι η προβολή και συντήρηση δίνουν στην χώρα ένα σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην παγκόσμια τουριστική αγορά.

Για όλα τα θέματα προστασίας αποφασιστικής σημασίας είναι ο ρόλος του κράτους. Ιδιαίτερα σε ότι αφορά μνημεία και αρχαιολογικούς χώρους το κράτος έχει την κυριότητα και το καθήκον της διαχείρισής τους.

Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα την εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα σε θέματα προστασίας κρατικών μνημείων και μουσείων.

Υπάρχουν βέβαια και περιπτώσεις που το κράτος δεν έχει στην κυριότητα του μνημεία, κτίρια, ιστορικής ή βιομηχανικής κληρονομιάς.

Παρ'όλα αυτά όμως μπορεί και εκεί να επεμβαίνει με θεσμικές ρυθμίσεις για την καταγραφή, το χαρακτηρισμό τους και τον έλεγχο της χρήσης τους.

Το θέμα της προστασίας πολιτιστικής κληρονομίας αφορούσε επίσης την διεθνή κοινότητα η οποία μετά τον β παγκόσμιο πόλεμο ενεργοποιήθηκε μέσω διεθνών οργανισμών όπως η Ουνέσκο, το Συμβούλιο της Ευρώπης, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί με κυριότερους το Διεθνές Συμβούλιο Μουσείων και πιο πρόσφατα την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Διεύρυνση της πρόσβασης και της συμμετοχής στην πολιτιστική ζωή.

Από την μεταπολεμική περίοδο και μετά όλες οι χώρες προσπαθούν να βελτιώσουν την καλλιτεχνική και πνευματική καλλιέργεια των πολιτών καθώς και την άνοδο της πολιτιστικής στάθμης.

Η παλιά αντίληψη ότι τα πολιτιστικά και η ενασχόληση με αυτά είναι προνόμιο των πλουσίων έχει αρχίσει να διαφοροποιείται και στο προσκήνιο υπάρχει η αντίληψη πως τα πολιτιστικά αγαθά και οι υπηρεσίες αποτελούν κοινωνικό δικαίωμα και πως όλο το σύνολο του λαού ανεξάρτητα από κοινωνική θέση και οικονομικό επίπεδο έχει δικαίωμα να το απολαμβάνει.

Για την εφαρμογή και επικράτηση της αντίληψης αυτής ήταν σίγουρο πως έπρεπε να υπάρξουν μέτρα τα οποία θα την εφάρμοζαν έτσι τα κυριότερα από αυτά τα μέτρα ήταν:

- ⊕ Αύξηση του αριθμού των πολιτιστικών εγκαταστάσεων.
- ⊕ Μείωση ή και κατάργηση τιμής εισόδου σε αυτές τις εγκαταστάσεις.
- ⊕ Καθιέρωση κατάλληλων εκπαιδευτικών προγραμμάτων. (μέσω κρατικής τηλεόρασης)
- ⊕ Οργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

Σκοπός των μέτρων αυτών ήταν η προσέλκυση του πληθυσμού στις πολιτιστικές εγκαταστάσεις και η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων (άτομα που δεν είχαν την πολυτέλεια να ασχολούνται με τα πολιτιστικά δρώμενα, κόσμος ο οποίος προερχόταν

από πολύ φτωχές γειτονιές, στις οποίες δεν υπήρχε η παραμικρή ενημέρωση ή γνώση για το τι αφορούν τα πολιτιστικά).

Η παραπάνω άποψη αποτελεί τον λεγόμενο πολιτιστικό εκδημοκρατισμό¹⁴ όμως και αυτός δεν έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα καθώς αρκετοί από τους πολίτες αρνήθηκαν στην προσπάθεια της κεντρικής αρχής για προσέλκυση και συμμετοχή στα πολιτιστικά. Έτσι την εμφάνιση της έκανε μια άλλη πολιτική η λεγόμενη «*πολιτιστική Δημοκρατία η οποία απορρίπτει την άποψη για την ιεραρχική διαβάθμιση των πολιτιστικών αγαθών και αξιών των ανωτερότητα δηλαδή ορισμένων μόνο πολιτιστικών μορφών και διευρύνει την έννοια της κουλτούρας εμπνεύμενη και από την ανθρωπολογική εκδοχή της έννοιας*».¹⁵

Έτσι λοιπόν βάση της παραπάνω πολιτικής, η λέξη κουλτούρα αποκτά άλλο νόημα δηλαδή εκτός από τα δημιουργήματα της υψηλής ισχύεις περιλαμβάνει στοιχεία των αξιών των άλλων κριτωνικών ομάδων που διαφοροποιούνται ως προς τον τρόπο ζωής.

Η καινούργια έννοια της κουλτούρας επεκτείνεται και σε άλλους τομείς όπως, η ροκ, τζαζ, λαϊκή μουσική κ.α.

Που δεν ανήκαν πριν στον παραδοσιακό τομέα¹⁶.

Η πολιτιστική δημοκρατία μπορεί να θεωρηθεί αρκετά επιτυχημένη.

1.6. ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.

Μέσω της πολιτιστικής πολιτικής προκειμένου να γίνει δυνατόν να επιτευχθούν κάποιοι στόχοι σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, χρησιμοποιούνται διάφορα συστήματα μέσων και μέτρων.

¹⁴ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

¹⁵ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006 ----
- σύμφωνα με την γνωστή φράση του διάσημου ανθρωπολόγου R. Williams κουλτούρα είναι ένας τρόπος ζωής.

¹⁶ Αυτή η υπερβολικά μεγάλη διεύρυνση της έννοιας της κουλτούρας μπορεί να οδηγήσει σε ακραίο «πολιτιστικό λαϊκισμό» αφού σχεδόν τα πάντα μπορεί να θεωρηθούν πολιτιστικά προϊόντα.

Σκοπός αυτών των μέτρων και των μέσων είναι η εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος.

Το σύστημα των μέσων και των μέτρων αυτών για να λειτουργήσει πρέπει να συντονιστεί και να συνδυαστεί με τους σκοπούς και να αξιοποιήσει το αναγκαίο πρόσωπο στην κατάλληλη οργανωτική διάρθρωση με τους κατάλληλους οργανωτικούς οικονομικούς πόρους και την κατάλληλη τεχνική υποδομή.

Η ταξινόμηση των κύριων μέσων της πολιτιστικής πολιτικής μπορεί να γίνει σε 5 κατηγορίες οι οποίες είναι:

1. θεσμικά μέσα
2. οργανωτικά μέσα
3. οικονομικά μέσα
4. μέσα πολιτιστικής πολιτικής
5. μέσα διάδοσης πολιτιστικών αγαθών

Η 5^η κατηγορία περιλαμβάνει και δύο ακόμη υποκατηγορίες:

- 1^η τα παραδοσιακά μέσα
- 2^η τα βιομηχανικά μέσα.

Οι δύο αυτές κατηγορίες περιλαμβάνουν τα εξής:

1. παραδοσιακά μέσα:
 - α. βιβλιοθήκες
 - β. μουσεία και πινακοθήκες
 - γ. πολιτιστικά κέντρα.

2. πολιτιστικές βιομηχανίες¹⁷:

- α. τηλεόραση
- β. κινηματογράφο
- γ. εκδόσεις.

Σε ότι αφορά τις προαναφερόμενες κατηγορίες το περιεχόμενο τους αναλυτικότερα προσδιορίζεται ως εξής:

1. ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕΣΑ.

Όπως όλες οι πολιτικές που εφαρμόζονται σε κάθε τομέα έχουν το δικό τους θεσμικό πλαίσιο, έτσι και η πολιτιστική πολιτική θεσπίζει το δικό της θεσμικό πλαίσιο που προβλέπει:

- ⊕ Ίδρυση πολιτιστικών οργανισμών
- ⊕ Κατοχύρωση των δικαιωμάτων των ανθρώπων του πνεύματος και των τεχνών.
- ⊕ Ρυθμίσεις και αδειοδοτήσεις για διάφορα πολιτιστικά θέματα
- ⊕ Το κανονιστικό πλαίσιο ρύθμισης της δημιουργίας και ανάπτυξης της πολιτιστικής κληρονομίας.
- ⊕ Επικύρωση διεθνών συμβάσεων κ.α.

2. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΜΕΣΑ.

Τα οργανωτικά και διοικητικά μέσα που χρησιμοποιούνται στην πολιτιστική πολιτική εμφανίζονται με διάφορες μορφές και προσαρμόζονται στις εκάστοτε συνθήκες για να μπορούν να ικανοποιούν τις πολιτιστικές ανάγκες των πολιτών.

¹⁷ Ο όρος «πολιτιστική βιομηχανία» χρησιμοποιήθηκε πρώτη φορά το 1947 από τον γνωστός Γερμανός κοινωνιολόγους M. HORHEIMER & TH. ADORNO .

Σημαντικός είναι ο ρόλος των συμβουλευτικών σωμάτων τα οποία έχουν τεχνοκρατικό και κοινωνικό χαρακτήρα.

Στην πρώτη περίπτωση κωδικοποιούνται απόψεις που προκύπτουν από την εμπειρία, ή την γνώση συγκεκριμένων πολιτιστικών θεμάτων, ενώ στην δεύτερη προβάλλονται θέσεις που αναφέρονται στο πολιτιστικό γίγνεσθαι, όπως διαμορφώνονται από τάσεις που επικρατούν στο κοινωνικό σύνολο.

3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ.

Η ύπαρξη οικονομικών μέσων είναι σημαντικής σημασίας για την πολιτιστική πολιτική, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Τα οικονομικά μέσα είναι απαραίτητα αφού είναι εκείνα που μπορούν να καλύψουν δαπάνες που έχουν να κάνουν με την διαχείριση της πολιτισμικής κληρονομιάς, την ενθάρρυνση της δημιουργικότητας και την ενίσχυση πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Κάποια από τα μέσα αυτά είναι:

- ⊕ Η χρηματοδότηση πολιτιστικών εκδηλώσεων, επιδότηση δημιουργιών (συγγραφέων, καλλιτεχνών).
- ⊕ Η καθιέρωση βραβείων (μουσικών, λογοτεχνιών).
- ⊕ Η ενίσχυση της εθνικής κινηματογραφίας
- ⊕ Η ίδρυση και η λειτουργία δημοσίων βιβλιοθηκών.

4. ΜΕΣΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ.

Ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας πολιτιστικής πολιτικής είναι οι υποδομές οι οποίες περιλαμβάνουν τις κοινωνικές υποδομές οι οποίες εξυπηρετούν τομείς εκπαίδευσης υγείας και πρόνοιας κτλ.

Ακόμη ένας τομέας είναι η πολιτιστική υποδομή που περιλαμβάνει κτιριακές εγκαταστάσεις και τεχνικό εξοπλισμό.

Σημαντικό είναι η υποδομή να κατανέμεται γεωγραφικά ώστε να υπάρχει ισόρροπη ανάπτυξη μεταξύ όλων των περιφερειών της χώρας και να επεκτείνεται και σε μικρές πόλεις εκτός των μητροπολιτικών κέντρων, να παρέχει χώρους για πολιτιστικές εκδηλώσεις και εκπαίδευση καθώς και να εξυπηρετεί πολιτιστικούς δημιουργούς στο έργο τους.

5. ΜΕΣΑ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ.

Τα μέσα διάδοσης ταξινομούνται σε δύο κατηγορίες:

1^η παραδοσιακά μέσα και

2^η πολιτιστικές βιομηχανίες.

Ως μέσα διάδοσης χαρακτηρίζονται εκείνα που μπορούν να μεταφέρουν έργα του παρελθόντος στο μέλλον.

Οι δύο αυτές κατηγορίες διαφοροποιούνται ως προς το ζήτημα της κρατικής παρέμβασης, στα παραδοσιακά μέσα το κράτος είναι εκείνο που ασκεί πολιτική, ενώ στην βιομηχανική πολιτική η πολιτική ασκείται από ιδιωτικές επιχειρήσεις.

I. παραδοσιακά μέσα

α. βιβλιοθήκες

β. μουσεία και πινακοθήκες

γ. πολιτιστικά κέντρα.

Ορισμένα από τα αυτά επιδοτούνται από το κράτος π.χ. βιβλιοθήκες, μουσεία, πινακοθήκες, υπάρχει όμως και η περίπτωση επαχρόνηγησης κατά ένα μέρος από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

α) Βιβλιοθήκες.

« Το έργο των βιβλιοθηκών ορίζεται ως προς το να συλλέγουν, να διατηρούν, να συντηρούν και κυρίως να κάνουν διαθέσιμα στο κοινό βιβλία, περιοδικά, αρχειακά έντυπα και οπτικοακουστικό υλικό¹⁸ ».

Η ανάπτυξη προβλέπει την πρόσβαση των πολιτών σε βιβλιοθήκες μέσω τεματικών ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Ακόμη οι εγκαταστάσεις των βιβλιοθηκών έχουν γίνει ευρύχωρες, φιλικές ως προς τον πολίτη και με εξειδικευμένο και τεχνολογικά αναπτυγμένο προσωπικό.

Ακόμα κάθε χώρα διαθέτει την δική της εθνική βιβλιοθήκη η οποία συγκεντρώνει σημαντικό μέρος της εθνικής βιβλιοπαραγωγής.

B) Μουσεία και πινακοθήκες.

Τα μουσεία¹⁹ και η ίδρυση τους αποτελεί την ικανοποίηση μιας ιδιαίτερης ανάγκης του ανθρώπου, την ανάγκη για την δημιουργία ενός μόνιμου αρχείου για πως έζησαν οι άνθρωποι και τι πέτυχαν σε έναν αλληλοεξαρτώμενο κόσμο²⁰. Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε να αυξάνεται σημαντικά η κατασκευή νέων μουσείων και διαπιστώνουμε με έκπληξη πως οι κατασκευές που δημιουργούνται είναι εξαιρετικά εντυπωσιακές από αρχιτεκτονικής άποψης.

Τα μουσεία κατά κύριο λόγο είναι κρατικά, συνεπώς χρηματοδοτούνται από κρατικούς πόρους και σε κάποιες περιπτώσεις όμως και από ιδιωτικούς.

Η κατασκευή μουσείων έχει ως βασική της επιδίωξη την πολιτιστική ανάδειξη της χώρας αλλά και την εμφάνιση της πολιτικοοικονομικής της δύναμης.

Ο ρόλος των μουσείων δεν περιορίζεται μόνο στο να συγκεντρώνει, να διαφυλάσσει, να συντηρεί, να μελετά και να ερμηνεύει έργα αλλά και στο να δημιουργήσει ένα δρόμο επικοινωνίας του κοινού με τα εκθέματα.

Θα μπορούσαμε να πούμε πως ο ρόλος του είναι μαθησιακός αλλά και ψυχαγωγικός.

Συνήθως κατά την επίσκεψη μας σε ένα μουσείο συναντάμε να εκτίθενται έργα κάθε εποχής.

¹⁸ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη πολιτική και, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

¹⁹ Βλ. Σχετ. www.el.wikipedia.org/wiki/μουσείο.

²⁰ Βλ. Σχετ. www.el.wikipedia.org/wiki/μουσείο.

Τα μουσεία ανάλογα με το είδος των έργων που φιλοξενούν διακρίνονται σε διάφορα είδη:

βάσει της συλλογής τους²¹:

- ✚ γενικού ενδιαφέροντος
- ✚ αρχαιολογικά
- ✚ τέχνης
- ✚ ιστορικά
- ✚ θεματικά
- ✚ λαογραφικά
- ✚ φυσικής ιστορίας
- ✚ επιστημών.

βάσει του ιδρυτικού και διαχειριστικού φορέα τους:

- ✚ κρατικά
- ✚ δημόσια
- ✚ ιδιωτικά.

Βάσει του βεληνίκοι τους:

- ✚ εθνικά
- ✚ περιφερειακά
- ✚ τοπικά

βάσει του κοινού τους:

- ✚ γενικά
- ✚ εκπαιδευτικά

²¹ Βλ. Σχετ. www.el.wikipedia.org/wiki/μουσείο.

- ✚ ειδικού ενδιαφέροντος

βάσει του χώρου τους:

- ✚ αρχαιολογικά
- ✚ υπαίθρια
- ✚ ιστορικά- κτιριακά μουσεία.

γ) Πολιτιστικά κέντρα.

Κατά τον Μαλρό²² τα πολιτιστικά κέντρα αποτελούν: «σημείο συνάντησης που έχουν ως σκοπό να φέρουν τον πολιτισμικό πλούτο κάθε είδους και του παρελθόντος και του παρόντος, και της καλύτερης ποιότητας κοντά στο ευρύ κοινό χωρίς καμία εξαίρεση²³».

Τα πολιτιστικά κέντρα δημιουργήθηκαν με στόχο την προσέλκυση του λαϊκού κοινωνικού επιπέδου.

Στόχο των κέντρων αυτών αποτελεί η προσέλκυση των νέων και του κοινού που δεν βρίσκει καθόλου ενδιαφέρον σε ότι αφορά τα πολιτιστικά αγαθά, διότι δεν έχει τις κατάλληλες γνώσεις και τα σωστά ερεθίσματα.

Το κάθε πολιτιστικό κέντρο διαφέρει όπως είναι φυσικό από το άλλο, ανάλογα με τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή όπου βρίσκονται.

Τα μικρά πολιτιστικά κέντρα βρίσκονται συνήθως η σε συνοικίες μεγάλων πόλεων ή στις περιφέρειες και η χρησιμότητα τους είναι πολλαπλή, π.χ. για εκδηλώσεις, εκθέσεις, συνδιαλέξεις, βιβλιοθήκες κ.α.

II. πολιτιστικές βιομηχανίες

α. τηλεόραση

²² Μαλρό, Βλ. σχετ. www.el.wikipedia.org/wiki/μουσείο., γνωστός Διανοούμενος και πρώτος υπουργός πολιτισμού.

²³ Βλ. σχετ. πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, Ντόρα Κονσόλα, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2006.

β. κινηματογράφο

γ. εκδόσεις

II. Πολιτιστικές βιομηχανίες²⁴

Με τον όρο πολιτιστική βιομηχανία εννοούμε μεγάλες ή μικρές επιχειρήσεις των οποίων πρωταρχικός στόχος είναι το κέρδος, με στόχο αυτό λοιπόν παράγουν, προβάλλουν, διανέμουν πολιτιστικά προϊόντα όπως βιβλία, ταινίες, εφημερίδες κτλ. Η παραγωγή και διανομή αυτών είναι μεγάλη καθώς είναι προσιτή σε τιμή στον μέσο καταναλωτή.

Έτσι οι βιομηχανίες αυτές μπορούν να ικανοποιήσουν όλο το πολιτικό κοινό και να καλύψουν μεγάλο μέρος των αναγκών αυτού. Συνήθως πρόκειται για ιδιωτικές επιχειρήσεις που λειτουργούν σύμφωνα με τον κανόνα της αγοράς. Συνήθως παρουσιάζουν τα πράγματα μέσα από ένα πολύ στενό φάσμα απαιτήσεων χωρίς να υπάρχει ποικιλομορφία και υψηλό επίπεδο ποιότητας των πραγμάτων.

Για το λόγο αυτό κάποιες φορές επεμβαίνει το κράτος με νομοθετικές ρυθμίσεις στοχεύοντας στην προώθηση της ποικιλομορφίας, της πολυφωνίας και γενικά ενός υψηλού επιπέδου έκφρασης καθώς και στην ελευθερία αυτής²⁵.

Μια άλλη άποψη σύμφωνα με τους Διεθνείς οργανισμούς όπως για παράδειγμα η UNESCO και η GATT²⁶ η έννοια της πολιτιστικής βιομηχανίας μπορεί να συνδυάζει την δημιουργία, την παραγωγή, και την διανομή αγαθών και υπηρεσιών που έχουν πολιτιστικό χαρακτήρα και προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η δράση της βιομηχανίας αυτής αποτελείται κυρίως από δράσεις όπως: έρευνα και συλλογή πρωτογενούς υλικού, παραγωγή και επιμέλεια κειμένων, γραφικός σχεδιασμός και εκδόσεις βιβλίων και εντύπων, σχεδιασμός και παραγωγή μουσικής,

²⁴ Ο όρος «πολιτιστική βιομηχανία» χρησιμοποιήθηκε πρώτη φορά το 1947 από τους Γερμανούς κοινωνιολόγους M. HORHEIMER & TH. ADORNO

, στο έργο τους «Dialektik der aufklärung» αλλά με στενότερη έννοια από την σημερινή.

²⁵ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

²⁶ GATT → ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΑΣΜΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

τηλεοπτικών προϊόντων και ταινιών. Ακόμη σε αυτές τις δράσεις προστίθεται και ο πολιτιστικός τουρισμός δίνοντας αξία στο περιεχόμενο²⁷.

A) ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ:

Ίσως είναι ο πιο σημαντικός διαφωτιστικός παράγοντας της πολιτιστικής ζωής, αφού ασκεί τεράστια επιρροή στον θεατή – ακροατή της.

Η τηλεόραση σε σχέση με τα άλλα μέσα επικοινωνίας έχει το προβάδισμα.

«ποσότητα δηλαδή που υπερκαλύπτει τις δυνατότητες των παραδοσιακών μέσων επικοινωνίας π.χ. θέατρο, βιβλίο.²⁸»

Μετά το 1980 σε όλες τις χώρες της Ευρώπης η κρατική τηλεόραση συνυπάρχει με την ιδιωτική.

Σκοπός της κρατικής τηλεόρασης ως προς τα πολιτιστικά είναι η διάδοση της ποιοτικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής παραγωγής, η ανάπτυξη της πολυφωνίας και η ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομίας.

Σε αντίθεση με την ιδιωτική τηλεόραση που ο χαρακτήρας της είναι κυρίως εμπορικός και έχει ως στόχο την μεγαλύτερη τηλεθέαση και το χαμηλότερο κόστος παραγωγής και λειτουργίας της.

Μεγάλη και σημαντική εξέλιξη των τελευταίων χρόνων είναι η δορυφορική τηλεόραση που καθένας μπορεί να παρακολουθεί πλήθος προγραμμάτων άλλων χωρών και πολιτισμών.

Όμως και εδώ συναντάμε τον κίνδυνο διεθνοποίησης των τηλεοπτικών προγραμμάτων που οδηγεί σε τυποποίηση και ομοιογένεια πολιτιστικών προϊόντων καθώς και τον κίνδυνο αλλοίωσης της εθνικής ιδιαιτερότητας.

B) ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ:

Αποτελεί σημαντικό μέσο πολιτιστικής καλλιέργειας και ψυχαγωγίας. Ελέγχεται από ιδιώτες και αποτελεί μέσω ελεύθερης έκφρασης.

²⁷ <http://imc.xelixis.net/industries/cultureheritage/tadied/81/default.aspx>

²⁸ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

Ωστόσο βέβαια αποτελεί και εμπορευματικό αγαθό το οποίο βρίσκεται υπό την πίεση της οικονομικής ζωής κάθε χώρας.

Έτσι το κάθε κράτος συχνά επεμβαίνει με διάφορες επιχορηγήσεις, έτσι ώστε να μπορεί να διασφαλίσει ένα σωστό επίπεδο ποιότητας.

Γ) ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

Το βιβλίο που συνεχώς όλο και αυξάνει την βελτίωση του όσο αφορά την παραγωγή του παραμένει πολύτιμο για την πολιτιστική και την εκπαιδευτική του δυνατότητα.

Στην εποχή μας μέσω νέων τεχνολογιών έχουν δημιουργηθεί καλές και φθηνές εκδόσεις που μπορούν να επιτρέψουν σε όλο το κοινό να αποκτήσει έργα σύγχρονης καλλιτεχνικής και πνευματικής καλλιέργειας.

1.7. ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.

Από πολύ νωρίς διαπιστώνεται πως η πολιτιστική διοίκηση για να οργανωθεί και να λειτουργήσει με σωστό τρόπο πρέπει να υπάρξουν επεμβατικές ρυθμίσεις τις οποίες καλούνται να κάνουν διάφοροι φορείς.

Το σύστημα πολιτιστικής διοίκησης που αναπτύσσει κάθε χώρα είναι

Διαφορετικό αφού για την ανάπτυξη του πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το κοινωνικοοικονομικό σύστημα και το σύστημα διοίκησης κάθε χώρας.

Παρ όλες τις διαφορές που παρουσιάζονται από χώρα σε χώρα, μετά την 10ετία του 1990 και την πτώση των κομμουνιστικών καθεστώτων, τα συστήματα πολιτιστικής διοίκησης ιδιαίτερα στη Ευρώπη παρουσιάζουν κοινά χαρακτηριστικά.

Όλες οι χώρες πιστεύουν πως ο ρόλος του κράτους πρέπει να είναι παρεμβατικός όσο αφορά τον πολιτιστικό χώρο, με μέτρα συντονιστικά και ενισχυτικά μέσω κρατικών φορέων, χωρίς σ' αυτό όμως να σημαίνει πως υποβαθμίζεται ο ρόλος άλλων μη κρατικών φορέων.

Όσο αφορά τους κρατικούς φορείς η κατανομή των αρμοδιοτήτων έχει δύο τάσεις την συγκεντρωτική και την αποκεντρωτική.

Σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως σε καμία χώρα της Ευρώπης δεν επικρατεί η μία ή η άλλη τάση.

A. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ:

Εδώ όλες οι πολιτιστικές υπηρεσίες συγκεντρώνονται σε εθνικό επίπεδο, κατά κύριο λόγο σε ένα υπουργείο πολιτισμού ή σε συναρμόδια υπουργεία.

Εδώ οι αποφάσεις λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο.

« πλεονέκτημα του συστήματος αυτού είναι η δυνατότητα διαμόρφωσης στρατηγικού σχεδιασμού και συνολικής σύλληψης και ταχύτερου συντονισμού της πολιτιστικής δράσης από την κεντρική διοίκηση, ώστε να επιτευχθεί η ισόρροπη πολιτιστική ανάπτυξη για ολόκληρο τον εθνικό χώρο²⁹.» Το συγκεντρωτικό σύστημα είναι ένα διοικητικό σύστημα κατά το οποίο όλες οι υποθέσεις διευθύνονται από την κεντρική εξουσία. Οι κατά τόπο αρχές (νομαρχίες, δημαρχίες κτλ.0 δεν έχουν δικαιοδοσία να επιλύουν τοπικά ζητήματα, άλλα αντίθετα είναι υποχρεωμένες να συμμορφώνονται στις αποφάσεις των κεντρικών αρχών στις οποίες και αναφέρονται.

Με το σύστημα αυτό συγκεντρώνονται όλες οι ομοειδής υποθέσεις σε ένα φορέα, δημιουργείται υπερβολική συσσώρευση εργασίας και οι λύσεις που δίνονται στα παρουσιαζόμενα προβλήματα είναι βιαστικές και επιφανειακές, αλλά και δεν προέρχονται από ανθρώπους που βρίσκονται κοντά στα προβλήματα και επομένως δεν έχουν τέλεια γνώση για τη φύση τους και για τα ενδεικνύόμενα μέτρα.

Το σύστημα αυτό τείνει να εγκαταλειφθεί, λόγω των μειονεκτημάτων του και εφαρμόζεται το αποκεντρωτικό σύστημα. Ένα τέτοιο σύστημα θεσπίζεται και στο σύνταγμα του 1975 στο ΣΤ' "περί οργάνωσης της διοίκησης" άρθρα 101.

²⁹ Βλ. σχετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

Σοβαρό βήμα προς το αποκεντρωτικό σύστημα αποτέλεσε η θέσπιση αιρετών νομαρχών και νομαρχιών συμβουλίων, καθώς και του δεύτερου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης³⁰.

B. ΑΠΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ:

Στο σύστημα αυτό η διοίκηση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων ανατίθεται σε περιφερειακούς ή τοπικούς φορείς.

Τέτοιοι φορείς είναι τα υπουργεία πολιτισμού, τα περιφερειακά ή και τοπικά πολιτιστικά συμβούλια. Άρα «στο σύστημα αυτό οι κεντρικές αρχές δεν ασχολούνται με τα προβλήματα άμεσης διοίκησης του πολιτιστικού χώρου, αλλά περιορίζονται σε μελέτη των σχετικών θεμάτων, σε παροχή πληροφόρησης και οικονομικών ενισχύσεων και στη χάραξη των γενικών κατευθύνσεων της πολιτιστικής πολιτικής»³¹.

Σύμφωνα με μια άλλη άποψη «είναι η εντατική καλλιέργεια του πολιτισμού. Το γεωγραφικό και πληθυσμιακό άπλωμα της πνευματικής ζωής, η ισόρροπη και ολόπλευρη ανάπτυξη του λαού και του τόπου, η ισοκατανομή των πολιτιστικών αγαθών, ο καταμερισμός και όχι ο κατακερματισμός της πνευματικής δημιουργίας.»³²

Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε να αυξάνεται συνεχώς η τάση για ιδιωτικοποίηση δραστηριοτήτων του δημοσίου φορέα είναι σχετικά πρόσφατη. Εν τούτοις όμως πολλές είναι οι χώρες που έχουν καθιερώσει αυτή την τάση δηλαδή την μετάβαση ευθυνών για την διοίκηση δημοσίων πολιτιστικών οργάνων σε ιδιωτικούς φορείς κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα. Η τάση αυτή συμβαδίζει με νέες αντιλήψεις για την οργάνωση και διοίκηση του δημοσίου τομέα για την εξασφάλιση αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας καθώς και παραγωγικότητας.

Σε συνεργασία με τους κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς εμφανίζονται και οι εθελοντικές πολιτιστικές οργανώσεις ή οργανώσεις τρίτου φορέα³³.

³⁰ Βλ. Σχετ. www.live-pedia.gr

³¹ Βλ. χετ. Ντόρα Κονσόλα, πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 2006

³² Βλ. σχετ. αίτηθι σ.σ. 120

³³ Τρίτου τομέα περιλαμβάνει διάφορες οργανώσεις που δεν ανήκουν ούτε στον ιδιωτικό κερδοσκοπικό ούτε στο δημόσιο τομέα.

Τα μέλη των οργανώσεων αυτών έχουν κοινούς στόχους με την πολιτιστική ανάπτυξη και εργάζονται για την επίτευξη τους. Έχουν εμβέλεια δράσης από εθνικό έως τοπικό επίπεδο. Σε τοπικό επίπεδο ανήκουν και οι πολιτιστικοί σύλλογοι. Οι οργανισμοί αυτοί είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.«τα εθνικά συστήματα διοίκησης διαφέρουν σε κάθε χώρα ως προς τους τομείς των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στην δικαιοδοσία του υπουργείου πολιτισμού³⁴.»

Δηλαδή κάποιες χώρες στις πολιτιστικές τους δραστηριότητες συμπεριλαμβάνουν μόνο τα γράμματα και τις τέχνες.

Ενώ σε άλλες ο πολιτιστικός χώρος είναι μεγαλύτερος και ο φορέας έχει την υποχρέωση να προστατεύει την εθνική κληρονομιά.

1.8. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.

Συχνά θέλοντας να αποδώσουμε την έννοια της ανάπτυξης συνειδητά οδηγούμαστε στο να την περιπλέξουμε και πολλές φορές να την ταυτίσουμε με την έννοια της μεγέθυνσης. Συχνά μιλάμε για ανάπτυξη και συνειρμικά την δένουμε με την επιστήμη της οικονομίας, αυτό γίνεται γιατί πολλές φορές χρησιμοποιείτε η έννοια της ανάπτυξης θέλοντας να αποδοθεί η θετική μεταβολή μιας οικονομικής δραστηριότητας. Μέσα από μια σειρά πολύπλοκων θεωριών που σχετίζονται με την οικονομική επιστήμη, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως η έννοια της ανάπτυξης δεν είναι μια μετρίσιμη έννοια. Είναι έννοια τόσο ποσοτική, όσο και ποιοτική.

Οι ποιοτική διάσταση που μπορεί να αναλάβει η έννοια της ανάπτυξης είναι η διαχείριση περιβαλλοντικών και κοινωνικών πόρων, η ποιότητα ζωής κ.α.

Πιο απλά θα μπορούσαμε να αποδώσουμε την της έννοια της ανάπτυξης ως την βελτίωση της υλικής ευημερίας κυρίως ατόμων με χαμηλό εισόδημα, την εξάλειψη της φτώχειας του αναλφαριθμισμού και των ασθενειών, με παράλληλη μεταβολή, της διάρθρωσης της παραγωγής και των κοινωνικών δομών εξασφαλίζοντας έτσι πλήρη παραγωγική απασχόληση του πληθυσμού αλλά και συμμετοχή στην λήψη αποφάσεων³⁵.

³⁴ Βλ. σχετ Κονσόλα Ν. (2006), Πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική, εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα

Σχετικές με την έννοια της ανάπτυξης είναι οι παρακάτω μορφές:

- ⊕ Αειφόρος ή βιώσιμη ανάπτυξη
- ⊕ Τοπική ανάπτυξη
- ⊕ Πολιτιστική ανάπτυξη
- ⊕ Κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη.

Αειφόρος ανάπτυξη:

Οι αρχές της αειφόρου ανάπτυξης διατυπώνονται το 1992 στο Ρίο, υπό την μορφή διακήρυξης η οποία είναι η πρώτη που θα προσεγγίσει τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Η αειφόρος ανάπτυξη ή διαφορετικά η βιώσιμη ανάπτυξη, έχει ως κύριο στόχο της την προστασία του περιβάλλοντος και την βιωσιμότητα του.

Στόχος της είναι η συνεχώς αυξανόμενη απολαβή αγαθών από το περιβάλλον χωρίς όμως να υπάρξει κίνδυνος μείωσης της φυσικής παραγωγής αγαθών και στο μέλλον.

Άρα η αειφόρος ανάπτυξη εγγυάται την ορθολογική βιωσιμότητα των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος καθώς προωθεί μια πολιτική για συνεχή οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη με σύμμαχο το περιβάλλον.

Τοπική ανάπτυξη:

Βασικός συντελεστής για την τοπική ανάπτυξη εγκαθίσταται η Τοπική Ανάπτυξη, αυτή καλείται να οργανώσει την τοπική κοινωνία και να εισάγει την έννοια της ανάπτυξης ενός τόπου.

Ως τοπική ανάπτυξη μπορεί να ορισθεί ένα σύνολο διαδικασιών και αλλαγών που θα οδηγήσει στην βελτίωση του επιπέδου ζωής του τοπικού πληθυσμού. Για την επίτευξη της τοπικής ανάπτυξης, τις διαδικασίες και τα μέσα θέτουν οι τοπικοί παράγοντες π.χ. οι τοπικές επιχειρήσεις. Ως τοπικοί παράγοντες για την τοπική ανάπτυξη μπορούν να ορισθούν παράγοντες όπως η γεωγραφική θέση, τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά κ.α.

Πολιτιστική ανάπτυξη:

Ως πολιτιστική ανάπτυξη ορίζεται η διαδικασία της ποιοτικής αναβάθμισης της ζωής των κατοίκων μιας συγκεκριμένης περιοχής, η οποία βασίζεται τόσο στην συμμετοχή των πολιτών – κατοίκων όσο και στο υπάρχον πολιτιστικό φαινόμενο της περιοχής. Για να επιτευχθεί η πολιτιστική ανάπτυξη κύρια προϋπόθεση είναι η πολιτιστική αποκέντρωση.³⁶

Κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη:

Για την επίτευξη της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης σημαντικό είναι να υπάρχει μια προοδευτική οικονομία. Η καλή οικονομική κατάσταση ενός τόπου του δίνουν άλλο κύρος και μεγάλη δυναμικότητα για την κοινωνική ανάπτυξη, αφού δεδομένης της προοδευτικής οικονομίας θα αλλάζει το επίπεδο της κοινωνικής ζωής θα ανεβαίνει ο πήχης που αφορά την ποιότητα ζωής και γενικά το βιοτικό επίπεδο. Ένας ακόμα παράγοντας που θα μπορέσει να γεννηθεί μέσα από την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη είναι η τουριστική ανάπτυξη η οποία θα επιδράσει θετικά στην κοινωνία, αφού θα δώσει την ώθηση για νέες υποδομές, νέο τρόπο ζωής των ανθρώπων (αφού μέσα από την τουριστική ανάπτυξη θα έρθουν σε επαφή με άλλους πολιτισμούς και θα μπορέσουν να μάθουν άλλα ήθη και έθιμα) διεύρυνση πνευματικού κόσμου κ.α.

³⁷ Βλ. σχετ. www.wiki.pedia.gr

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.

2.1. ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Με την επίσημη ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., την 1^η Ιανουαρίου του 1981, οι εθνικές πολιτικές διαμορφώνονται υπό το βάρος νέων συσχετισμών και δυνάμεων για να εξυπηρετήσουν ευρύτερους κατά πολύ σκοπούς. Η πρώτη περίοδος συμμετοχής της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή κοινότητα (1981- 1985) χαρακτηρίζεται από έντονη αμφισβήτηση ορισμένων πτυχών της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Στην περίοδο που ακολουθεί (1985- 1995) η πολιτική που προβάλλει η Ελλάδα στην Ε.Ε. χαρακτηρίζεται από έντονες φίλο-ενοποιητικές θέσεις. Η αμέσως επόμενη περίοδο το 1996 φέρνει στο προσκήνιο το αίτημά της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Στο άρθρο 151 περί πολιτισμού της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αναγνωρίζει το καθήκον της κοινότητας να συμβάλλει στην ανάπτυξη των πολιτισμών των κρατών μελών και να σέβεται την εθνική και περιφερειακή πολυμορφία τους, ενώ ταυτόχρονα να προβάλλει την κοινή πολιτιστική κληρονομιά και να ενθαρρύνει την μεταξύ τους συνεργασία. Προβλέπεται ακόμα, η υποχρέωση της ένωσης για βελτίωση της γνώσης και της διάδοσης του πολιτισμού και της ιστορίας των ευρωπαϊκών λαών, η διατήρηση και η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ευρωπαϊκής σημασίας, οι μη εμπορικές πολιτιστικές ανταλλαγές και η καλλιτεχνική και λογοτεχνική δημιουργία, συμπεριλαμβανομένου και του οπτικοακουστικού τομέα. Πέραν της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών ευνοείται η συνεργασία με τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στον πολιτιστικό τομέα, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Με την συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992 εκφράζεται και επίσημα πλέον η βούληση για μια Ευρώπη των λαών. Ο πολιτισμός αναδεικνύεται σε διακριτό τομέα της ευρωπαϊκής δράσης και θεσπίζεται η υποχρέωση της Ένωσης να συνεκτιμά τις πολιτιστικές πτυχές σε όλες τις πολιτικές της γής.

2.2. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.

Πως ξεκίνησαν όλα: με την θέσπιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ θεσπίστηκε ένα άρθρο για την πολιτιστική συνεργασία στην οποία υπήρχε ένας αναγνωρισμένος στόχος δράσης της ευρωπαϊκής ένωσης με συνοδευτικό νομική βάση. Ως εκ τούτου μια σειρά πιλοτικών προγραμμάτων ξεκινά. Στόχος των προγραμμάτων της ευρωπαϊκής ένωσης για τον πολιτισμό είναι η ενθάρρυνση της πολιτιστικής ανάπτυξης και της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και της συμπλήρωσης της δράσης τους στον πολιτιστικό τομέα. Καθώς και η διάδοση της κοινής κληρονομιάς μέσω δράσεων ενθάρρυνσης σε συγκεκριμένους πολιτιστικούς τομείς.

Έτσι ξεκινούν τρία πλήρης πολιτιστικά προγράμματα:

- ✚ Το πρόγραμμα καλειδοσκόπιο (1996- 1999), για την ενθάρρυνση της καλλιτεχνικής και πολιτιστικής δημιουργίας και συνεργασίας με την ευρωπαϊκή διάσταση.
- ✚ Το πρόγραμμα Ariana (1997- 1999), υποστηρίζοντας βιβλία και ανάγνωση συμπεριλαμβανομένης και της μετάφρασης.
- ✚ Το πρόγραμμα Raphael (1997- 1999), ως συμπλήρωμα των μελών και πολιτικών των κρατών στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς ευρωπαϊκής σημασίας.

2.2.1. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ.

Το Καλειδοσκόπιο (1-1-1996 έως 1998) ήταν το πρώτο πολιτιστικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υιοθετήθηκε (μετά από το ομώνυμο πιλοτικό πρόγραμμα του 1990) στις 15 Μαρτίου 1995 για μια περίοδο τριών ετών και αργότερα παρατάθηκε για ένα χρόνο ακόμα έως το 1999.

Το πρόγραμμα είχε ως στόχο να «ενθαρρύνει την καλλιτεχνική δημιουργία καθώς και να προωθήσει την γνωριμία και την διάδοση του πολιτισμού και της πολιτιστικής ζωής των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης» μέσω της συνεργασίας των κρατών μελών. Αφορούσε τις θεατρικές και τις εικαστικές τέχνες, τα πολυμέσα ως μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης και τις εφαρμοσμένες τέχνες και προέβλεπε δύο ενέργειες:

✚ Στήριξη σε καλλιτεχνικά και πολιτιστικά έργα πραγματοποιούμενα με συνεργασία ή σε μορφή δικτύου τουλάχιστον τριών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

✚ Στήριξη σε έργα ευρωπαϊκής διάστασης μεγάλης εμβέλειας σε συνεργασία με οργανισμούς από τουλάχιστον τέσσερα κράτη μέλη.

Τέλος το πρόγραμμα στήριζε την Ευρωπαϊκή πολιτιστική πολιτική, τον ευρωπαϊκό πολιτιστικό μήνα, την ορχήστρα νέων, και την ορχήστρα μπαρόκ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προϋπολογισμός του προγράμματος για την περίοδο 1996 έως 1998 ανερχόταν στο ποσό των 26.5 εκατομμυρίων ecu.³⁷

2.2.2. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ARIANE.

Το πρόγραμμα Ariane εγκρίθηκε το 1997 για μια διετία 1997 έως 1998 και παρατάθηκε έως το 1999 με στόχο την ενίσχυση της συνεργασίας των κρατών μελών στον τομέα του βιβλίου και της ανάγνωσης καθώς και στην προαγωγή της γνώσης των λογοτεχνικών έργων και της ιστορίας των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της μετάφρασης.

³⁷ Βλ. σχετ. www.wiki pedia.gr

Ακόμα, μέσω του προγράμματος η Ε.Ε. συνείσφερε κάθε έτος στο βραβείο Agisterion ένα ευρωπαϊκό βραβείο λογοτεχνίας και ένα ευρωπαϊκό βραβείο μετάφρασης³⁸.

2.2.3 ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ RAPHAEL.

Το πρόγραμμα αυτό ήταν ένα πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η έκδοση ήταν για τέσσερα χρόνια, εγκρίθηκε την 1^η Ιανουαρίου του 1997 και διήρκησε έως την 31^η Δεκεμβρίου του 2000. Ο προϋπολογισμός του προγράμματος έφτασε το 30 εκατομμύρια ευρώ.

Στόχος του προγράμματος ήταν η ενθάρρυνση της συνεργασίας για την προστασία, διατήρηση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ευρώπης, αυξάνοντας την «ενημέρωση των πολιτών της πολιτιστικής κληρονομιάς και την διευκόλυνση της πρόσβαση τους σε αυτήν».

Οι κύριοι τομείς που καλύπτονται από το πρόγραμμα ήταν η κινητή και η ακίνητη κληρονομιά (μουσεία, συλλογές, βιβλιοθήκες και αρχεία, συμπεριλαμβανομένου και φωτογραφικών, κινηματογραφικών και audio αρχείων), την αρχαιολογική και υποθαλάσσια πολιτιστική κληρονομιά, αρχιτεκτονική κληρονομιά και τα πολιτιστικά τοπία(φυσικών και πολιτιστικών αγαθών).

Προτείνεται η δημιουργία ενός συνόλου σχεδόν 360 έργων που σχετίζονται με την διατήρηση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, με τη συμμετοχή περισσότερων από 1500 φορείς από όλη την Ευρώπη. Ακόμη στηρίχθηκαν από το πρόγραμμα και τα ευρωπαϊκά εργαστήρια κληρονομιάς³⁹.

2.2.4 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ 2000».

Το πρόγραμμα «πολιτισμός 2000», συγκεντρώνει τα παλαιά προγράμματα «Ραφαήλ», «Αριάδνη» και «καλειδοσκόπιο».

³⁸ Βλ. σχετ. ευρωπαϊκό κοινοβούλιο «πολιτική στον τομέα του πολιτισμού – πολιτιστικά προγράμματα» www.europarl.europa.eu/factsheetw/4_17_0_el.htm.

³⁹ Βλ. σχετ. www.wiki.pedia.gr

Οι στρατηγικοί στόχοι του προγράμματος ήταν η ισόρροπη διαρθρωτική παρέμβαση για την προστασία και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και του σύγχρονου πολιτισμού, καθώς και η ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη στην οποία λαμβάνονταν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των προσφερομένων – ζητούμενων, κατά περίπτωση, πολιτιστικών αγαθών και υπηρεσιών. Υποστήριξε σχέδια που είχαν στόχο την διακρατική συνεργασία, που συνεπάγεται, την συνεργασία μεταξύ δημιουργών, πολιτιστικών παραγόντων και φορέων στις χώρες που συμμετείχαν στο πρόγραμμα αυτό.

Ο διατιθέμενος προϋπολογισμός για την εκτέλεση του προγράμματος για την περίοδο 2000 – 2006 ανέρχεται σε 236,5 εκατομμύρια ευρώ.

Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή του ορίου των δημοσιονομικών προοπτικών.

Αυτός ο προϋπολογισμός κατανέμεται ως εξής:

- ✚ 45% κατά το μέγιστο για τις ειδικές καινοτόμους ή πειραματικές ενέργειες
- ✚ 35% κατά το ελάχιστο για τις ενσωματωμένες ενέργειες
- ✚ 10% για τις ειδικές πολιτιστικές εκδηλώσεις
- ✚ 10% για τις άλλες δαπάνες.

Το εν λόγω πρόγραμμα αντικαταστάθηκε από το πρόγραμμα «πολιτισμός 2007». Το πρόγραμμα (2007 -2013) διαθέτει προϋπολογισμό 400 εκατομμύρια ευρώ για έργα και πρωτοβουλίες για να γιορτάσουν την πολιτιστική ποικιλομορφία της Ευρώπης και την ενίσχυση της κοινής πολιτιστικής μας κληρονομιάς μέσω της ανάπτυξης της διασυνοριακής συνεργασίας των πολιτιστικών φορέων και ιδρυμάτων.

Ο προϋπολογισμός του «πολιτισμός 2007 – 2013) κατανέμεται ως εξής:

- ✚ Το 77% περίπου για την υποστήριξη των πολιτιστικών ενεργειών
- ✚ Το 10% περίπου για την υποστήριξη των οργανισμών
- ✚ Το 5% περίπου για την ανάλυση και την ενημέρωση
- ✚ Το 8% περίπου για την διαχείριση του προγράμματος.

Ο «πολιτισμός» αποσκοπεί στην στήριξη των ενεργειών πολιτιστικής συνεργασίας, των ευρωπαϊκών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στον πολιτιστικό τομέα, καθώς και στη συλλογή και την διάσωση πληροφοριών στον τομέα του πολιτισμού.

Αυτό το νέο μέσο αποτελεί συνέχεια του προγράμματος πλαισίου πολιτισμός 2000, το οποίο κάλυπτε την περίοδο 2000- 2006. σε σχέση με το προηγούμενο πρόγραμμα αυτό είναι πιο πλήρες, πιο ανοικτό και πιο εύχρηστο.

2.2.5. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ MEDIA.

Το πρόγραμμα media είναι ο μοχλός για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής βιομηχανίας. Η οπτικοακουστική βιομηχανία, λόγω του σύνθετου χαρακτήρα της αποτελεί έναν ιδιαίτερο τομέα αναλύσεων και διαπραγματεύσεων. Όπως κάθε βιομηχανία κατευθύνεται από την οικονομική λογική και έχει να επιτελέσει μια ιδιαίτερη αποστολή. Σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως δεν παράγει αγαθά προς πώληση. Πρόκειται για μια βιομηχανία πολιτιστική που έχει σημαντική επίδραση σε αυτό που γνωρίζουν, πιστεύουν και αισθάνονται οι πολίτες και παίζει σημαντικό ρόλο στην μετάδοση, στην ανάπτυξη ακόμη και στην οικοδόμηση πολιτιστικών ταυτοτήτων. Για την υποστήριξη της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής βιομηχανίας η ευρωπαϊκή ένωση δημιούργησε το πρόγραμμα media. Η πρώτη περίοδο εφαρμογής του προγράμματος ήταν από το 1991 έως 1995 και αργότερα συνέχισε άλλες τρεις φορές (media ii, 1996-2000, media plus, 2001-2006 και media 2007, 2007-2013). Σήμερα το πρόγραμμα βρίσκεται στον 4^ο κύκλο λειτουργίας του με την συμμετοχή 31 κρατών μελών. Τον Οκτώβριο του 2006 έλαβαν τέλος οι διαδικασίες για την εγκατάσταση του προγράμματος 2007- 2013. Τον Ιανουάριο το πρόγραμμα ξεκίνησε με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής βιομηχανίας, με έμφαση στα νέα μέσα και στους νέους τρόπους μετάδοσης, όπως το βίντεο, και η ψηφιακή διανομή και μετάδοση.

Ο προϋπολογισμός του προγράμματος ανέρχεται σε 755 εκατομμύρια, η κατανομή των κονδυλίων γίνεται ως εξής:

- ✚ Το 55% αφορά την διανομή
- ✚ Το 20% αφορά την ανάπτυξη

- ✚ Το 9% αφορά την προώθηση
- ✚ Το 7% αφορά την κατάρτιση
- ✚ Το 4% αφορά τα πιλοτικά σχέδια
- ✚ Το 5% αφορά τα ορίζοντα κόστη.

Συνολικοί στόχοι του νέου προγράμματος είναι:

- Η διατήρηση και ανάδειξη της πολιτιστικής ποικιλομορφίας, της κινηματογραφικής και οπτικοακουστικής κληρονομιάς της Ευρώπης, η εξασφάλιση της πρόσβασης του κοινού σε αυτές και η προαγωγή του διαπολιτισμικού διαλόγου.
- Η αύξηση της κυκλοφορίας της θεαματικότητας των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων εντός και εκτός της ευρωπαϊκής ένωσης, μεταξύ άλλων με μεγαλύτερη συνεργασία σχετικών φορέων .
- Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα στο πλαίσιο μιας ανοικτής και ανταγωνιστικής ευρωπαϊκής αγοράς που ενθαρρύνει την απασχόληση, παράγοντας και τις σχέσεις ανάμεσα στους επαγγελματίες του οπτικοακουστικού τομέα.

Ενδεικτικά παραπάνω αναφέραμε κάποια προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία έχουν δημιουργηθεί για τον πολιτισμό. Βέβαια οι προσπάθειες της Ε.Ε. δεν σταματούν σε αυτά τα προγράμματα υπάρχουν αρκετά ακόμα με σύγχρονο χαρακτήρα και δημιουργημένα για να βαδίζουν με τις εξελίξεις τις εποχής.

Κάποια από τα προγράμματα αυτά είναι:

- ✚ Η κοινωνία της πληροφορίας
- ✚ Το πρόγραμμα MICHAEL κ.α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

3.1. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ.

Το Ελληνικό κράτος αρχίζει να δείχνει τον ενδιαφέρον του για τα πολιτιστικά θέματα σχεδόν από την ίδρυση του το 1830. Το 1970 ιδρύεται το Υπουργείο Πολιτισμού και ξεκινά για την χώρα μια νέα περίοδος με οργανωμένη κρατική παρέμβαση στον πολιτιστικό τομέα.

3.1.1. 19^{ος} ΑΙΩΝΑΣ.

Στο ξεκίνημα του κράτους, δηλαδή κατά τα πρώτα χρόνια της δημιουργίας του, προκειμένου να αποκτήσει την πολιτιστική του ταυτότητα στρέφεται προς την κληρονομιά που είχε αφήσει η Αρχαία Ελλάδα. Η κληρονομιά αυτή είναι αρκετά μεγάλη, κυρίως μνημειακή όμως υπάρχει και η κληρονομιά που έχει να κάνει με την γλώσσα και την γραφή, έτσι αποδεικνύεται και βάση τεκμηρίων η Ελληνική παρουσία.

Αργότερα κατά την εποχή του Όθωνα αρχίζουν να δημιουργούνται νόμοι περί προστασίας των αρχαιοτήτων που θέλουν τα αρχαία έργα να αποτελούν εθνικό κτήμα όλων των Ελλήνων.

Στη συνέχεια το Ελληνικό κράτος θέλοντας να δώσει προτεραιότητα και σε άλλους τομείς του πολιτισμού εκτός των εθνικών κειμηλίων, ιδρύει το 1832 την Δημόσια

Εθνική Βιβλιοθήκη και δύο χρόνια αργότερα εκδίδει διάταγμα για την «περί νόμο προσφορά του εκδιδόμενου και κυκλοφορούμενου βιβλίου» στις βιβλιοθήκες με σκοπό την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Το 1837 ιδρύεται η Σχολή Καλών Τεχνών, στόχος της οποίας είναι η κατάρτιση νέων τεχνιτών των νεοκλασικών κτιρίων της νέας πρωτεύουσας.

Το 1899 εκδίδεται νόμος που επιτρέπει κάτω από αυστηρές διατάξεις την ίδρυση ξένων αρχαιολογικών σχολών ή ινστιτούτων οι οποίες στη συνέχεια θα αναλάβουν το έργο της ανασκαφής.

Στις 6 Ιανουαρίου του 1937 ιδρύεται με πρωτοβουλία του Κωνσταντίνου Μπέλλιου⁴⁰ η «εν Αθήναις Αρχαιολογική Εταιρία» σκοπός της οποίας είναι η ανεύρεση, αναστήλωση και συμπλήρωση των αρχαίων της Ελλάδας.

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα η Ελλάδα αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα όπως την Μικρασιατική καταστροφή, τους Βαλκανικούς πολέμους και τους Παγκόσμιους πολέμους.

Έτσι τα πολιτιστικά της χώρας μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως δεν θα γίνει καμία αλλαγή σε αυτών τον τομέα.

Έτσι το 1920 εκδίδεται νόμος περί πνευματικής ιδιοκτησίας και το 1932 ένας νέος αρχαιολογικός νόμος.

Το 1900 ιδρύεται η εθνική πινακοθήκη.

Το 1901 – 1908 ιδρύεται το βραχύβιο Βασιλικό Θέατρο.

Το 1930 ιδρύεται το Εθνικό Θέατρο.

Το 1939 ιδρύεται η Εθνική Λυρική Σκηνή.

Και το 1943 ιδρύεται η κρατική ορχήστρα Αθηνών.

Η μεταπολεμική περίοδος του 1948-1967 βρίσκει την Ελλάδα σε άσχημη οικονομική κατάσταση, εκείνη την στιγμή το κράτος στρέφεται στον Τουρισμό.

⁴⁰ Κωνσταντίνος Μπέλλιος 1770- 1838, γεννήθηκε στην Φιλιππούπολη και πέθανε στην Βιέννη μεγάλεμπορος. Έκανε ταξίδια πολλά είτε για εμπόριο είτε για να κλουτίσει την μάρφωση του. Το τελευταίο του ήταν στην Ελλάδα το 1836. τότε γνωρίζεται με τον Κυριάκο Πιπτάκη προϊστάμενο της υποτιπώδους αρχαιολογικής υπηρεσίας και μαζί επισκέπτονται την Ακρόπολη και άλλους αρχαιολογικούς χώρους. Η κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα μνημεία τον κάνει να αποφασίσει να ιδρύσει και να στηρίξει οικονομικά την Αρχαιολογική Εταιρία.

Έτσι αρχίζει να δαπανά αρκετά μεγάλα ποσά για την δημιουργία αρχαιολογικών χώρων και μουσείων που θα ήταν ικανά να προσελκύσουν μεγάλο μέρος του τουριστικού κοινού.

Το 1950 διοργανώνεται και καθιερώνεται το μεγάλο φεστιβάλ της Επιδαύρου.

3.1.2. 1967-1974 Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

Το 1971 χρονολογία σταθμός για τα πολιτιστικά δημιουργείται το Υπουργείο Πολιτισμού και επιστημών, γεγονός που θα ωθήσει στην εξέλιξη των πολιτιστικών θεσμών της χώρας.

Η ίδρυση όμως αυτού του Υπουργείου αφενός μεν έχει να κάνει με τις πολιτιστικές υποθέσεις αφετέρου δε σκοπός του ήταν η πολιτιστική κατάσταση της χώρας.

Η κυβέρνηση εκείνης της στιγμής ήθελε μια ιδεολογική παρέμβαση αλλά κυρίως επιθυμούσε να φτιάξει την εικόνα της στο εξωτερικό και να δείξει στον κόσμο ότι ενδιαφέρεται για την πνευματική και καλλιτεχνική ζωή της. Αυτό όμως δεν έγινε και έτσι το 1985 το υπουργείο μετονομάζεται σε υπουργείο πολιτισμού καταργώντας την λέξη επιστημών μαζί με τις αρμοδιότητες της.

Η περίοδος του 1970- 1980 δημιουργεί για την Ελλάδα τις καταλληλότερες προϋποθέσεις για κρατική παρέμβαση στον πολιτιστικό τομέα.

Γίνεται πλέον κατανοητό πως η ανάπτυξη των πολιτιστικών δραστηριοτήτων σχετίζεται άμεσα με την ανάπτυξη του ίδιου του κράτους, έτσι αποφασίζεται η κατάρτιση προγραμμάτων πολιτιστικής ανάπτυξης τα λεγόμενα "πενταετή προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης» και η δημιουργία «προγραμματικών συμβάσεων».

Το 1978- 1992 γίνεται προσπάθεια σύνδεσης της κοινωνικής πραγματικότητας με την πολιτιστική.

« Τα πενταετή Προγράμματα του 1983-1987 και τα 1988-1992 έχουν ως στόχο την ανάπτυξη με κύριες κατευθύνσεις την δημογραφική ανασυγκρότηση της Ελληνικής περιφέρειας, την προστασία και αξιοποίηση ανεκμετάλλετων πλουτοπαραγωγικών

πηγών της, την κοινωνική και πολιτιστική αναβάθμιση της οικολογικής ανασυγκρότησης και την προστασία του περιβάλλοντος⁴¹».

Οι προγραμματικές συμβάσεις δίνουν την δυνατότητα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) να συνάπτουν τέτοιου είδους συμβάσεις με φορείς του δημοσίου, με σκοπό την μελέτη και τη εκτέλεση ολοκληρωμένων τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων.

Το 1985 το υπουργείο πολιτισμού ενεργοποιεί το νόμο αυτό.

Το 1975 θεσπίζεται το σύνταγμα της Ελλάδας και κατοχυρώνονται εκτός από πολύ σημαντικούς νόμους περί δικαιωμάτων για τον άνθρωπο και σημαντικοί νόμοι για τον πολιτιστικό τομέα. Από το 1990 έως σήμερα η Ελλάδα μπαίνει σε μια νέα κοινωνικοοικονομική φάση.

Αφήνοντας πίσω της τα πενταετή προγράμματα που ακολουθούσε και βαδίζοντας πλέον προς τα επιχειρησιακά σχέδια Β' και Γ' ΚΠΣ (κοινοτικό πλαίσιο στήριξη). Συσχετίζοντας την πολιτιστική ανάπτυξη με την οικονομική ταυτόχρονα, ενώ αναγνωρίζεται η συμβολή του Πολιτισμού στην οικονομική και κοινωνική συνοχή.

3.2. ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.

3.2.1. Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

Ιστορική αναδρομή:

Με την σύσταση του Υπουργείου Πολιτισμού ξεκινά και στη χώρα μας η παρέμβαση του κράτους στον πολιτιστικό τομέα.

Το υπουργείο από το ξεκίνημα του δεν είχε προσδιορίσει σαφείς σκοπούς και στόχους και αυτό γιατί υπήρχε έλλειψη μελέτης και προβληματισμού για το ζήτημα. Αυτό εύκολα διαπιστώνεται από το θεσμικό πλαίσιο που το αφορούσε.

⁴¹ Βλ. Σχετ. Κονσόλα Ντορα «πολιτιστική δραστηριότητα και κρατική πολιτική στην Ελλάδα» εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 1990.

Το πλαίσιο αυτό ήταν σχεδόν ανύπαρκτο αφού οι νομικές διατάξεις για θέματα πολιτιστικού τομέα και διαφόρων αρμοδιοτήτων κρατικού φορέα ενώθηκαν για να δημιουργήσουν το πλαίσιο αυτό. Το νέο λοιπόν υπουργείο στον τομέα των πολιτιστικών καταρτίστηκε από δύο διευθύνσεις αρχαιοτήτων και αναστηλώσεων και πολιτιστικών υποθέσεων.

Το 1982 καταργούνται αυτές οι διευθύνσεις και το 1985 μετονομάζεται σε υπουργείο πολιτισμού και προστίθενται σε αυτό και νέες αρμοδιότητες όπως: οι γενικές γραμματείες νέας γενιάς, αθλητισμού, απόδημου ελληνισμού και λαϊκής επιμόρφωσης. Αργότερα οι αρμοδιότητες αυτές μεταφέρονται σε άλλα υπουργεία.

Το 2003 γίνεται η αναθεώρηση του οργανισμού του Υπουργείου με την οποία γίνεται πιο ορθολογική οργάνωση των υπηρεσιών του.

Ύστερα από την δημοσίευση του νέου οργανισμού το ΥΠ. ΠΟ εκτός από την μονάδα Διοικητικής Υποστήριξης περιλαμβάνει και άλλες τρεις διευθύνσεις που καλύπτουν όλο το πολιτιστικό πεδίο του, οι δύο έχουν αρμοδιότητες που αφορούν την πολιτιστική κληρονομιά ενώ η Τρίτη στα θέματα σύγχρονης πολιτιστικής δημιουργίας.

Περιφερειακές υπηρεσίες διαθέτει μόνο ο τομέας της πολιτιστικής κληρονομιάς: 39 εφορίες προϊστορικών και κλασικών αρχαιοτήτων,

28 εφορίες βυζαντινών αρχαιοτήτων και 14 εφορίες νεοτέρων μνημείων.

3.2.2. ΤΟΜΕΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ.

Το κράτος και ιδιαίτερα το Υπουργείο Πολιτισμού μπορεί να παρεμβαίνει όσο αφορά τα πολιτιστικά στους παρακάτω τομείς.

α. πολιτιστική κληρονομιά

β. σύγχρονος πολιτισμός

γ. άλλοι φορείς.

Συνοπτική ανάλυση του κάθε και του τι περιλαμβάνει γίνεται παρακάτω.

3.2.2.1 ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ.

Όπως έχουμε αναφέρει σε προηγούμενα η πολιτιστική κληρονομιά μιας χώρας αποτελείται από την υλική κληρονομιά και από την άυλη.

Στην υλική κληρονομιά περιλαμβάνονται οι αρχαιότητες και τα μνημεία.

➤ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ:

Οι αρχαιότητες και τα μνημεία αποτελούν περιουσία του κράτους και συνεπώς όλων μας. Από το 1972 που ιδρύθηκε το υπουργείο πολιτισμού είναι εκείνο υπεύθυνο για όλα όσα αφορούν τα αρχαία. Η αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου με τις κεντρικές διευθύνσεις και τις περιφερειακές υπηρεσίες διαθέτει τους περισσότερους υπαλλήλους και είναι εκείνη για την οποία διατίθεται το μεγαλύτερο μέρος του προϋπολογισμού των εσόδων.

Αξιοσημείωτο είναι ότι στην αρμοδιότητα της βρίσκονται τα μνημεία προϊστορικής περιόδου, κλασικής, βυζαντινής, μεταβυζαντινής και νεότερης (περιόδου).

Τα παραδοσιακά κτίσματα βρίσκονται υπό την επίβλεψη του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Σε ότι αφορά τον αρχαιολογικό χώρο και το χώρο των μνημείων π.χ. για μια ανασκαφή αρμόδια είναι η κρατική αρχαιολογική υπηρεσία.

Ενώ το έργο της αναστήλωσης για παράδειγμα αναλαμβάνει η ειδική υπηρεσία του ΥΠ. ΠΟ (γενική διεύθυνση αναστήλωσης)⁴².

➤ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΛΑΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ:

Σε ότι αφορά την παράδοση το ενδιαφέρον του κράτους εκδηλώνεται μεταπολεμικά, όταν ξεκινά να αναγνωρίζεται η αξία του παραδοσιακού πολιτισμού και ο κόσμος θέλει πια να αποκτήσει πολιτιστική ταυτότητα.

Το 1977 δημιουργείται η ειδική διεύθυνση λαϊκού πολιτισμού από το υπουργείο πολιτισμού.

⁴² Βλ. Εκδ. Κονσόλα Ντόρα «πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική» εκδόσεις Παπαζήση, 2006

Το 2003 με τον οργανισμό του ΥΠ. ΠΟ η διεύθυνση αυτή γίνεται Διεύθυνση Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Το ΥΠ. ΠΟ ακόμη ελέγχει τα κρατικά, λαογραφικά, και εθνογραφικά μουσεία. Ενισχύει την οργάνωση λαογραφικών εκδηλώσεων, την διάδοση δημοτικής μουσικής κ.α.

Το υπουργείο είναι εκείνο που διενεργεί προσπάθειες καταγραφής και αρχειοθέτησης του παραδοσιακού και σύγχρονου λαϊκού πολιτισμού.

3.2.2.2. ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.

Εδώ περιλαμβάνονται πολλοί τομείς, κάποιοι από αυτούς είναι ο τομέας των γραμμάτων, του χορού, του κινηματογράφου, της μουσικής και των εικαστικών τεχνών.

A) ΓΡΑΜΜΑΤΑ:

Τα γράμματα για τον Ελληνικό πολιτισμό αποτελούν σημαντικό πολιτιστικό τομέα. Η διασφάλιση και η προστασία τους είναι σημαντικής σημασίας.

Έτσι η κρατική παρέμβαση πάνω σε αυτό τον τομέα έχει δύο σκοπούς.

1^ο την ενίσχυση των δημιουργιών

2^ο την διασφάλιση της επαφής τους με το κοινό.

Για τον παραπάνω λόγο βλέπουμε να ενισχύονται οι εκδόσεις ορισμένων έργων, οι λογοτεχνικές βραβεύσεις κ.α.

B) ΧΟΡΟΣ:

Σύμφωνα με τον Μαλκίδη Φάνη⁴³ η σημερινή λέξη χορός αποδίδεται στην αρχαία ελληνική λέξη «ορχήσις». Η λέξη έχει αντίστοιχη έννοια με το «dance» αφού κατά τον έλληνα ο χορός ίσως έχει την μορφή παιχνιδιού με ρυθμό η χειρονομιών σε ένα

⁴³ Βλ. σχετ. Μαλκίδη Φάνη «η εξέλιξη του παραδοσιακού χορού στην Ελλάδα» www.neolova.de.2orpeis.

τραγικό χορό η λιτανεία « όλη η γη θα χορέψεν» Ευριπίδης. Ο χώρος κατά την ευρύτερη έννοια παραβιάζει την έκφραση των Ελλήνων της υπαίθρου. Απεικονίζει την ιστορία, την νοοτροπία και την παράδοση του λαού. Συνδέεται άμεσα με τα ήθη και τα έθιμα, τους θεσμούς, τις γιορτές, τις προλήψεις και την Ελληνική γλώσσα μέσω του δημοτικού τραγουδιού.

Γ) ΜΟΥΣΙΚΗ:

Ως μουσική ορίζεται η τέχνη που βασίζεται στην οργάνωση των ήχων με σκοπό την σύνθεση, την εκτέλεση, ακρόαση και λήψη ενός μουσικού οργάνου. Η τέχνη της μουσικής είναι γνωστή και ως «Απολλώνια τέχνη» η οποία παίρνει το όνομα της από τις εννέα Μούσες της αρχαίας Ελληνικής μυθολογίας. Στην Αρχαία Ελλάδα ο όρος εννοούσε την ποίηση, το μέλος και τον χορό.

Η μουσική οποιουδήποτε είδους συνεπώς έχει τις ρίζες της στην Αρχαία Ελλάδα. Χρονολογείτε και εξελίσσεται στην ιστορία παράλληλα με την ``γλώσσα``⁴⁴

Κοντά στον 16^ο αιώνα η δυτική μουσική ακολουθεί διαφορετικό δρόμο και προσεγγίζει διαφορετικό ύφος και αρχές, έτσι αρχίζει να ισχυροποιείται.

Ο παραγκωνισμός της παραδοσιακής μουσικής και του χορού στην σημερινή εποχή, οφείλεται στο γεγονός της βιομηχανικής κοινωνίας, η οποία επιβάλλει νέο τρόπο ζωής άσχετο με αυτόν που προϋπήρχε στις παραδοσιακές κοινωνίες. Από την αρχαιότητα έχουν διασωθεί ελάχιστα στοιχεία σχετικά με την μουσική.

Δ) ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ:

Για τον Ελληνικό πολιτισμό ο κινηματογράφος αποτελεί την αποκαλούμενη 7^η τέχνη, κάνει την εμφάνιση του στις αρχές του 20^{ου} αιώνα.

Ο Ελληνικός κινηματογράφος άρχισε τις πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα, με μικρό αριθμό ταινιών μέχρι ο 1940.

Το 1906 θεωρείται ως ημερομηνία σταθμός στην ιστορία του Ελληνικού κινηματογράφου.

Το 1910 -1911 ξεκινούν στην Ελλάδα οι πρώτες βουβές κωμωδίες.

⁴⁴ Βλ. Σχετ. www.wikipedia.org

Το 1914 ιδρύεται η πρώτη κινηματογραφική εταιρία "ΑΣΤΥ ΦΙΛΜ» και στα χρόνια που θα ακολουθήσουν ο κινηματογράφος θα αναπτυχθεί σημαντικά.

Σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως η χρηματοδότηση της παραγωγής ελληνικών ταινιών και η προβολή τους στο εξωτερικό γίνεται από το 1986 από το «Ελληνικό κέντρο κινηματογράφου». Το κέντρο αυτό είναι ανώνυμη εταιρία που ανήκει στο κράτος και έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια καθώς και εποπτεύεται από το Υπουργείο Πολιτισμού⁴⁵.

Ε) ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ:

Το 1970 διαπιστώνεται μια άνθηση όσο αφορά τις εικαστικές τέχνες (γλυπτική, ζωγραφική, χαρακτική) στην οποία συμβάλλουν τόσο διακεκριμένοι Έλληνες καλλιτέχνες όσο και το κοινό που δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον κα ευαισθησίες.

Η ανάπτυξη αυτού του τομέα γίνεται με την προβολή σύγχρονων εικαστικών τεχνών, με τις βραβεύσεις και την ενίσχυση των καλλιτεχνών.

Η Κονσόλα⁴⁶, αναφέρει για τους χώρους προβολής των έργων των καλλιτεχνών ότι έχουν δημιουργηθεί *ιδιωτικές αίθουσες Τέχνης* οι οποίες είναι γνωστές ως *Γκαλερί* (galleries). Από αυτές το μεγαλύτερο ποσοστό είναι συγκεντρωμένες στην Αθήνα (81 εκθετικές αίθουσες) και ένα μικρό ποσοστό είναι στη Θεσσαλονίκη (10 αίθουσες), ενώ στην υπόλοιπη Ελλάδα συνολικά είναι 15 και εκτός από αυτές υπάρχει μια περιορισμένη εμφάνιση εποχικών εκθέσεων.

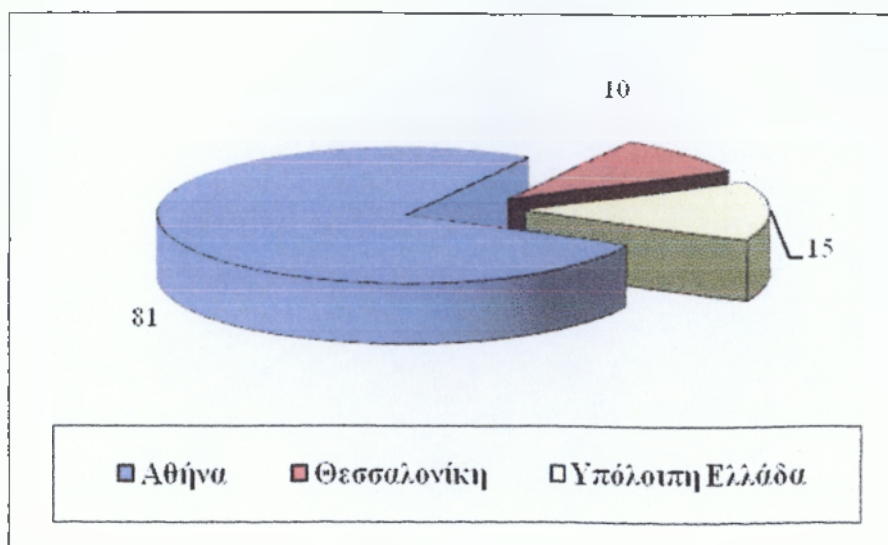
Γκαλερί εντός χώρας.

Πόλεις της Ελλάδας	Αριθμός γκαλερί.
Αθήνα.	81
Θεσσαλονίκη	10
Υπολ. Ελλάδα	15

Πηγή: Ντόρα Κονσόλα «Πολιτιστική Δραστηριότητα και Κρατική Πολιτική στην Ελλάδα»

⁴⁵ Βλ. Εκδ. Κονσόλα Ντόρα «πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική» εκδόσεις Παπαζήση, 2006

⁴⁶ Βλ. σχετ. Κόνσολα Ντόρα «Πολιτιστική Δραστηριότητα και Κρατική Πολιτική στην Ελλάδα», Εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1990

ΠΗΓΗ: Αναδημοσίευση από Κόνσολα Ντόρα (1990)

3.3. ΠΗΓΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

Οι πόροι που χρησιμοποιεί το υπουργείο για την κατάρτιση του προϋπολογισμού του προέρχονται από:

1. τον τακτικό προϋπολογισμό
2. τις δημόσιες επενδύσεις
3. το ταμείο των αρχαιολογικών πόρων
4. λόττο, από το 1990 και μετά
5. κοινοτικές εισφορές μέσω ΚΠΣ κα της κοινοτικής πρωτοβουλίας interreg.

3.4. ΑΛΛΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ.

1. Το Ελληνικό ίδρυμα πολιτισμού: ιδρύθηκε το 1992 με έδρα την Αθήνα έχει δράση κυρίως στο εξωτερικό με σκοπό την προβολή της Ελληνικής γλώσσας και τον πολιτισμό.

Είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου και υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού. Διοικείται από το συμβούλιο το οποίο διορίζεται κάθε τέσσερα χρόνια⁴⁷.

2. Ο οργανισμός προβολής Ελληνικού πολιτισμού: σκοπός του οργανισμού είναι η ανάδειξη και η προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς και του πολιτιστικού δυναμικού της χώρας, καθώς και η οργάνωση και προβολή της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας στο πλαίσιο της σχετικής πολιτικής που καθορίζεται από το υπουργείο πολιτισμού.

3. Ο οργανισμός, στο πλαίσιο επίτευξης του σκοπού του, ξεκίνησε την δραστηριότητα του με έμφαση σε δύο τομείς: 1^ο τον τομέα διοργάνωσης ολοκληρωμένων προγραμμάτων πολιτιστικών εκδηλώσεων, στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας. 2^ο στον τομέα της προβολής και της ανάδειξης της Ελληνικής Κληρονομιάς και του Πολιτιστικού Δυναμικού της χώρας, με έμφαση στην υλοποίηση δράσεων ψηφιακών εφαρμογών, αξιοποιώντας τις δυνατότητες της Κοινωνίας της Πληροφορίας, στο πλαίσιο των κανόνων λειτουργίας των τάσεων της Νέας Οικονομίας. Ιδιαίτερα το αντικείμενο ενασχόλησης του οργανισμού είναι η έκδοση βιβλίων εντύπων, περιοδικών κτλ για την προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς του σύγχρονου Ελληνικού πολιτισμού, η διαχείριση των δικαιωμάτων του Ελληνικού πολιτισμού επί των στοιχείων της πολιτιστικής κληρονομιάς κ.α.⁴⁸

4. Το Ευρωπαϊκό πολιτιστικό κέντρο των Αελλφών: το 1977 σύμφωνα με νόμο της Βουλής ιδρύεται ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού και υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο σκοπός του Ε.Π.Κε.Δ. είναι η «εξυπηρέτησις διεθνούς πολιτιστικού συμφέροντος» και «η ανάπτυξις των κοινών πολιτιστικών στοιχείων, τα οποία ενώνουν τους λαούς της Ευρώπης» με «σύνταξιν

⁴⁷ Βλ. σχετ. www.mfa.gr

⁴⁸ Βλ. σχετ. www.hch.culture.gr

μελετών Ευρωπαϊκού πολιτισμού, την διοργάνωσιν συναντήσεων πάσης φύσεως δραστηριοτήτων πολιτιστικού περιεχομένου.»⁴⁹

3.5. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.

Για να προσδιορίσουμε το ρόλο της τοπικής αυτοδιοίκησης στην πολιτιστική ανάπτυξη, σκόπιμο θα ήταν να αναφερθούμε στον κεντρικό φορέα άσκησης της πολιτιστικής πολιτικής, στην χώρα μας δηλαδή στο Υπουργείο Πολιτισμού. Το Υπουργείο αυτό καθορίζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο η τοπική αυτοδιοίκηση αναπτύσσει τους στόχους της και τις δραστηριότητες της. Εδώ λοιπόν βλέπουμε να εντοπίζεται ένα πρόβλημα στον ρόλο της κεντρικής διοίκησης. Ο ρόλος αυτός θα πρέπει να είναι συντονιστικός για να εξασφαλίζονται οι γενικές κατευθύνσεις της πολιτιστικής πολιτικής της χώρας και να προάγεται η ισόρροπη πολιτιστική ανάπτυξη σε όλο τον εθνικό χώρο. Αυτός όμως ο συντονισμός δεν υπάρχει ανάμεσα στους φορείς της δημόσιας διοίκησης και σε αυτούς της τοπικής αυτοδιοίκησης που θα μπορούσε να μειώσει διαπεριφερειακές αλλά και ενδοπεριφερειακές ανισότητες ανάμεσα στους ΟΤΑ. Άρα το Υπουργείο Πολιτισμού διαπιστώνεται πως έχει έλλειψη στρατηγικής πολιτιστικής αποκέντρωσης και σχεδιασμού αντίστοιχων πολιτιστικών προγραμμάτων δράσης. Ας επικεντρωθούμε όμως στο ρόλο που καλείται να διαδραματίσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι ο πιο άμεσος φορέας άσκησης της πολιτιστικής πολιτικής, καθώς αποτελείται από τους Δήμους και τις κοινότητες οι οποίες βρίσκονται πιο κοντά στην λαϊκή βάση και είναι κύριοι εκφραστές της λαϊκής παράδοσης. έτσι ορίζεται ως ο πιο κατάλληλος φορέας για την προστασία, ανάδειξη, προβολή, αλλά και προώθηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και των πολιτιστικών αγαθών. Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όσο αφορά τα πολιτιστικά δεν είναι μονοδιάστατος μπορεί να πάρει πολλές διαστάσεις (για να γίνει εμπνευστής και συσπειρωτής πολιτιστικών υποδομών).

⁴⁹ Βλ. σχετ. www.eccd.eu

Βασική αρμοδιότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι η δημιουργία πολιτιστικής υποδομής για την παραγωγή πολιτιστικού προϊόντος και της σωστής κατανομής στο χώρο.

Η γνώση του χώρου και η επαφή με τους πολίτες δίνει στους ΟΤΑ την δυνατότητα άσκησης της πολιτικής τους.

Η ύπαρξη μουσείων, βιβλιοθηκών, πινακοθηκών, πνευματικών κέντρων κτλ, οδηγεί στην ανάπτυξη της πολιτιστικής ζωής. Η αυτοδιοίκηση από την αρχαιότητα ως τώρα έχει δώσει δείγματα επιτυχημένης στην πολιτιστική πολιτικής. Τα τελευταία χρόνια τα πράγματα έχουν δυσκολέψει λίγο λόγω οικονομικής κρίσης.

Η άσκηση σωστής πολιτιστικής πολιτικής απαιτεί καθορισμό στόχων, διάρκειας και συνέπειας. Απαιτεί άμεση συνεργασία της τοπικής αυτοδιοίκησης με τους πολίτες (περιφερειακή πολιτιστική πολιτική) για δραστηριότητες. Η συνεργασία αυτών των δύο αν γίνεται κάτω από σωστές προϋποθέσεις και έχει σωστούς στόχους μπορεί να μειώσει το κόστος να αυξήσει την αποδοτικότητα και έτσι να οδηγήσει σε πολιτιστική αποκέντρωση⁵⁰. Σημαντικό ακόμα είναι να αναφέρουμε πως ένας μόνο μικρός αριθμός οτα έχει παρουσιάσει προγράμματα τοπικής πολιτιστικής ανάπτυξης τα οποία στηρίζονται σε έναν καλό σχεδιασμό και σε έναν μακροπρόθεσμο πολιτισμό.

⁵⁰ Πολιτιστική αποκέντρωση είναι η εντατική και έκτακτη καλλιέργεια του πολιτισμού. Το γεωγραφικό και πληθυσμιακό άπλωμα της πνευματικής ζωής, η ισόρροπη και ολόπλευρη ανάπτυξη του λαού και του τόπου, η ισοκατανομή των πολιτιστικών αγαθών, και ο κατακερματισμός της πνευματικής δημιουργίας.

ΜΕΡΟΣ II.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

4.1. ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟ.

➔ Ιστορική αναδρομή στο δήμο Κορινθίων.

Η Κόρινθος αποτελεί βασικό αστικό κέντρο της Πελοποννήσου και τον τρίτο σημαντικό λιμένα. Είναι η έδρα του ομώνυμου Δήμου καθώς και η πρωτεύουσα του νομού Κορινθίας είναι η μεγαλύτερη πόλη του νομού.

Η πόλη διαθέτει πλούσια ιστορία. Το όνομα της, πελασγικό κατά πάσα πιθανότητα, δηλώνει την μακραίωνη ιστορία της και την πρώιμη εποίκισή της, λόγω της καίριας θέσης της αλλά και των εύφορων εδαφών της. Η αρχαία κορινθιακή χώρα, κομμάτι της αργολικής, όπως αναφέρει ο Πausανίας στα Κορινθιακά, συμπίπτει μόνο ως προς τα ανατολικά όρια της, ενώ διαφέρει σημαντικά κατά τα υπόλοιπα. Τα πρώτα σημάδια κατοίκησης της κατά την προϊστορική εποχή από Πελασγούς, σύμφωνα με τις παραδόσεις τα βρίσκουμε στις περιοχές του Φενεού, της Στυμφαλίας, της Νεμέας, της λίμνης της Βουλιαγμένης του Λουτρακίου, αλλά κυρίως στον οικισμό του Κοράκο, στην Δυτική έξοδο της σημερινής πόλης της Κορίνθου. Οι ανασκαφές απέδειξαν ότι κατοικείτο ήδη από την 5^η π.Χ. γνώρισε μεγάλη άνθηση μέχρι τις αρχές 2^{ης} π.Χ. χιλιετίας, όταν διαπιστώνεται η καταστροφή του.

Από την αρχαιότητα συγκαταλεγόταν ανάμεσα στις σημαντικότερες τότε πόλεις.

Αλλά και από τον Μεσαίωνα η Κόρινθος αναπτύχθηκε εμπορικά και πολιτιστικά. Αποτελούσε σημαντικότατο σταθμό εμπορίου, τεχνών και σπουδών ανάμεσα στην Ευρώπη και στην Ασία. Το 1985 ύστερα από μεγάλους σεισμούς ερειπώθηκε Η Παλαιά Κόρινθος που ήταν χτισμένη στη θέση της Αρχαίας Κορίνθου. Ήταν η εποχή που άρχισαν να αναπτύσσονται οι συγκοινωνίες και οι άστεγοι κάτοικοι της ρημαγμένης κωμόπολης μετακινήθηκαν στο μυχό του Κορινθιακού, στο Σχοινιά όπως τον έλεγαν. Το μέλλον προμηνυόταν πολύ καλό και δεν είχαν άδικο. Το χωριό άρχισε να αναπτύσσεται σε πόλη. Μια πόλη που ένας άλλος σεισμός τη σώριασε σε ερείπια το 1928. Η σημερινή μας πόλη δημιουργήθηκε μετά τον σεισμό και δεν διαθέτει τίποτα παλιό. Έχει ένα σωστό μεγάλο κέντρο, με ίσιους δρόμους, αρκετό πράσινο και με την εκκλησία του πολιούχου της πόλης Αποστόλου των Εθνών Παύλου με το μαυσωλείο.

4.2. ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

4.2.1. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ο νομός καταλαμβάνει το βορειοανατολικό άκρο της Πελοποννήσου. Δυτικά συνορεύει με τον νομό Αχαΐας, βόρεια βρέχεται από τον Κορινθιακό κόλπο, ανατολικά βρέχεται επίσης από τον Σαρωνικό κόλπο και νότια συνορεύει με τον νομό Αργολίδας και λίγο με τον νομό Αρκαδίας. Η έκταση του νομού είναι 2.289 km και 142.000 κατοίκους.

Βουνό: μεγαλύτερο βουνό του νομού είναι η Κυλλήνη και η Ζήρεια. Στην νότια πλευράς της Κορίνθου υπάρχει η οροσειρά Όνια Όρη και Ακροκόρινθος. Τέλος η χερσόνησο της Μεγαρίδας απολήγει το δυτικό τμήμα της μικρής οροσειράς των Γερανίων.

Λίμνες: στο νομό βρίσκεται η λίμνη της Στυμφαλίας. Παλαιότερα υπήρχε και η λίμνη του Φενεού η οποία όμως έχει αποξηρανθεί πλέον.

Πεδιάδες: γύρω από την Κόρινθο έως και το Κιάτο στα παράλια απλώνεται η πεδιάδα της Βόχας που είναι πολύ εύφορη.

Ιαματικές πηγές: στο νομό υπάρχουν συνολικά 7 τέτοιες πηγές οι δύο είναι αναγνωρισμένες από το κράτος και τελούν υπό συστηματική εκμετάλλευση Λουτράκι και Ελένης Κέχρεων.

4.3. ΕΚΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ.

Η Κόρινθος αποτελεί ένα αξιόλογο διοικητικό, εμπορικό, οικονομικό και πολιτιστικό κέντρο. Στο κέντρο της πόλης συναντώνται μια σειρά από υποδομές που περιλαμβάνουν, μεγάλους πεζόδρομους, πάρκα, πλατείες και ένα γραφικό λιμάνι με ψαρόβαρκες, ενώ γύρω από την πόλη υπάρχουν μνημεία, μουσεία και ιστορικοί χώροι. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και το λιμάνι της Κόρινθου που αποτελεί κόμβο για την διακίνηση των αγροτικών προϊόντων της ευρύτερης περιοχής.

Ο Δήμος Κορινθίων περιλαμβάνει 5 δημοτικά διαμερίσματα της Κορίνθου, και τις πρώην κοινότητες της Αρχαίας Κορίνθου, Εξαμιλίων, Ευλοκέριζας και Σολωμού. Η έδρα του Δήμου βρίσκεται στην Κόρινθο. Η Κόρινθος είναι η μεγαλύτερη πόλη του νομού.

Έχει έκταση 102.187 στρέμματα και πληθυσμό 29.787 κατοίκους (κατά την απογραφή του 2001).

Πίνακας 1: Ο δήμος κορινθίων σε έκταση.

ΟΤΑ	Συνολική έκταση	Αστική έκταση	Αγροτική έκταση
Δ. Κορινθίων.	102,187	84,535	17,652

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Στον πίνακα που ακολουθεί βρίσκονται τα στοιχεία κάθε δημοτικού διαμερίσματος καθώς και ο πληθυσμός τους.

Πίνακας 2: Δημοτικά διαμερίσματα και πληθυσμός.

Δημοτικό διαμέρισμα	Πληθυσμός πραγματικός	Πληθυσμός μόνιμος
Δ.Δ. Κορίνθου	29.787	30.434
Δ.Δ. Αρχαίας Κορίνθου	2.578	2.503
Δ.Δ. Εξαμιλίων	2.224	2.185
Δ.Δ. Ευλοκέρizas	1.215	1.118
Δ.Δ. Σολωμού	751	751
ΣΥΝΟΛΟ	36.555	36.991

Πηγή: : ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Ο Δήμος της Κορίνθου παρουσιάζει αρκετά μεγάλο ενδιαφέρον από αρχαιολογική άποψη και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να ελκύει πολλούς Έλληνες και ξένους περιηγητές όλο το χρόνο. Η πόλη θεωρείται μεγαλύτερο αστικό κέντρο του νομού και παρουσιάζει έντονη εμπορική κίνηση, τόσο λόγω καταστημάτων όσο και λόγω του λιμανιού της.

Η Κόρινθος βρίσκεται στον οδικό άξονα Αθήνα – Πάτρα, πράγμα που καθιστά εύκολη την πρόσβαση στους επισκέπτες και στους κατοίκους της, είτε μέσω της σύγχρονης Εθνικής οδού είτε μέσω του προαστιακού σιδηρόδρομου που λειτουργεί από το 2005.

Σημαντικό ακόμη για την πόλη της Κορίνθου είναι η ίδρυση του πανεπιστημίου που κατά το ακαδημαϊκό έτος 2003 – 2004 ξεκινά να λειτουργεί το τμήμα Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Γενικά ο Δήμος Κορίνθου θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένας ισχυρός Δήμος σε μια περιοχή γεωγραφικά ευεργετημένη η οποία διαθέτει εξόχως σημαντικό ιστορικό και πολιτιστικό πλούτο.

Γενικά ο νομός Κορινθίας συγκεντρώνει σε ποσοστό το 1,4% του πληθυσμού της χώρας και παράγει το 1,7% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος(ΑΕΠ). Είναι ένας από τους 36 νομούς στους οποίους σημειώθηκε το 2002, αλλά και τα προηγούμενα έτη, φυσική μείωση του πληθυσμού (υπεροχή γεννήσεων/1.000 κατοίκους: -1,3), με 58 μαθητές Δημοτικού ανά 1.000 κατοίκους έναντι μέσου όρου Ελλάδας 59. Μεταξύ των απογραφών 1991 και 2001 ο πληθυσμός του νομού αυξήθηκε σε ποσοστό 9%.

Πίνακας 3: Ο πληθυσμός του δήμου κορινθίων όπως είναι στην πραγματικότητα.

ΟΤΑ	Πραγματικός πληθυσμός	Μόνιμοι κάτοικοι	Αριθμός δημοτών	Αριθμός ηλικιωμένων (>65)	Αριθμός αλλοδαπών
Δ. Κορινθίων.	36.555	36.991	27.405	4.859	3.177

Πηγή: : ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

4.4. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Πίνακας 4: Δείκτες.

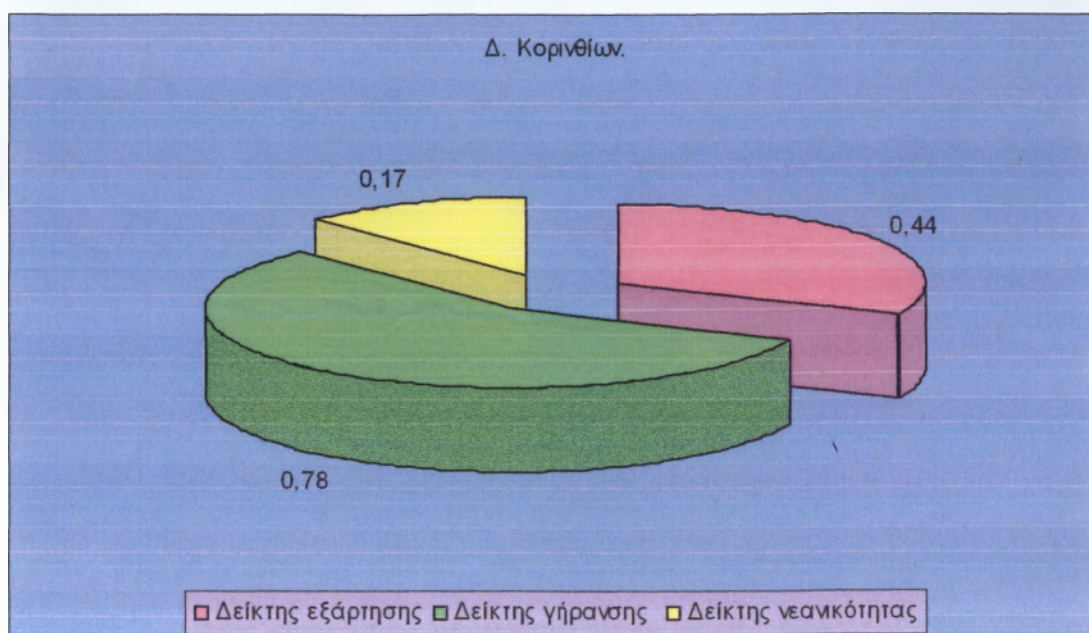
ΟΤΑ	Δείκτης εξάρτησης	Δείκτης γήρανσης	Δείκτης νεανικότητας
Δ. Κορινθίων.	0,44	0,78	0,17

Πηγή: : ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Ακολουθεί διαγραμματική απεικόνιση των παραπάνω.

Γράφημα 1.

Διαγραμματική απεικόνιση των δεικτών.

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων της TEAK.

4.4.1. ΔΕΙΚΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ.

Δείκτης εξάρτησης => ο δείκτης αυτός δείχνει την αναλογία του μη παραγωγικού πληθυσμού προς τον παραγωγικό και εκφράζεται ως:

$$\Delta.Γ. = \frac{\text{Πληθυσμός \{0-14 + 65 και άνω\}}}{\text{Πληθυσμός 15 - 64 ετών}} \times 100$$

4.4.2. ΔΕΙΚΤΗΣ ΝΕΑΝΙΚΟΤΗΤΑΣ.

Δείκτης νεανικότητας => αποτελείται από τον αριθμό των ατόμων κάτω από 14 ετών ως ποσοστό του συνολικού πληθυσμού.

4.4.3. ΔΕΙΚΤΗΣ ΓΗΡΑΝΣΗΣ.

Δείκτης γήρανσης => ο δείκτης αυτός συνιστά βασικό στοιχείο στην ανάδειξη του δημογραφικού προφίλ της περιοχής και αποτελείται από τον αριθμό των ατόμων άνω των 65 ετών ως ποσοστό του συνολικού πληθυσμού.

4.5. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.

4.5.1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ- ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ- ΑΝΕΡΓΙΑ.

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται ο οικονομικά ενεργός και μη ενεργός πληθυσμός του Δήμου Κορινθίων. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τοπικής ένωσης δήμων και κοινοτήτων ν. Κορινθίας (ΤΕΔΚ) ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός του δήμου Κορινθίων σε σύνολο κατοίκων ανέρχεται στις 15.751 άτομα, ενώ ο μη οικονομικά ενεργός αγγίζει τις 16.799 άτομα. Από το σύνολο του οικονομικά ενεργού πληθυσμού οι 14.217 απασχολούνται ενώ οι 1.537 είναι άνεργοι.

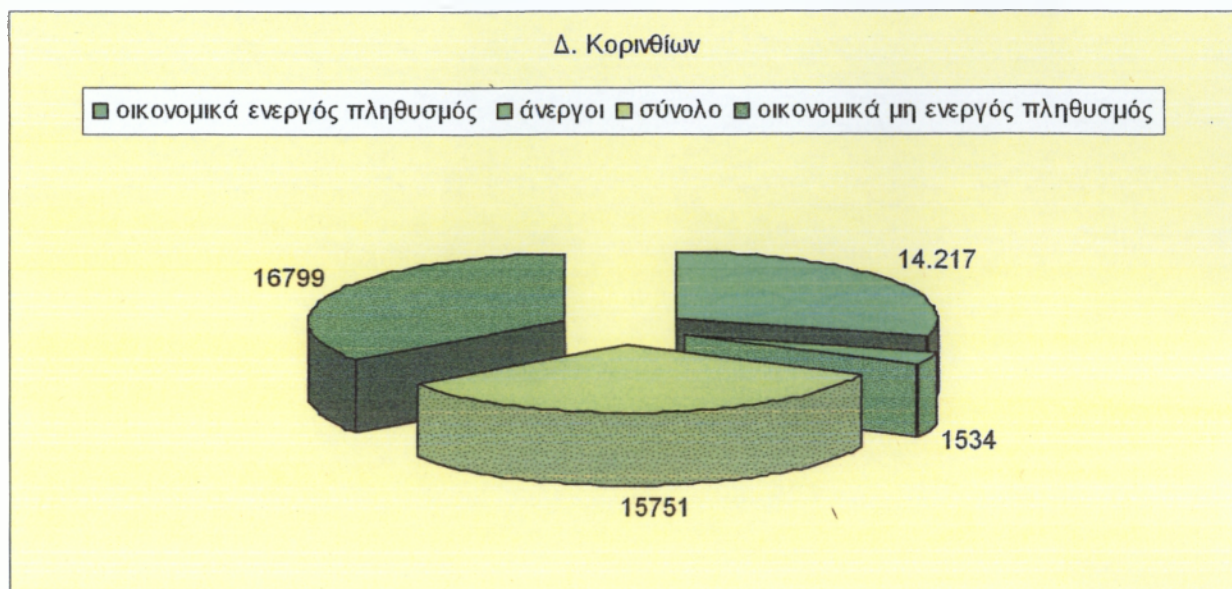
Πίνακας 5: Οικονομικός και μη ενεργός πληθυσμός Δ. Κορινθίων.

Δήμος Κορινθίων	Οικονομικά ενεργός πληθυσμός	Άνεργοι	Σύνολο	Οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός
Δ. Κορινθίων	14.217	1.534	15.751	16.799

Πηγή: : ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Γράφημα 2.

Διαγραμματική απεικόνιση του οικονομικά ενεργού και μη πληθυσμού στο Δήμο Κορινθίων. (Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ).

4.6. Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Στον παρακάτω πίνακα παρατίθενται στοιχεία που αφορούν την οικονομική δραστηριότητα του Δήμου Κορινθίων.

Πίνακας 6: Διάρθρωση της οικονομικής δραστηριότητας του Δ. Κορινθίων.

ΟΤΑ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΟΙ						Οικονομικά μη ενεργοί
	ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ				Ανεργοί	Σύνολο	
	Πρωτο/νής τομέας	Δευτερο/νής τομέας	Τριτογενής τομέας	Δεν δήλωσαν			
Δήμος Κορινθίων.	1.376	4.404	8.437	1.534	1.534	17.285	16.799

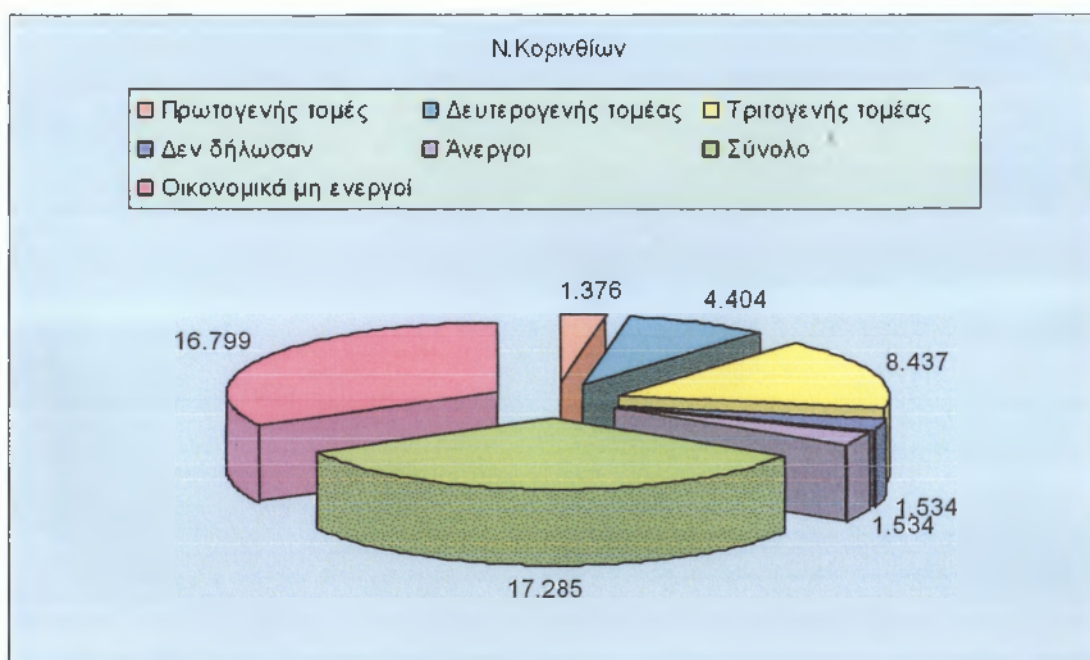
Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Συμφώνα με τα δεδομένα του πίνακα το μεγαλύτερο ποσοστό απασχόλησης παρατηρείται στον τριτογενή τομέα απασχόλησης με 8.437 απασχολούμενους,

ακολουθούμενος από τον δευτερογενή τομέα με 4.404 απασχολούμενους, ενώ με μεγάλη διαφορά ακολουθεί ο πρωτογενής τομέας με 1.376 απασχολούμενους. Αυτό εύκολα κανένας μπορεί να διακρίνει κοιτάζοντας το γράφημα 3 που εμφανίζεται παρακάτω και παρουσιάζει την αναλογία των απασχολούμενων ανά τομέα παραγωγικότητας.

Γράφημα 3.

Ποσοστιαία κατανομή της διάρθρωσης της οικονομικής δραστηριότητας.

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

4.7. ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται η διάρθρωση των κοινωνικών υποδομών του Δήμου.

Πίνακας 7: Υποδομές κοινωνικής μέριμνας και αλληλεγγύης του Δήμου Κορινθίων.

Δομές	Αριθμός
Παιδικοί Σταθμοί	4
Νηπιαγωγεία	7
Κ.Α.Π.Η.	7

Πηγή: : ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Πίνακας 8: *Εκπαιδευτικές υποδομές Δήμου Κορινθίων.*

Δομές	Αριθμός
Δημοτικά	10
Γυμνάσια	6
Λύκεια	3
Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια	3
Ι.Ε.Κ (Ινστιτούτο επαγγελματικής κατάρτισης)	1
Σ.Ε.Κ (Σχολικό Εργαστηριακό Κέντρο)	1
Τεχνική Επαγγελματική Σχολή	1

Πηγή: : ίδια επεξεργασία στοιχείων της ΤΕΔΚ.

Ανάμεσα στις προηγούμενες κοινωνικές υποδομές που υπάρχουν στον Δήμο Κορινθίων σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως υπάρχουν και διάφορα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βρίσκονται στην υπηρεσία του Κορίνθιου πολίτη, για παράδειγμα ένα τέτοιο πρόγραμμα είναι η βοήθεια στο σπίτι. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα έχει σαν σκοπό του την εξυπηρέτηση κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό των ηλικιωμένων κορινθίων.

4.8. ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

→ Δημοτική αναπτυξιακή επιχείρηση Κορίνθου.

Η δημοτική αναπτυξιακή επιχείρηση του δήμου ιδρύεται στις 20/6/1996 με το ΦΕΚ 470. Στις 31/12/1999 με το ΦΕΚ 2278 μετονομάζεται σε αναπτυξιακή και κατασκευαστική επιχείρηση του δήμου Κορινθίων. Αργότερα στις 21/7/2009 και βάση του ΦΕΚ 1469 προσαρμόζεται από αναπτυξιακή και κατασκευαστική σε κοινωφελή. Σήμερα υπάρχει με την επωνυμία *Δημοτική Κοινωφελής επιχείρηση Κορινθίων*. Είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.). Οικονομικά υποστηρίζεται από τα διετή προγράμματα δράσης. Δραστηριοποιείται σε αρκετούς τομείς, όπως για παράδειγμα τον τομέα του περιβάλλοντος, του πολιτισμού, της παιδείας, του αθλητισμού καθώς και με ευρωπαϊκά προγράμματα.

4.9. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Οι πολιτιστικές υποδομές του Δήμου Κορινθίων απαρτίζονται από:

- 1) Πνευματικό και πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Κορινθίων
- 2) Δημοτική βιβλιοθήκη
- 3) Φιλαρμονική
- 4) Θέατρο
- 5) Χορωδία
- 6) Τμήμα παραδοσιακού χορού και τραγουδιού
- 7) Τμήμα κλασικού και μοντέρνου χορού
- 8) Αρχαιολογικό μουσείο Κορίνθου
- 9) Ιστορικό – λαογραφικό μουσείο Κορίνθου
- 10) Αρχαιολογικοί χώροι (αρχαία Κόρινθος- Ακροκόρινθος)
- 11) Σκακιστικό τμήμα

12) Τμήμα πινακοθήκης και εικαστικών τεχνών

13) Big band

14) Ισθμός της Κορίνθου

4.10. ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΑ ΚΤΗΡΙΑ.

Διατηρητέα κτήρια στο Δ. Κορινθίων δεν υπάρχουν πολλά παρόλα αυτά τα σημαντικότερα είναι:

- ✚ Το κτήριο του σιδηροδρομικού σταθμού της Κορίνθου.
- ✚ Ο ναός της Αγίας Φωτεινής.
- ✚ Ο ναός του Αποστόλου Παύλου.
- ✚ Το κτήριο της οδού Αριστοτέλους.
- ✚ Το δημοτικό σχολείο στο δ.δ Εξαμιλίων.
- ✚ Η ιερατική σχολή του συγκροτήματος του Μητροπολιτικού μεγάρου.

→ Το κτήριο του σιδηροδρομικού σταθμού της Κορίνθου.

Ο σιδηροδρομικός σταθμός της Κορίνθου, έχει κατασκευαστεί το 1955 από τον Αρχιτέκτονα Μηχανικό Αντώνη Δραγούμη και είναι ένα υπόδειγμα σύγχρονης σιδηροδρομικής αρχιτεκτονικής. Έχει γίνει προσεκτικός σχεδιασμός έτσι ώστε το κτήριο να είναι προσαρμοσμένο στην γενική εικόνα της πόλης όπως ήταν το 1955, δηλαδή να εναρμονίζεται με την λιτή αντισεισμική αρχιτεκτονική των κτηρίων της πόλεως, ενώ ταυτόχρονα έχει αναφορές στο ιστορικό παρελθόν της Κορίνθου, όπως οι επιζωγραφισμένες με θέματα της κορινθιακής Μυθολογίας και Ιστορίας αίθουσες και το προστύλιο στις αποβάθρες. **Είναι το μοναδικό δημόσιο κτήριο της Κορίνθου που έχει τόσο εκτενείς αναφορές στο Ιστορικό της παρελθόν.**

Ο σιδηροδρομικός σταθμός της Κορίνθου, μαζί με τα αντλιοστάσια, το Μηχανοστάσιο και τα υπόλοιπα βοηθητικά κτήρια του, τα οποία ορισμένα

χρονολογούνται από το 1929, ορισμένα από το 1916, αποτελεί ένα ενιαίο αρχιτεκτονικό σύνολο βιομηχανικής αρχαιολογίας και είναι ένα από τα πιο ιστορικά μέρη της πόλης, αφού από την κατασκευή του τον Ιούλιο του 1884 από την ιστορική εταιρεία με την επωνυμία «Σιδηρόδρομοι Πειραιώς Αθηνών Πελοποννήσου Α.Ε.» (η γνωστή ΣΠΑΠ), έγινε κατορθωτή η ταχεία ανάπτυξη της Κορίνθου, αλλά και της υπόλοιπης παράλιας Κορινθίας

→ Ο ναός της Αγίας Φωτεινής.

Ο ναός της Αγίας Φωτεινής επί της οδού Πυλαρινού, έχει οικοδομηθεί το 1931-32 από τον Καθηγητή Αθ. Ρουσόπουλο και είναι ένα ακόμα εξαιρετικό πείραμα αντισεισμικής αρχιτεκτονικής, με εφαρμογή ειδικού σχεδιασμού στον σκελετό και τους τοίχους του κτηρίου που αποτελούν ενιαίο σύνολο.

→ Ο ναός του Αποστόλου Παύλου.

Ο ναός του Αποστόλου Παύλου, πολυύχου της πόλης της Κορίνθου, οικοδομήθηκε το 1932-34 πάνω σε σχέδια του αρχιτέκτονα μηχανικού που υλοποίησε ο ντόπιος Αρχιτέκτονας Νίκος Κοτσερώνης.

Η όλη σύλληψη του ναού βασίζεται στον ναό της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη.

Θεωρείται ένα από τα υποδείγματα νεώτερης εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια και καταλαμβάνει ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο.

Στη ΝΔ πλευρά του κήπου του ναού έχει οικοδομηθεί από τον ίδιο αρχιτέκτονα (Νίκο Κοτσερώνη) ένα κομψότατο κενοτάφιο προς τιμήν των πεσόντων κατά τον πόλεμο.

→ Το κτήριο της οδού Αριστοτέλους.

Στην οδό Αριστοτέλους 15 υπάρχει ένα κτήριο στο οποίο έχει εφαρμοστεί η αμερικανική τεχνογνωσία ευκάμπτων αντισεισμικών κτηρίων, η ονομαζόμενη “timber frame”, όπως προβλέπεται από τον αντισεισμικό κανονισμό της Καλιφορνίας του 1907 περί ευκάμπτων κατασκευών.

Το κτήριο κατασκευάστηκε το 1929 από τον Αμερικανό Αρχιτέκτονα T. Bronderick και ήταν κατά πάσα πιθανότητα ένα από τα πρώτα κτήρια που οικοδομήθηκε μετά τον σεισμό του 1928, καθώς τον Ιούλιο του 1929 ασφαλίστηκε στην αγγλική εταιρεία Royal Exchange Assurance για το τεράστιο για την εποχή ποσό των 300.000 δραχμών.

Το κτήριο είναι κατασκευασμένο εξ' ολοκλήρου από ξύλο, διαθέτει εξωτερικά μεταλλική επένδυση ώστε να προφυλάσσεται από το υγρό κλίμα της Κορίνθου, ανασυρόμενα παράθυρα (sash windows) αγγλοαμερικανικού σχεδιασμού και θύρα εισόδου με πολύχρωμα τζάμια και ακολουθεί την συμμετρική γεωργιανή κάτοψη (αρχιτεκτονικό στυλ με κυρίους εκφραστές τους J. Gibbs, W. Salmon κλπ), η οποία εφαρμόστηκε κατά κόρον στην Αγγλία και τις ΗΠΑ.

Η όλη κατασκευή καταφέρνει με μοναδικό τρόπο να συγκεράσει την αμερικανική αντισεισμική τεχνογνωσία με την ελληνική αστική αρχιτεκτονική του Μεσοπολέμου.

Το κτήριο επισκέφτηκε ο Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος, ο οποίος διατηρούσε προσωπική φιλία με τον ιδιοκτήτη του Δημήτριο Ζαμπάνη – Γονατά, όταν ήλθε στην Κόρινθο.

Την περίοδο της κατοχής, το κτήριο επιτάχθηκε από τους Γερμανούς και χρησιμοποιήθηκε σαν κατάλυμα υψηλόβαθμων αξιωματικών της Βερμαχτ, ανάμεσα τους και ο Στρατηγός Franz Kersch, ο οποίος σκοτώθηκε από τον ΕΛΑΣ στους Μολάους.

Το 1994 το κτήριο κηρύχθηκε διατηρητέο και αποτελεί ένα σημαντικότερο κομμάτι της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Κορίνθου και ένα μοναδικό κτήριο σε όλη την Ελλάδα.

→ Το δημοτικό σχολείο στο δ.δ Εξαμιλίων.

Το Δημοτικό Σχολείο στο ΔΔ Εξαμιλίων έχει κηρυχθεί διατηρητέο μνημείο από το ΥΠΕΧΩΔΕ, καθώς αποτελεί ένα εξαιρετικό δείγμα σχολικής αρχιτεκτονικής της εποχής του Μεσοπολέμου.

Κατασκευάστηκε αμέσως μετά τον σεισμό του 1928 με τον τίτλο «Διδακτήριο Εξαμιλίων» και από τότε έως σήμερα δεν έχει απωλέσει τον παιδευτικό του χαρακτήρα.

Ο σκελετός του είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα, ενώ η φέρουσα τοιχοποιία είναι από συμπαγή οπτοπλινθοδομή (τούβλα), η οποία προσφέρει εξαιρετική μόνωση, ενώ η σκεπή του αποτελείται από ξύλινο σκελετό που έχει επένδυση γαλλικού τύπου κεραμιδιών, τα οποία εκείνη την εποχή άρχισαν να εισάγονται στην ελληνική αρχιτεκτονική.

→ Η ιερατική σχολή του συγκροτήματος του Μητροπολιτικού μεγάρου.

Το συγκρότημα της Ιερατικής Σχολής και του Μητροπολιτικού Μεγάρου Κορίνθου στη δυτική παραλία της Κορίνθου (οδός Κροκιά), είναι ένα σύμπλεγμα κτηρίων που

δομήθηκαν με το άκαμπτο αντισεισμικό τρόπο δόμησης, ανάμεσα στα έτη 1931-

1934.

Στα κτήρια αυτά έχουν ενσωματωθεί στοιχεία της βυζαντινής αρχιτεκτονικής και αποτελούν εξαιρετικό δείγμα εκκλησιαστικής, λιτής, αρχιτεκτονικής του Μεσοπολέμου.

Η Ιερατική Σχολή Κορίνθου ήταν ένα από τα πρότυπα εκκλησιαστικά Ιδρύματα και αποτέλεσε χώρο μαθήσεως για αρκετές δεκαετίες.

Από το 1996, το κτήριο της Ιερατικής Σχολής έχει κηρυχθεί διατηρητέο από το ΥΠΠΟ.

4.11. ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.

4.11.1 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Το Πνευματικό και Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Κορινθίων, είναι ο μοχλός ο οποίος υποκινεί όλες τις τοπικές και πολιτιστικές δραστηριότητες. Πρόκειται για την συνένωση διαφόρων τμημάτων, εκ των οποίων καθένα είναι υπεύθυνο για μια πολιτιστική δραστηριότητα, αξιοσημείωτο είναι να πούμε πως η συμμετοχή του κόσμου στα τμήματα που διαθέτει είναι μεγάλη καθώς το πνευματικό –

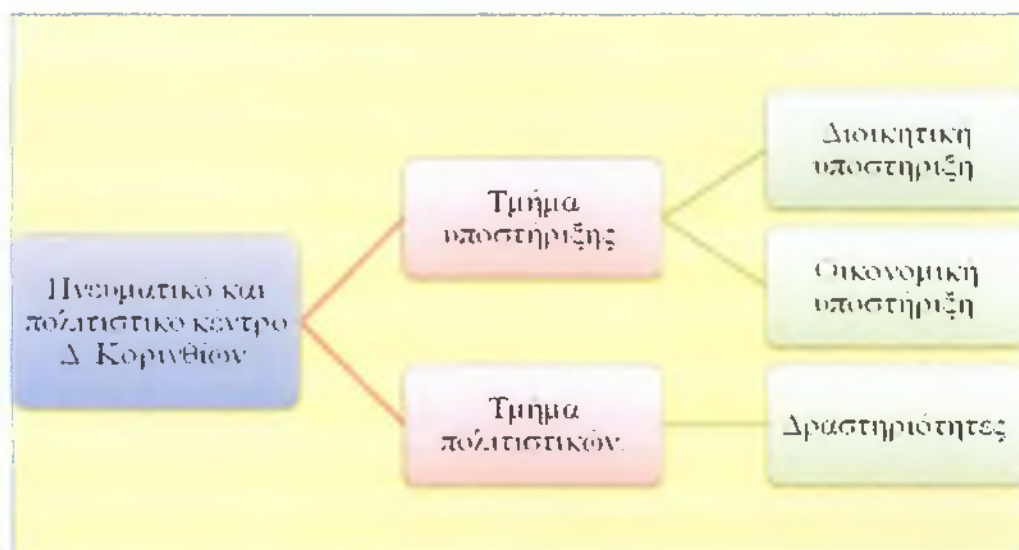
πολιτιστικό κέντρο του δήμου Κορινθίων περιλαμβάνει ποικίλα τμήματα και καλύπτει όλες τις δραστηριότητες που θα επιθυμούσε κάποιος .

Η σύσταση του ως πολιτιστικό πνευματικό κέντρο του Δήμου Κορινθίων γίνεται το 1985, αρχικά λειτουργούσε ως βιβλιοθήκη του δήμου.

Είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.). Οικονομικά στηρίζεται αποκλειστικά στις επιχορηγήσεις του δήμου (από τον προϋπολογισμό του) καθώς και στις χορηγίες που προέρχονται από τις πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνει. . Όσο αφορά την πολιτιστική ανάπτυξη της Κορίνθου το πολιτιστικό πνευματικό κέντρο έχει τον μεγαλύτερο ρόλο αφού σκοπός του είναι:

- ✓ Η ανάπτυξη και προβολή κάθε μορφής πνευματικής και πολιτιστικής δραστηριότητας, για την επίτευξη της πολιτιστικής αναγέννησης της Κορίνθου.
- ✓ Η διάσωση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της πόλης σε σχέση με τα νεότερα πολιτιστικά δρώμενα.
- ✓ Η προβολή, η μελέτη και η εκτέλεση όλων των πνευματικών προγραμμάτων για την πολιτιστική ανάπτυξη των κατοίκων.
- ✓ Η φιλοξενία και η κάλυψη της πνευματικής πρωτοβουλίας, κίνησης και δραστηριότητας κ.α.

Διάγραμμα 1.

Συνοπτική απεικόνιση του οργανογράμματος του πνευματικού και πολιτιστικού κέντρου της πόλης της Κορίνθου

4.11.2 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη της Κορίνθου αποτελεί τμήμα του Πνευματικού Πολιτιστικού Κέντρου Κορίνθου.

Στεγάζεται στον Α' όροφο του κτιρίου. Λειτουργεί από το 1980 ως αναγνωστήριο και έχει δανειστικό τμήμα με 1500 μέλη περίπου. Αριθμοί αρκετές χιλιάδες τόμους βιβλίων που αγγίζουν τις 35.000. Ακόμη από το 1999 διατηρεί αρχείο τοπικών εφημερίδων και μια αξιόλογη συλλογή παλαιών βιβλίων. Το υλικό της βιβλιοθήκης καλύπτει κάθε τομέα γνώσης, ηλικίας κα επαγγέλματος. Σε τακτά χρονικά διαστήματα και σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου διοργανώνονται βιβλιοπαρουσιάσεις και εκθέσεις βιβλίων. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της εκτός τις βιβλιοπαρουσιάσεις, αρκετές φορές φιλοξενεί συγγραφείς και διοργανώνει προβολές βίντεο (εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά νηπιακής και σχολικής ηλικίας) καθώς και επισκέψεις σε σχολεία.

Η βιβλιοθήκη λειτουργεί από Δευτέρα έως Παρασκευή και υποστηρίζει και την διαδικτυακή επικοινωνία με τους αναγνώστες. Πρόκειται για ένα ζεστό και φιλόξενο χώρο, οποίος περιλαμβάνει και παιδικό τμήμα, ένα χώρο για παιδιά από 4 έως 16 χρονών.

Κάθε κάτοικος του νομού μπορεί να δανειστεί κάποιο βιβλίο προσκομίζοντας απλά την αστυνομική του ταυτότητα και χωρίς καμιά οικονομική επιβάρυνση, με μόνο περιορισμό την επιστροφή του βιβλίου μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

4.11.3. ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ (ΝΕΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ).

Η φιλαρμονική ορχήστρα νέων Κορίνθου δημιουργήθηκε το 2008 από τους νεότερους μουσικούς της μπάντας.

Το ρεπερτόριο της βασίζεται σε μοντέρνα ακούσματα του Ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου και σκοπός της είναι να παρουσιάζει ένα ευχάριστο και νεανικό show. Αρχικά η φιλαρμονική είχε δημιουργηθεί το 1948 με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Πριν από την ίδρυση της υπήρξαν διάφορα σωματεία μουσικά κατά περιόδους. Σύμφωνα με αρχεία που έχουν επιβιώσει στο χρόνο, το παλαιότερο μουσικό σωματείο που γνωρίζουμε είναι από το 1912. Η φιλαρμονική εμφανίζεται σε ποικίλες διοργανώσεις και συνεργάζεται με διάφορα άλλα τμήματα του πνευματικού – πολιτιστικού κέντρου, ώστε να φέρουν εις πέρας κάθε πολιτιστική δραστηριότητα που θέλει να καλύψει ο Δήμος.

Στην φιλαρμονική λειτουργούν σχολές μαθητείας μουσικών για την εκμάθηση οργάνων όπως.

- ✚ Η σχολή θεωρητικών μαθημάτων μουσικής και solfège
- ✚ Η σχολή κλαρίνου
- ✚ Η σχολή ντραμς
- ✚ Η σχολή σαξοφώνου, τυμπάνου κ.α.

4.11.4. ΘΕΑΤΡΟ.

Το θεατρικό εργαστήριο αποτελεί ένα ακόμη από τα τμήματα του πνευματικού και πολιτιστικού κέντρου. Ιδρύθηκε το 1993. σκοπός του είναι η καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας και ψυχαγωγίας. Έχει ανεβάσει αρκετά Ελληνικά και ξένα έργα, από της συμμετοχή του σε Πανελλήνια Φεστιβάλ έχει αποσπάσει αρκετά βραβεία.

Οι προτάσεις του θεατρικού εργαστηρίου φιλοξενούνται στο μικρό θέατρο της οδού Δερβενακίων όπου έχουν ανέβει έργα όπως « οι κουραμπιέδες» του Γ. Χασάπογλου «το πανηγύρι» του Δ. Κεχαΐδη το οποίο μάλιστα έχει αποσπάσει στο 12^ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού θεάτρου Καρδίτσας το 1^ο βραβείο καλύτερης παράστασης, το 1^ο βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας, ανδρικού ρόλου, 2^ο βραβείο γυναικείου ρόλου και το 10 βραβείο καλύτερης μουσικής.

4.11.5. ΧΟΡΩΔΙΑ.

Α) Παιδική χορωδία.

Η παιδική χορωδία ιδρύθηκε το 1987 με 60 παιδιά και εφήβους από 7 έως 17 χρονών. Σήμερα την διευθύνει η κ. Φάλια Παναγιωτοπούλου. Έχει πραγματοποιήσει πολλές δεκάδες συναυλίες σε όλη την Ελλάδα. Συνεργάζεται με το κέντρο σύγχρονης μουσικής έρευνας. Έχει πραγματοποιήσει αρκετές εμφανίσεις στην τηλεόραση και έχει εγγράψει cd για τα κάλαντα όλης της Ελλάδος σε συνεργασία με την παιδική χορωδία Αθηνών. Πριν από 3 χρόνια τον Δεκέμβριο του 2007 ήταν καλεσμένη στον οργανισμό Μεγάλου Μουσικής Αθηνών για την παρουσίαση ενός μουσικού παραμυθιού.

Β) Γυναικείο φωνητικό σύνολο.

Συστάθηκε το χειμώνα του 1993 αποτελείται από 18 κοπέλες οι οποίες ήταν μέλη της παιδικής χορωδίας. Στο μικρό αυτό διάστημα ζωής του έχει πραγματοποιήσει στον Ελλαδικό χώρο μια σειρά εμφανίσεων. Στον 4^ο Διεθνή Διαγωνισμό Χορωδιών που έγινε στην Αθήνα το Νοέμβριο του 1994 απέσπασε το αργυρό μετάλλιο στην κατηγορία φωνητικών συνόλων δωματίου. Τέλος έχει παρουσιάσει σε πρώτη εκτέλεση έργα νέων Ελλήνων συνθετών.

4.11.6. ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ.

A) Παραδοσιακοί χοροί.

Το τμήμα αυτό δημιουργήθηκε το 1984, διαθέτει 130 περίπου παραδοσιακές φορεσιές και έχει εμφανιστεί σε σημαντικά φεστιβάλ ή σε συναντήσεις χορευτικών συγκροτημάτων εντός και εκτός Ελλάδος. Απαρτίζεται από 150 περίπου χορευτές και συνοδεύεται πάντα από παραδοσιακή ορχήστρα. Σκοπός του τμήματος είναι η διαφύλαξη και η προβολή της Εθνικής μας Παράδοσης και κυρίως της τοπικής μας παράδοσης. Στο τμήμα συμμετέχουν άτομα όλων των ηλικιών, τα οποία μέσω των μαθημάτων χορού, των εκπαιδευτικών εκδρομών αλλά κι της καλλιέργειας σχέσεων με άλλους χορευτικούς ομίλους γνωρίζουν εκ των έσω την Ελληνική μουσικοχορευτική παράδοση και γενικότερα την πλούσια πολιτιστική μας κληρονομιά.

B) Παραδοσιακό τραγούδι.

Το τμήμα του παραδοσιακού τραγουδιού πλαισιώνουν παιδιά δημοτικού και γυμνασίου αλλά και ενήλικες. Το τμήμα ιδρύθηκε το 1999 με σκοπό την δημιουργία ορχηστρών παραδοσιακής μουσικής. Διδάσκονται κλαρίνο, μπαγλαμάς, τζουράς, λαούτο, μπουζούκι, κανονάκι κα κρουστά.

4.11.7. ΤΜΗΜΑ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΧΟΡΟΥ.

Η ίδρυση του τμήματος αυτού γίνεται το 1984 με σκοπό την σωματική και ψυχική καλλιέργεια των παιδιών της πόλης και την δημιουργία υποδομής για σωστούς θεατές με γνώση και άποψη.

Το τμήμα αποτελείται από διάφορα ηλικιακά γκρουπ. Για παράδειγμα υπάρχουν γκρουπ κοριτσιών ηλικίας 6 – 10, 11 – 15. ακόμα υπάρχουν ομάδες για παιδιά ηλικίας 8-16 χρονών που εκπαιδεύονται στον κλασσικό χορό.

Όμως υπάρχει και εκμάθηση μοντέρνων χορών όπως για παράδειγμα το τμήμα με τις μαζορέτες.

4.11.8. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης χτίστηκε το 1931- 1932 από την Αμερικάνικη Σχολή Κλασικών Σπουδών. Στο Ελληνικό κράτος παραδόθηκε επίσημα το 1934.

Το μουσείο αυτό θεωρείται ένα από τα πλουσιότερα και πιο ενδιαφέροντα μουσεία της Ελλάδας. Μέσα από τα ποικίλα εκθέματα ο επισκέπτης μπορεί να παρακολουθήσει την σταδιακή εξέλιξη της τέχνης από τα νεολιθικά χρόνια ως το Μεσαίωνα. Μέσα από τα έργα καθένας μπορεί να ταξιδέψει στην εποχή της ακμής της Κορίνθου της παρακμής και της ερήμωσης. Μέσα από τα εκθέματα ο επισκέπτης μπορεί να αναγνωρίσει τον χαρακτήρα της κορινθιακής τέχνης. Τα εκθέματα που βρίσκονται στο μουσείο μπορούν να χρονολογηθούν από το 2500 π.Χ. Στις βιτρίνες που υπάρχουν στο χώρο του μουσείου βρίσκονται εκτεθειμένα ντόπια αγγεία της γεωμετρικής περιόδου. Εκτός από τα αγγεία συναντά κανείς κι άλλες μορφές κορινθιακής τέχνης του 5^{ου}, 6^{ου} και 7^{ου} αιώνα. Ακόμη κανείς συναντά πήλινα αγγεία, τερακότες κ.α. ακόμη συναντά κανείς εκθέματα σε μια ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα με ρωμαϊκά εκθέματα.

4.11.9. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Το ιστορικό και λαογραφικό μουσείο της πόλης (Βάσου Πετροπούλου – Παναγιώτη Γαρταγάνη), ιδρύθηκε το 1976 με πρωτοβουλία της αείμνηστης Αλκμήνης Γαταγάνη – Πετροπούλου.

Το μουσείο αυτό είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, που τελεί υπό την εποπτεία των Υπουργείων Πολιτισμού και Οικονομικών (προεδρικά διατάγματα 336 και 808 του 1976). Διοικείται από δεκατετραμελές Συμβούλιο, που εδρεύει στην Αθήνα. Στα μέλη του σύμφωνα με το ιδρυτικό της σύστασής του, συμπεριλαμβάνονται οι εκάστοτε προϊστάμενοι της διεύθυνσης Λαϊκού Πολιτισμού του Υπουργείου Πολιτισμού, ο Δήμαρχος Κορίνθου και ο εκπρόσωπος του Συμβουλίου επικρατείας καθώς και οι διευθυντές των μουσείων Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης και Μπενάκη.

Οι εθνωφελής και κοινωφελής σκοποί του επικεντρώνονται στην ανεύρεση, διάσωση, διαφύλαξη, συντήρηση και προβολή σε μόνιμη έκθεση των τεκμηρίων της ιστορίας και κυρίως των έργων λαϊκής παράδοσης του νεότερου Ελληνισμού, ώστε να παρέχονται στο ευρύ κοινό μνήμες και γνώσεις του παρελθόντος. Η ίδρυση του μουσείου αυτού αποτελεί το επιστέγασμα μιας αδιάλειπτης, πολύχρονης και πολυδιάστατης κοινωνικής προσφοράς της οραματίστριάς του.

Η αείμνηστη Αλκμήνη Γαρταγάνη – Πετροπούλου μαζί με τον σύζυγο της, επέδειξε ιδιαίτερο ζήλο και ενδιαφέρον για την περισυλλογή έργων της Ελληνικής λαϊκής παράδοσης, συγκεντρώνοντας πλούσιες συλλογές μέσα από τις οποίες συνεχίζει να ζει ο πολιτισμός στους αιώνες. Το μουσείο κτίστηκε με έξοδα της ιδρύτριας του κατά κύριο λόγο αλλά και με την ηθική και οικονομική στήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού αλλά και της διεύθυνσης Λαϊκού Πολιτισμού. Η λειτουργία του μουσείου ξεκινά αμέσως μετά τα εγκαίνια του στις 29 Ιουνίου του 1988.

Το μουσείο διαθέτει δύο ορόφους. Στον ημιώροφο η αίθουσα διαθέτει έπιπλα, χαρακτηριστικά, χάρτες και εκδόσεις συλλογών Κορίνθιων συγγραφέων, στον πρώτο όροφο συναντάμε έργα κεντητικής, υφαντικής, αργυροχρυσοχοΐας κ.α. ενώ στον δεύτερο όροφο βρίσκουμε παραδοσιακές ενδυμασίες, κεντήματα, υφαντά και έργα ξυλογλυπτικής. Η θεματολογία του μουσείου απαρτίζεται από παραδοσιακές, νυφικές, γιορτινές, καθημερινές φορεσιές, έργα κεντητικής, υφαντικής, μεταλλοτεχνίας, αντικείμενα οικοσκευής, αγροτικά αντικείμενα που κατάγονται τόσο από τα Ελληνικά νησιά, όσο και από την Βόρεια Ήπειρο, την Μικρά Ασία και την Κύπρο.

4.12. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

(ΑΡΧΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ – ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΣ).

Α) ΑΡΧΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ.

Η Αρχαία Κόρινθος βρίσκεται 8 χλμ. Νοτιοδυτικά της σύγχρονης ομώνυμης πόλης και υπήρξε μία από τις σημαντικότερες πόλεις της αρχαίας Ελλάδας. Οφείλει την ανάπτυξή της στην μοναδική γεωγραφική της θέση δίπλα στο πιο πολυσύχναστο σταυροδρόμι του δυτικού κόσμου, τον ισθμό. Έτσι η Αρχαία Κόρινθος έλεγχε τον ισθμό και όλες τις χερσαίες επικοινωνίες ανάμεσα στην Πελοπόννησο και την Στερεά Ελλάδα, καθώς και το θαλάσσιο δρόμο από τον Κορινθιακό κόλπο στο Σαρωνικό.

Ο πολιτισμός της αναπτύχθηκε ταχύτατα, καθώς άνθησαν πολύ γρήγορα οι τέχνες, τα γράμματα και ιδιαίτερα η αγγειοπλαστική. Η αγγειοπλαστική και η αγγειοτεχνία που αναπτύσσεται στην Κόρινθο αποκτά σημαντική θέση σε σχέση με αυτή των άλλων Ελληνικών πόλεων.

Ο πρώτος οικισμός της Κορίνθου εντοπίζεται στους πρόποδες του Ακροκορίνθου και ανάγεται στα νεολιθικά χρόνια το 3000 π.Χ. περίπου. Από τον 8^ο αιώνα αρχίζει για την πόλη η ακμή. Οι κάτοικοι κατασκεύασαν δύο λιμάνια στο Λέχαιο και στις Κεχριές, ισχυρά τείχη, Ακρόπολη πάνω από την πόλη, στον Ακροκόρινθο. Ναυπήγησαν πλοία και ανέπτυξαν την βιοτεχνία. Η Κόρινθο αρχίζει και γίνεται μεγάλη ναυτική δύναμη και οικονομικά εύρωστη, αναπτύσσει το εμπόριο και ιδρύει αποικίες. Η ίδρυση των αποικιών μεγαλώνει τις εξαγωγές και ενισχύει την οικονομία και φέρει μεγάλη ακμή στην ναυσιπλοΐα.

Τα έσοδα από το εμπόριο και την είσπραξη των διοδίων, των τελωνιακών και των λιμενικών τελών δίνουν στην Αρχαία Κόρινθο την θέση της πρώτης Ελληνικής οικονομικής δύναμης. Ο πληθυσμός την κλασική περίοδο φτάνει τις 100.000 κατοίκους. Ήταν η μεγαλύτερη γνώστη πόλη του τότε. 50 χρόνια μετά την γέννηση του Χριστού στην Αρχαία Κόρινθο φτάνει ο Απόστολος Παύλος και μένει μέχρι την ίδρυση της χριστιανικής εκκλησίας. Η πόλη καταστράφηκε ολοκληρωτικά το 1858 όπου και οι κάτοικοι της την εγκαταλείπουν οριστικά και θα μεταφερθεί εκεί που βρίσκεται σήμερα.

B) ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΣ.

Βρίσκεται νοτιοδυτικά της Αρχαίας Κορίνθου. Ο Ακροκόρινθος ήταν το σημαντικότερο οχυρωματικό έργο της περιοχής από την αρχαιότητα ως την επανάσταση του 1821. Ένα βραχοβούνι απόκρημνο και απομονωμένο με άφθονο νερό που σε ώρες ανάγκης αποτελούσε καταφύγιο για τον γύρω πληθυσμό. Έχει ύψος 575 μέτρα τα τείχη του έχουν συνολική περίμετρο 3000μέτρα, και περικλείουν επιφάνεια 240.000 τ.μ. περίπου.

4.13. ΣΚΑΚΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ.

Το σκακιστικό τμήμα δημιουργήθηκε το 1991 με στόχο την προπόνηση των παιδιών για την συμμετοχή τους σε τοπικά πρωταθλήματα και πανελλήνιους αγώνες.

Απαρτίζεται από 70 εγγεγραμμένα μέλη με δελτίο της Σκακιστικής Ομοσπονδίας και 30 μαθητευόμενα μέλη.

Τέλος κάθε Ιούλιο το τμήμα αυτό διοργανώνει το Διεθνές Ανοιχτό Σκακιστικό Τουρνουά.

4.14. ΤΜΗΜΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Η δημοτική πινακοθήκη Κορίνθου λειτουργεί από το 1998 στο κέντρο της πόλης. Στο χώρο που στεγάζονται έργα της συλλογής του Κορίνθιου ζωγράφου Σωτήρη Πυλαρινού⁵¹, αλλά και μια σειρά έργων διάσημων δημιουργών από την προσωπική συλλογή τους. Η έκθεση καταλαμβάνει δύο θέσεις του κτιρίου, στη μία εκ των οποίων εκτίθεται αποκλειστικά προσωπικά έργα της συλλογής Νικολάου Θεοδώρου.

Στόχος της πινακοθήκης είναι να μεταδώσει αισθητική συγκίνηση στους συμπολίτες μας και κυρίως στους νέους, τους οποίους προσεγγίζει μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων και περιοδικών εκθέσεων, σε συνεργασία με την Εθνική Πινακοθήκη και τις περιφερειακές Πινακοθήκες της Ελλάδος, προκειμένου να έρθουν σε επαφή με τον χώρο της τέχνης και του πολιτισμού.

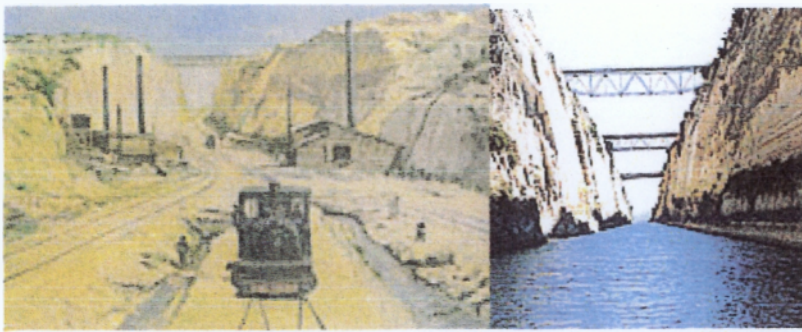
4.15. BIG BANG.

Πρόκειται για το ομορφότερο μουσικό συγκρότημα της Κορίνθου. Συγκροτήθηκε από επιλεγμένους μουσικούς της φιλαρμονικής του Δήμου Κορινθίων. Το ρεπερτόριο προέρχεται από γνωστά στάνταρς της εποχής των μεγάλων ορχηστρών και συνθέσεις του Γιώργου Μουζάκη και άλλων συνθετών.

4.14. Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Ισθμός αποτελεί από την αρχαιότητα στρατηγικό σημείο του ελλαδικού χώρου κι ένα από τα σημαντικότερα της Ανατολικής Μεσογείου.

⁵¹ Σωτήρης Πυλαρινός γεννήθηκε στην Κόρινθο το 1914 και πέθανε στις Βρυξέλες το 1989. σπούδασε ζωγραφική το έργο του αριθμοί 165 εκθέσεις σε πολλές χώρες. Έχει τιμηθεί με ειδικά βραβεία και πολυάριθμους επαινούς στις χώρες που διοργάνωσε εκθέσεις.

Η διάνοιξη του αποτέλεσε από την αρχαιότητα μεγάλο θέμα καθώς η δημιουργία της διώρυγας θα έλυνε πολλά προβλήματα και θα διευκόλυνε τη ναυσιπλοΐα και το εμπόριο. Έτσι, πρώτος ξεκινά το έργο της διάνοιξης του Ισθμού ο τύραννος της Κορίνθου Περίανδρος, κάπου στο 602 π.Χ., ο οποίος τελικά αρκέστηκε στη δημιουργία της διόλου, αφού κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες της εποχής δεν τον άφησαν να υλοποιήσει το όραμά του. Στην συνέχεια ο Δημήτριος ο Πολιορκητής, ο Ιούλιος Καίσαρ, ο Καλιγούλας και ο Νέρων διαδοχικά μελετούν και επιχειρούν τη διάνοιξη, όμως χωρίς επιτυχία. Μάλιστα ο τελευταίος, κατά το 67 μ.Χ., άρχισε εργασίες εκσκαφής χρησιμοποιώντας χιλιάδες εργάτες και προχωρώντας σε μήκος 3.300 μέτρων. Ο Ηρώδης ο Αττικός, οι Βυζαντινοί στη συνέχεια και οι Ένετοί ήταν οι "διάδοχοι" του Νέρωνα στο όραμα της διάνοιξης του Ισθμού, αφού επιχείρησαν με τη σειρά τους το μεγαλόπνοο έργο, αλλά εγκατέλειψαν την προσπάθεια για διάφορους λόγους. Τέλος, μετά την Τουρκοκρατία το νεοσύστατο ελληνικό κράτος εξέτασε σοβαρά την περίπτωση της διάνοιξης και πάλι. Το 1852 ο Λ. Λυγούνης, ο οποίος είχε διατελέσει διευθυντής των έργων του Νείλου, επεξεργάστηκε σχέδιο τομής του Ισθμού και κατέθεσε την πρότασή του στην Ελληνική Κυβέρνηση, ενώ δέκα χρόνια αργότερα ο Γάλλος μηχανικός Grimaud De Caux κατέθεσε τις δικές του προτάσεις στην ελληνική βουλή.

Και οι δύο όμως, κρίθηκαν από το ελληνικό κράτος ανεδαφικές. Το 1869 η τότε Κυβέρνηση του Θρ. Ζαΐμη έλαβε επιτέλους την απόφαση τομής του Ισθμού κι ένα χρόνο αργότερα υπέγραψε σχετική σύμβαση με Γάλλους μηχανικούς, η οποία ωστόσο δεν είχε τύχη, ατόνησε και έτσι το 1881 το έργο κατακυρώθηκε στο στρατηγό Στέφανο Τυρρ μαζί με το προνόμιο εκμετάλλευσης της γέφυρας για 99 χρόνια.

Οι εργασίες άρχισαν στις 23-4/5-5 του επομένου έτους με μεγάλη επισημότητα, παρόντος του βασιλιά και της βασιλικής οικογένειας, ενώ προκρίθηκε ως

οικονομικότερη και σωστότερη η χάραξη που είχε εφαρμόσει ο Νέρων με συνολικό μήκος 6.300 μέτρα. Στις 25-7/7-8 του 1893 - κι αφού το έργο είχε αναλάβει πια η ελληνική εταιρεία με την επωνυμία "Εταιρεία της διώρυγος της Κορίνθου" υπό τον Α. Συγγρό - εν μέσω κανονιοβολισμών η Βασίλισσα Όλγα έκοψε με χρυσό ψαλίδι την κορδέλα των εγκαινίων της Διώρυγας, ενώ το πρώτο πλοίο τη διέπλεε επισήμως.

Η Διώρυγα, για τη δημιουργία της οποίας είχαν χρησιμοποιηθεί 2.500 εργάτες και τα τελειότερα μηχανήματα της εποχής, ήταν συνολικού μήκους 6.343 μέτρων, πλάτους στην επιφάνεια της θάλασσας 24,6 μέτρων και στο βυθό της 21,3 με ωφέλιμο βάθος 7,5 έως 8 μέτρα και είχαν εξορυχτεί 12 εκατομμύρια κυβικά μέτρα χωμάτων για την κατασκευή της, ενώ σε όλο το μήκος της είχαν κατασκευαστεί κρηπιδότοιχοι μέχρι ύψους 2 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Η "Εταιρεία της Διώρυγας της Κορίνθου" εκμεταλλεύτηκε τη Διώρυγα μέχρι το 1906, οπότε την ανέλαβε η Εθνική Τράπεζα μέσω της "Νέας Ανωνύμου Εταιρείας της Διώρυγας της Κορίνθου". Τέλος, από την 1η Νοεμβρίου του 1980 η εκμετάλλευση της Διώρυγας περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο το οποίο με το Ν. 1067/80 συνέστησε την "Ανώνυμο Εταιρεία Διώρυγας Κορίνθου" η οποία εκμεταλλευόταν μέχρι πρόσφατα τη Διώρυγα. Στα 107 χρόνια της λειτουργίας της η Διώρυγα έχει κατά καιρούς κλείσει, κυρίως λόγω των καταπτώσεων των πρανών της, εξαιτίας της ιδιόμορφης γεωλογικής σύστασης της περιοχής. Έτσι μέχρι το 1940 παρέμεινε κλειστή συνολικά 4 χρόνια λόγω καταπτώσεων με αποκορύφωμα το 1923 (2 χρόνια).

Το 1944, κατά την αποχώρησή τους οι Γερμανοί προκάλεσαν την πτώση 60.000 κυβικών μέτρων χωμάτων και οι εργασίες εκφράξεως κράτησαν 5 χρόνια.

Στη Διώρυγα λειτουργούν σήμερα δύο βυθιζόμενες γέφυρες. Μία στην Ποσειδωνία και μία στην Ισθμία, που εξυπηρετούν την επικοινωνία μεταξύ Στερεάς και Πελοποννήσου, ενώ κάθε χρόνο το πιο διάσημο κανάλι του ελλαδικού χώρου διαπλέεται από 15.000 περίπου πλοία, 50 τουλάχιστον διαφορετικών εθνικοτήτων, αποτελώντας αυτή τη στιγμή τον αδιαμφισβήτητο θαλασσινό "ομφάλιο λώρο" μεταξύ Δυτικής και Ανατολικής Μεσογείου.

4.15. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Παράλληλα οι κυριότερες πολιτιστικές δραστηριότητες του Δήμου Κορινθίων που υλοποιούνται σε ετήσια βάση είναι οι ακόλουθες:

- ✚ Αλκυονίδες μέρες λόγου και τέχνης (τον Φεβρουάριο)
- ✚ Παύλεια (24-28 Ιουνίου)
- ✚ Πανηγύρι της κοιμήσης της Θεοτόκου (15 Αυγούστου)
- ✚ Πανηγύρι των Αγίων Αναργύρων (1^η Ιουλίου, Αρχαία Κόρινθο)

4.16. Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Στο Δήμο της Κορίνθου εδρεύει πλήθος συλλόγων και σωματείων που προάγουν το αθλητικό πνεύμα. Ενδεικτικά αναφέρονται:

Αθλητισμός:

- ✚ Σύλλογοι
- ✚ Σωματεία
- ✚ Δ.Ο.Ν.Α.Κ.

→ σύλλογοι:

1. Αγωνιστικοί λέσχη αυτοκινήτου Κορινθίας (ΑΛΑΚ)
2. Ελληνικός ορειβατικός σύλλογος Κορίνθου
3. Ένωση πετοσφαιρικών σωματείων Κορίνθου
4. Ένωση ποδοσφαιρικών σωματείων Κορίνθου

5. Ναυταθλητικός όμιλος «Αρίων» ιστιοπλοϊκό κέντρο Κορίνθου
6. Ναυτικός όμιλος Κορίνθου
7. Όμιλος αντισφαίρισης Κορίνθου
8. Όμιλος πρακτικής σκοποβολής Κορινθίας
9. Πανελλήνια ένωση φίλων του Ολυμπιακού (ΠΕΦΟ)
10. Σύλλογος αθλητικών σκοπευτών νομού Κορινθίας.

→Σωματεία:

1. Αθλητικό σωματείο «αστέρας» Κορίνθου
2. Αθλητικό και ποδοσφαιρικό σωματείο Κορίνθου
3. Αθλητικός όμιλος «ΑΡΗΣ»
4. Αθλητικός όμιλος «ΣΟΛΟΜΟΥ»
5. Αθλητικός ποδοσφαιρικός σύλλογος «ΔΑΦΝΗ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ»
6. ΠΓΣ η Κόρινθος
7. Παγκορινθιακός Αθλητικός Σύλλογος «Κόρινθος»
8. Ποδοσφαιρικός Αθλητικός Όμιλος «το ελάφι»
9. Ποδοσφαιρικός αθλητικός σύλλογος «κύπελλος»

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.

5.1. Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ.

Η έρευνα διεξήχθη στο Δήμο Κορινθίων τον Σεπτέμβριο του 2010. Για την συγκέντρωση των αποτελεσμάτων σχετικά με την επικρατούσα κατάσταση στο δήμο δημιουργήθηκε ένα ερωτηματολόγιο.

Το ερωτηματολόγιο αυτό περιέχει οκτώ ερωτήσεις. Επιλέχθηκε ο συγκεκριμένος τρόπος έρευνας διότι το ερωτηματολόγιο περιείχε ερωτήσεις οι οποίες ήταν εύκολο να απαντηθούν, καθότι ήταν σαφής και συγκεκριμένες και μικρής περιεκτικότητας. Το ερωτηματολόγιο προβλήθηκε σε διοικητικούς υπαλλήλους που εργάζονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Α΄ και Β΄ βαθμού, καθώς και σε υπαλλήλους της δημοτικής αναπτυξιακή εταιρίας και τέλος στο σημαντικότερο κομμάτι του δήμου που το αποτελούν οι δημότες.

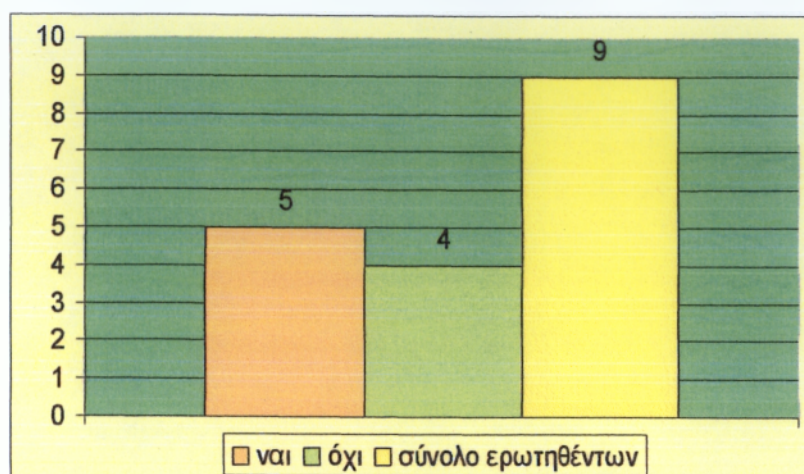
Η συμπλήρωση του ερωτηματολογίου έγινε με προσωπική έρευνα η οποία διήρκεσε μία εβδομάδα. Η συνεργασία σε πολλές περιπτώσεις ήταν άριστη, σε κάποιες άλλες ήταν αδύνατη.

Παρακάτω ακολουθούν τα αποτελέσματα της έρευνας.

Στην πρώτη ερώτηση οι ερωτηθέντες καλούνται να απαντήσουν στο αν είναι ικανοποιημένοι με την πολιτιστική δραστηριότητα που αναπτύσσεται στο δήμο στον οποίο κατοικούν(δήμος Κορινθίων). Το 56% απάντησε πως είναι ικανοποιημένο, ενώ το 44% όχι.

Τα αντίστοιχα αριθμητικά δεδομένα παρουσιάζονται στο γράφημα.

Γράφημα 1.

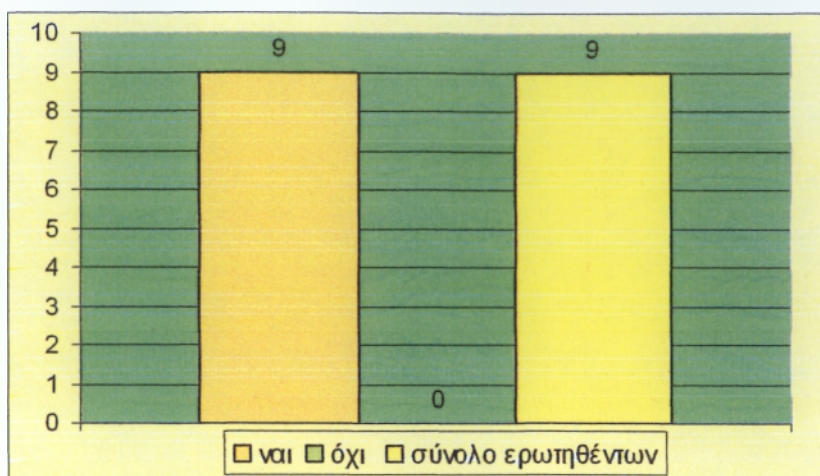
Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων έρευνας.

Όπως βλέπουμε το μεγαλύτερο μέρος των ερωτηθέντων απάντησαν πως είναι ικανοποιημένοι με την πολιτιστική δραστηριότητα που αναπτύσσετε στον δήμο τους.

Στην δεύτερη ερώτηση οι ερωτηθέντες καλούνται να απαντήσουν στο αν η πολιτιστική ανάπτυξη είναι δυνατόν να επιτελέσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην γενικότερη ανάπτυξη ενός τόπου.

Στο ακόλουθο διάγραμμα παρουσιάζονται τα αριθμητικά δεδομένα.

Γράφημα 2.

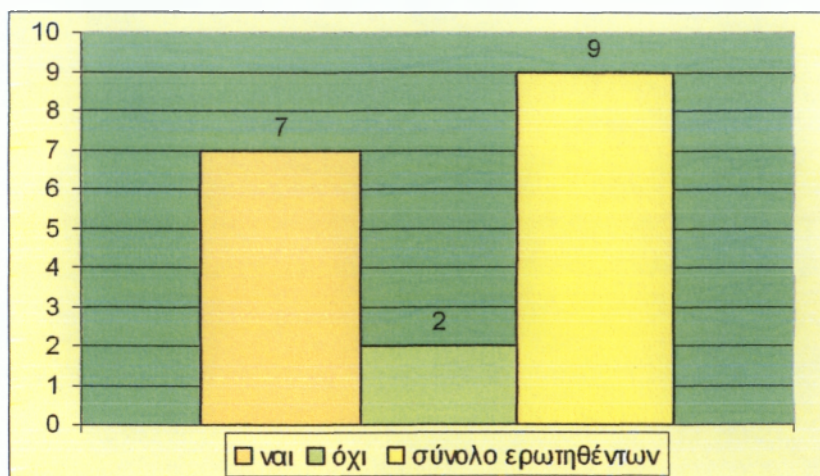

Πηγή: ιδία επεξεργασία στοιχείων έρευνας.

Είναι εμφανές πως όλοι οι ερωτηθέντες πιστεύουν πως η πολιτιστική ανάπτυξη είναι σημαντικός παράγοντας ανάπτυξης ενός τόπου.

Στην τρίτη ερώτηση που οι ερωτηθέντες κλήθηκαν να απαντήσουν σχετικά με την ύπαρξη άλλων πολιτιστικών δραστηριοτήτων που θα μπορούσε να διαθέτει ο δήμος και δεν υπάρχουν, και αν ναι ποια δραστηριότητα θα προτιμούσαν. Σε αυτήν την ερώτηση το 78% απαντά πως θα ήθελε ο δήμος να υποστηρίξει και άλλες πολιτιστικές δραστηριότητες, ενώ το 22% απαντά πως είναι ικανοποιημένο από τις υπάρχουσες. Στο γράφημα που ακολουθεί βλέπουμε και τα αριθμητικά δεδομένα αντίστοιχα.

Γράφημα 3.

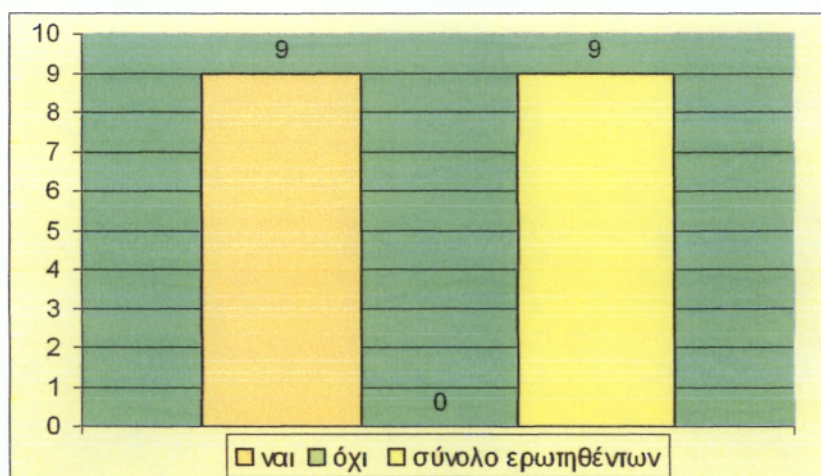
Πηγή: ιδία επεξεργασία στοιχείων έρευνας.

Σημαντικό είναι να αναφέρουμε και τα παραδείγματα πολιτιστικών δραστηριοτήτων που θα ήθελαν κάποιοι.

Παράδειγμα→ η δημιουργία ενός εργαστηρίου αγγειοπλαστικής και κοσμημάτων, η δημιουργία ενός τμήματος διδασκαλίας παραδοσιακών εργόχειρων κέντημα, βελονάκι, πλέξιμο.

Στην τέταρτη ερώτηση που αφορούσε το αν πιστεύουν ότι μέσω των ευρωπαϊκών προγραμμάτων ή των κοινοτικών πρωτοβουλιών έχουν ενισχυθεί δράσεις που συμβάλλουν στην πολιτιστική ανάπτυξη και αν ναι να δώσουν και ένα παράδειγμα το 100% ναι. Ενώ μόλις ένα πολύ μικρό ποσοστό το 18% των ερωτηθέντων μας έδωσε παράδειγμά→ το πρόγραμμα κοινωνία της πληροφορίας και το πολιτισμός 2006-2013.

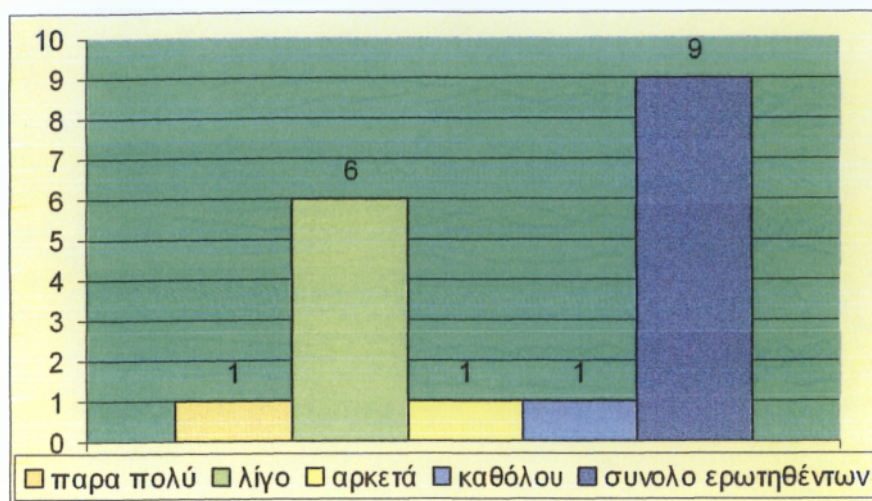
Γράφημα 4.

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων έρευνας.

Στην Πέμπτη ερώτηση καταγράφεται η άποψη των ερωτηθέντων στο κατά πόσο πιστεύουν πως έχει βελτιωθεί τα τελευταία χρόνια η δραστηριότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τον πολιτισμό στην Κόρινθο. Τα ποσοστά των απαντήσεων που λάβαμε σε αυτή την ερώτηση διαμορφώνονται ως εξής: το 11% απάντησε πάρα πολύ-αρκετά και καθόλου, ενώ το 67% απάντησε λίγο. Στο γράφημα που ακολουθεί βλέπουμε τα αντίστοιχα αριθμητικά δεδομένα.

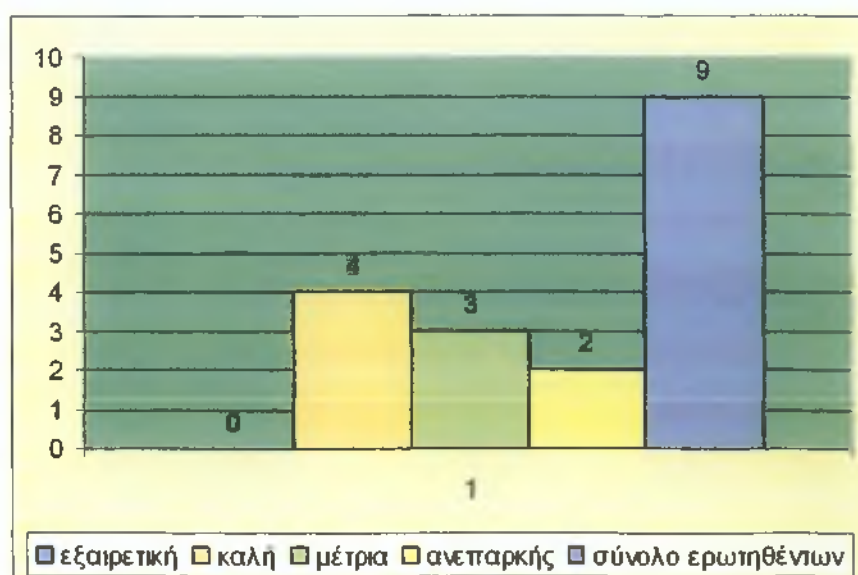
Γράφημα 5.

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων έρευνας.

Στην έκτη ερώτηση σχετικά με το πώς κρίνουν την ενημέρωση των πολιτών σε θέματα που αφορούν πολιτιστικές εκδηλώσεις, τα ποσοστά των απαντήσεων που συγκεντρώσαμε κατανέμονται ως εξής: 0 ήταν αυτοί που απάντησαν εξαιρετικά, 45% ήταν αυτοί που απάντησαν πως η ενημέρωση είναι καλή, το 33% απάντησε πως είναι μέτρια και το 22% πως θεωρεί πως η ενημέρωση είναι ανεπαρκής. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζονται τα αριθμητικά δεδομένα.

Γράφημα 6.

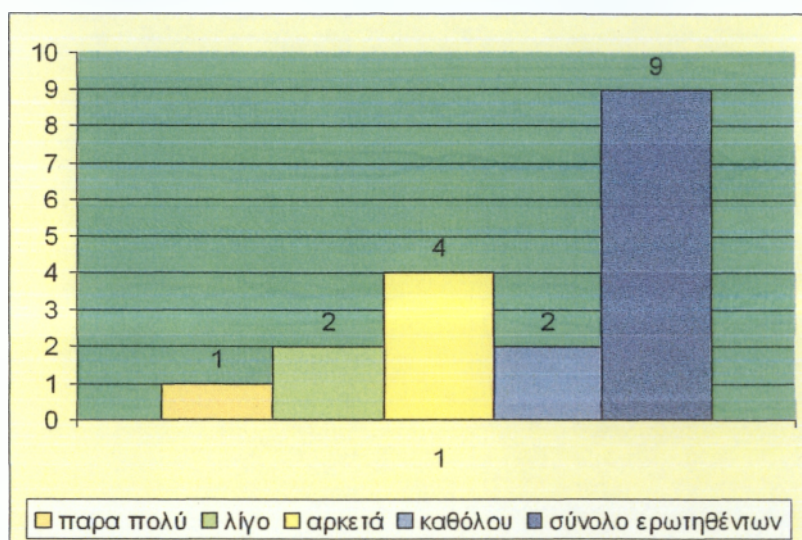

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων έρευνας

Η έβδομη ερώτηση που κλήθηκαν να απαντήσουν οι ερωτηθέντες αφορούσε το πόσο ικανοποιημένοι νιώθουν από την προσφορά του δήμου ως προς τον δημότη, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τα καλλιτεχνικά τμήματα. Τα ποσοστά της έρευνας στην ερώτηση αυτή κατανέμονται ως εξής: το 11% απάντησε πως νιώθει πάρα πολύ ικανοποιημένο, το 22% λίγο, το 45% αρκετά ικανοποιημένο και το 22% καθόλου.

Τα αριθμητικά δεδομένα δίνονται στο γράφημα που ακολουθεί.

Γράφημα 7.

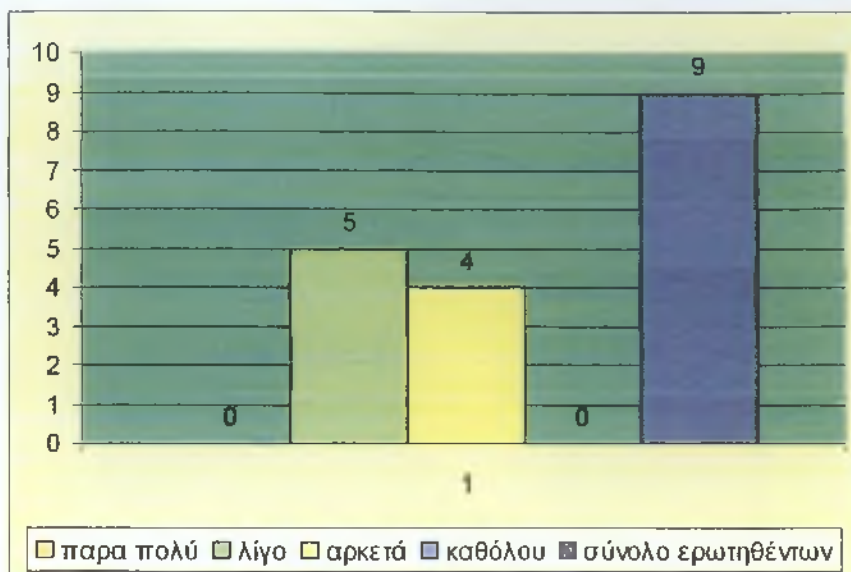

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων έρευνας

Η τελευταία ερώτηση που περιελάμβανε το ερωτηματολόγιο ήταν η όγδοη ερώτηση, στην οποία οι ερωτηθέντες καλούνταν να απαντήσουν στο αν πιστεύουν πως οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, οι συναυλίες και οι παραστάσεις που οργανώνει ο δήμος τους αρκούν. Τα ποσοστιαία αποτελέσματα εδώ διαμορφώνονται ακολούθως: το 56% υποστηρίζει πως του αρκούν ναι μεν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις αλλά είναι λίγες, ενώ το 44% υποστηρίζει πως είναι αρκετές.

Ακολουθεί γράφημα με τα αριθμητικά δεδομένα.

Γράφημα 8.

Πηγή: ίδια επεξεργασία στοιχείων έρευνας

5.2. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.

Μέσω της ανάλυσης που προηγήθηκε αναδείχθηκε σε μεγάλο βαθμό η πολιτιστική κληρονομία της πόλης της Κορίνθου η οποία όπως διαπιστώθηκε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ιδιαίτερα σημαντική, εξαιτίας όλου αυτού του πλούτου που συγκεντρώνει. Όπως διαπιστώσαμε οι πολιτιστικοί χώροι που διαθέτει η περιοχή, είναι άμεσα εκμεταλλεύσιμοι.

Ο Δήμος της Κορίνθου διαθέτει ένα μεγάλο αριθμό πολιτιστικών υποδομών, όπως μνημεία, αρχαιολογικούς χώρους, διάφορα μουσεία τα οποία κανείς συναντά μέσα στην πόλη και κάποια από αυτά τα βρίσκουμε σε μικρή απόσταση από την έδρα του Δήμου.

Σχετικά με τις πολιτιστικές δραστηριότητες του Δήμου βλέπουμε πως παρουσιάζουν έντονα χαρακτηριστικά όπως το πνεύμα της ομαδικότητας, της συνεργασίας και η προσπάθεια της τοπικής αυτοδιοίκησης για την δημιουργία στενότερων σχέσεων ανάμεσα στους κατοίκους της πόλης και τις τέχνες.

Σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως εκτός από τον Δήμο, αξιοσημείωτο είναι και το ενδιαφέρον των κατοίκων της πόλης για τα πολιτιστικά. Ας μην ξεχνάμε πως έγινε η ίδρωση του λαογραφικού μουσείου της πόλης.

Ένα πολύ σοβαρό ερώτημα που τίθεται είναι αν όλος αυτή ο πολιτιστική κληρονομιά της πόλης προφέρει κάτι στην τοπική κοινωνία;

Η απάντηση λοιπόν είναι πως η πολιτιστική κληρονομία της πόλης συμβάλλει θετικά στην ανάπτυξη της και αυτό πως;

Δημιουργώντας, νέες θέσεις απασχόλησης, νέες πηγές εισοδήματος και άρα αειφόρος ανάπτυξη ιδίως μέσω του πολιτιστικού τουρισμού. Ακόμα συμβάλλει στην ανάπτυξη της κουλτούρας μιας περιοχής και διδάσκει αρετές, οι οποίες μέσω των σωστών φορέων πρέπει να απορροφούνται από το κοινό.

5.3. ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.

Τι απαιτείται για να αποτελέσει η πολιτιστική πολιτική μια στρατηγική για την αναζωογόνηση της πόλης της Κορίνθου και τι θα πρέπει να γίνει για να αποκτήσει ο Δήμος ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα πολιτιστικής πολιτικής; Πρώτα από όλα απαιτείται ο πολιτιστικός σχεδιασμός. Ο πολιτιστικός σχεδιασμός θα βοηθήσει το Δήμο να εντοπίσει τους πολιτιστικούς πόρους του, να σκεφτεί στρατηγικά για την αξιοποίηση αυτών των πόρων και να θέσει τους στόχους και τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες προτεραιότητες της πολιτιστικής πολιτικής που θα ακολουθήσει και θα εφαρμόσει ανά τομέα δράσης και πεδίο παρέμβασης. Αυτό θα μπορούσε να υλοποιηθεί μέσα από μια νέα αισθητική πολιτική στα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης και των Δημοτικών διαμερισμάτων, με κεντρικό στοιχείο της πολιτικής αυτής την ανάδειξη και αξιοποίηση της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής.

Γιο συγκεκριμένα:

⊕ Την ανάδειξη της αρχαίας Κορίνθου ως κεντρικού πόλου αναφοράς και πολιτιστικής κληρονομιάς με την αξιοποίηση του θεάτρου, του ωδείου και γενικότερα του μουσείου και του αρχαιολογικού χώρου.

Για να λειτουργήσει ως συμπληρωματικός και υπέρ τοπικός αντίποδας της Επιδάουρου, μέσα από την καθιέρωση μιας διαφορετικής δραστηριότητας που θα δώσει ένα νέο στίγμα στην πόλη.

Η δραστηριότητα αυτή μπορεί να είναι συνέχεια και μετεξέλιξη ενός υπάρχοντος θεσμού (για παράδειγμα φεστιβάλ τζαζ) ή να είναι μια εντελώς νέα δραστηριότητα πιο καινοτόμα (όπως για παράδειγμα φεστιβάλ πολυμέσων, video art, ή φεστιβάλ όπερας). Το είδος της δραστηριότητας θα αποτελέσει αντικείμενο προβληματισμού και σοβαρής μελέτης και απαιτεί τη συμβολή ειδικών και ανθρώπων με σχετική εμπειρία σε ζητήματα σύγχρονης πολιτισμικής τεχνολογίας

⊕ Αξιοποίηση της μουσειακής υποδομής του δήμου, με παράλληλη ανάπτυξη πολιτιστικών διαδρόμων στους αρχαιολογικούς χώρους και προγραμμάτων οργανωμένων επισκέψεων.

✚ Ενοποίηση του αρχαιολογικού «τριγώνου» της περιοχής, δηλαδή την αρχαία Κόρινθο με το αρχαίο λιμάνι του Λεχαίου. Αξιοποίηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς(η οποία εκτός από τα «νεοκλασικά» και τις εκκλησίες- βυζαντινές και ύστερες βυζαντινές – περιλαμβάνει και τα βιομηχανικά ή βιοτεχνικά συγκροτήματα της πόλης που έχουν εγκαταλειφθεί και βρίσκονται σε αχρηστία, δείγματα σύγχρονης αρχιτεκτονικής αλλά και κτίσματα σε συνοικίες που ακμάζουν ή είναι υποβαθμισμένες).

✚ Αναζωογόνηση των υποβαθμισμένων και εγκαταλελειμμένων χώρων της πόλης (βιομηχανικών και βιοτεχνικών χώρων) και η αξιοποίηση τους για πολλές χρήσεις (φιλοξενία εκθέσεων, προβολές ταινιών, παρουσίαση θεατρικών παραστάσεων, πολιτιστικές εκδηλώσεις των φορέων και συλλογών της πόλης, αλλά και για μη πολιτιστικές χρήσεις με στόχο την αποδέσμευση πόρων για πολιτιστικές παραγωγές).

✚ Αξιοποίηση των υπαίθριων (δημοσίων κα ελευθέρων) χώρων της πόλης για πολιτιστικές κα καλλιτεχνικές διοργανώσεις ή και εμπορικές διοργανώσεις που μπορούν να αποφέρουν έσοδα στο δήμο.

Ειδικότερα θα μπορούσε στο πλαίσιο μιας μακροπρόθεσμης παρέμβασης να αξιοποιηθεί η περιοχή της πόλης που ξεκινάει από τον σιδηροδρομικό σταθμό του ΟΣΕ (κτίρια εγκαταλελειμμένα τραίνα) και το παλαιό στρατόπεδο που φτάνει μέχρι την Ποσειδωνία. Μια περιοχή η οποία σηματοδοτεί και την τυπική είσοδο στην πόλη, μια περιοχή που είναι υποβαθμισμένη και μπορεί να αλλάξει προφίλ, να αναζωογονηθεί και να αποκτήσει νέο και δυνατό χαρακτήρα ως πολιτιστική ζώνη που θα αποτελείται από κτισμένους και ανοιχτούς χώρους (πρασίνου) με προβλέψιμες αλλά και απρόβλεπτες χρήσεις.

✚ Σύνδεση και αναβάθμιση των θεσμών που έχουν δημιουργηθεί στην πόλη (φίλαρμονική, χορωδία, φεστιβάλ, jazz, θέατρο) και δημιουργία συμπληρωματικών υποδομών και θεσμών που θα προωθήσουν την τοπική παραγωγή πολιτιστικού προϊόντος και θα συμβάλλουν στην δημιουργία καλλιτεχνικής παιδείας στους νέους Δήμους.

✚ Δημιουργία νέων τμημάτων και στα υπόλοιπα Δ.Δ.

✚ Δραστηριοποίηση των Κορινθίων καλλιτεχνών και δημιουργιών είτε μέσα από την συμμετοχή τους σε θεσμικά όργανα της πολιτιστικής ανάπτυξης, είτε μέσα από την προβολή του έργου τους σε τοπικό επίπεδο.

✚ Εκπόνηση προγραμμάτων σε συνεργασία με τα σχολεία(υπουργείο παιδείας) για την προώθηση της καλλιτεχνικής παιδείας: «το παιδί και το μουσείο» το οποίο μπορεί να υλοποιηθεί στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και να απευθύνεται σε πρώτη τουλάχιστον φάση στο σχολικό πληθυσμό του συνόλου των δήμων του νομού Κορινθίας.

✚ Σχολικοί διαγωνισμοί μουσικών σχημάτων, ζωγραφικής, ποίησης και θεάτρου.

✚ Οργάνωση δημοτικής βιβλιοθήκης με σύγχρονο τρόπο, δικτύωση της με άλλες βιβλιοθήκες, ώστε να αποτελέσει το κέντρο ανάπτυξης για την προώθηση του βιβλίου. Δημιουργία εργαστηρίων δημιουργικής ανάγνωσης και γραφής. Παρουσίαση βιβλίων μέσω δραματοποίησης τους κτλ.

✚ Ανάπτυξη παράλληλων δραστηριοτήτων στην δημοτική πινακοθήκη .

Με σεμινάρια ιστορίας τέχνης από ειδικούς επιστήμονες και στόχο το κοινό να μνηθεί στην ιστορία της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των σύγχρονων μορφών τέχνης.

Ο σχεδιασμός του προγράμματος πολιτιστικής ανάπτυξης μπορεί να αποτελέσει μέρος του Ε.Π και επιμέρους εξειδικευμένων μελετών και να χρηματοδοτηθούν από το «Θησέα». Οι προτάσεις που αφορούν τον εκσυγχρονισμό των βιβλιοθηκών και των προγραμμάτων καλλιτεχνικής παιδείας μπορούν να χρηματοδοτηθούν από το Ε.Π του υπουργείου πολιτισμού, το ΠΕΠ Πελοποννήσου, και την κοινωνία της πληροφορίας.

Είναι προφανές ότι ένα ολοκληρωμένο σχέδιο πολιτιστικής ανάπτυξης πρέπει να είναι αντικείμενο και προϊόν δημοσίου διαλόγου και ευρύτερης συναίνεσης του συνόλου των φορέων και πολιτών που ασχολούνται με θέματα πολιτισμού και πολιτιστικής ανάπτυξης. Όπως είναι προφανές ότι για να έχει επιτυχία ένα τόσο σημαντικό εγχείρημα θα πρέπει να κινητοποιήσει και να ενεργοποιήσει όλους τους πολίτες για να γίνουν κοινωνοί του οράματος και να συμμετάσχουν ενεργά στην διαμόρφωση, στην εκπόνηση και την υλοποίηση της στρατηγικής για την πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης.

Θα πρέπει να είναι κοινή μας επιδίωξη ότι ο πολιτισμός είναι στάση ζωής που αναδύει την αισθητική ως καθημερινότητα.

Γιατί η τέχνη πάει παντού.

- ✦ Δεν περιορίζεται στους ειδικούς χώρους, μπορεί να πάει παντού στον Δήμο:
- Στις πλατείες με μουσική, δρώμενα και τις τοπικές γιορτές
- Στους πεζόδρομους με πλανόδιους μουσικούς, μίμους και δρώμενα
- Στους δρόμους με θέατρο δρόμου
- Στις γειτονιές με δραστήρια πολιτιστικά κέντρα των νέων καλλιτεχνικών εργαστηρίων στις γιορτές
- Στα πάρκα με φεστιβάλ
- Στους αρχαιολογικούς χώρους, στα κάστρα, με φεστιβάλ – θεσμούς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Παρακάτω παρουσιάζουμε το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του Δ. Κορινθίων για το έτος 2009:

1) Το Πνευματικό Κέντρο πραγματοποίησε εκδήλωση για την κοπή της Προτογρονιάτικης Πίτας το Σάββατο 24 Ιανουαρίου και ώρα 19:00, στην αίθουσα του Π.Π.Κ.. Παρόντες ήσαν οι τοπικές αρχές, το Διοικητικό Συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου, οι δάσκαλοι των τμημάτων και τα μέλη τους, οι εργαζόμενοι και πλήθος κόσμος. Μετά το καλωσόρισμα του Προέδρου χαιρέτησαν ο Δήμαρχος Κορινθίων και πολιτικοί του Νομού μας. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Π.Π.Κ. έκανε έναν απολογισμό των εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο έτος, παράλληλα με προβολή του αρχείου από εικόνες και φωτογραφίες των διοργανώσεων.

2) Στις 7 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκαν τα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής του Δημήτρη Γρατσία, στη Δημοτική Πινακοθήκη Κορίνθου. Η διάρκεια της έκθεσης ήταν έως τις 3 Απριλίου. Κατά τη διάρκειά της, οι μαθητές των σχολείων που επισκέφθηκαν το χώρο της Πινακοθήκης, είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν εκπαιδευτικό πρόγραμμα πάνω στη χρήση του χρώματος και τη φόρμα, από τον ίδιο τον καλλιτέχνη

3) Καρναβάλι 2009: Πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της πόλης μας, το Σάββατο 28 Φεβρουαρίου, με την κεντρική παρέλαση αρμάτων και καρναβαλιστών. Ακολούθησε συναυλία με το Σαρμπέλ και την Ειρήνη Μερκούρη. Το γλέντι κορυφώθηκε με τη ρήψη βεγγαλικών.

Η συμμετοχή των μαθητών από τα σχολεία της περιοχής ήταν εντυπωσιακή, όπως επίσης μεγάλη ήταν η συμμετοχή των τοπικών διαμερισμάτων, των συλλόγων αλλά και του πλήθους που αυθόρμητα συμμετείχε και διασκέδασε.

4) Για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου, την Τετάρτη 25 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό θέατρο εκδήλωση με παραδοσιακά χορευτικά, παραδοσιακό τραγούδι και τη συνοδεία παραδοσιακής ορχήστρας. Συμμετείχαν τα χορευτικά τμήματα και η παραδοσιακή χορωδία του Πνευματικού Κέντρου καθώς και τα χορευτικά συγκροτήματα των πολιτιστικών συλλόγων Εξαμιλιών και Ευλοκέρizas. Παράλληλα υπήρξε και προβολή εικόνων επετειακού περιεχομένου.

5) Αυλαία και πάμε! (Α. Τσέχοφ, Κ. Βάλεντιν, Γ. Σκούρτης, . Αναστασόπουλος). Πρόκειται για την παράσταση του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πνευματικού Κέντρου η οποία παρουσιάστηκε με επιτυχία στο Δημοτικό Θέατρο στις 25.26.27 & 29 Απριλίου και στις 2, 3, & 4 Μαΐου.

6) Τοπία της φύσης & του σώματος ήταν ο τίτλος της έκθεσης ζωγραφικής του Κωνσταντίνου Ράμιου, που παρουσιάστηκε στη Δημοτική Πινακοθήκη. Τα εγκαίνια της έκθεσης πραγματοποιήθηκαν το Σάββατο 25 Απριλίου και η διάρκειά της ήταν μέχρι 16 Μαΐου.

7) Το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου μας, συμμετείχε στη διοργάνωση της παράστασης Ρωμαίος & Ιουλιέτα πάνω στο σύγχρονο χορό και το θέατρο, την οποία ανέβασαν τα global arts studios. Η παράσταση δόθηκε με επιτυχία την Κυριακή 24 Μαΐου στο Δημοτικό Θέατρο Κορίνθου.

→ Οι καλοκαιρινές εκδηλώσεις του Πνευματικού Κέντρου με τον τίτλο «Πολιτιστικές διαδρομές», πραγματοποιήθηκαν μέσα στο μήνα Ιούλιο στο κέντρο της πόλης και στα τοπικά διαμερίσματα με συναυλίες και θεατρικές παραστάσεις:

1) Κυριακή 5/ Ιουλίου: στην πλατεία Ελ. Βενιζέλου (Φλοίσβος), δόθηκε με επιτυχία η συναυλία με τους «ΕΥΡΥΛΙΚΗ & ΚΟΡΓΙΑΛΛΑ». Η συναυλία είχε ιδιαίτερη απήχηση κυρίως στο νεαρόκοσμο της πόλης.

2) Παρασκευή 10 Ιουλίου: Δόθηκε συναυλία από μαθητές Γερμανικών Μουσικών Σχολείων στην πλατεία Ελ. Βενιζέλου (Φλοίσβος). Οι νεαροί μουσικοί από τα Musikschule Froihlich εντυπωσίασαν το κοινό.

3) Κυριακή 12/ Ιουλίου: στην Αρχ. Κόρινθο (χώρος Ξενία), δόθηκε η Θεατρική παράσταση «Ο ΚΟΥΡΕΑΣ ΤΗΣ ΣΕΒΛΙΑΗΣ» του Μπωμαρσαί από το ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ. Κρήτης σε σκηνοθεσία και διασκευή Θανάση Θεολόγη. Πήραν μέρος οι ηθοποιοί: Γιώργος Παρτσαλάκης, Νίκος Δαδινόπουλος, Τάσος Παλαντζίδης, Γιάννης Αιβάζης, και Θάλεια Προκοπίου. Η παράσταση πρόσφερε πλούσιο θέαμα και ψυχαγωγία στο κοινό που κατέκλυσε το χώρο.

4) Δευτέρα 20/ Ιουλίου: στην Αρχ. Κόρινθο (χώρος Ξενία), ανέβηκε η Θεατρική παράσταση «ΑΥΛΑΙΑ & ΠΑΜΕ» από το Θεατρικό Εργαστήρι του Π.Π.Κ. Δήμου Κορινθίων, σε σκηνοθεσία Γιώργου Τζαβάρα. Ήταν μια παράσταση επαγγελματικού επιπέδου που εντυπωσίασε το κοινό.

5) Κυριακή 26/ Ιουλίου: στην πλατεία Ελ. Βενιζέλου (Φλοίσβος) πραγματοποιήθηκε η συναυλία του καλοκαιριού με τους: ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΤΣΙΡΑ – ΡΑΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΑΟΥ – ΜΥΡΩΝΑ ΣΤΡΑΤΗ. Και οι τρεις τραγουδιστές ενθουσίασαν το κοινό το οποίο κατέκλυσε την πλατεία και τραγούδησε μαζί με τους καλλιτέχνες γνωστές επιτυχίες.

6) Το Πνευματικό Κέντρο συμμετείχε στη διοργάνωση για τις Μουσικές βραδιές Πανσελήνου οι οποίες πραγματοποιήθηκαν υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, την υποστήριξη της Αυστριακής Πρεσβείας και Μέγα Χορηγό το Club Hotel Casino Loutraki. Την Πέμπτη 6 Αυγούστου δόθηκαν συναυλίες κλασικής μουσικής στο ναό της Οκταβίας στην Αρχαία Κόρινθο, στην αρχαία Νεμέα και στο Αρχαιολογικό Μουσείο της αρχαίας Σικυώνας.

7) Τρίτη 25 Αυγούστου: Μαθητές των γερμανικών Μουσικών

Σχολείων Harmonica – Sound Orchestra, παρουσιάζουν το μουσικό τους πρόγραμμα στην πλατεία Ελευθερίου Βενιζέλου (Φλοίσβος).

8) Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου: Στην πλατεία του Σολομού, το θέατρο σκιών του Πάνου Καπετανίδη ψυχαγόγησε μικρούς και μεγάλους με τις γνωστές φιγούρες του καραγκιόζη και της παρέας του.

9) Τετάρτη 9 Σεπτεμβρίου: στην πλατεία της Ξυλοκέριζας, διοργανώθηκε βραδιά έντεχνου και λαϊκού τραγουδιού με το τοπικό συγκρότημα «Παντός καιρού». Ερμηνεύθηκαν με επιτυχία τραγούδια που όλοι έχουμε σιγοτραγουδήσει.

10) Το Πνευματικό Κέντρο ήταν ανάμεσα στους συνδιοργανωτές των εκδηλώσεων «Μικρασιατικά 2009», που πραγματοποιήθηκαν από τη Μικρασιατική Στέγη Κορίνθου στις 4-5 & 6 Σεπτεμβρίου. Οι εκδηλώσεις αφορούσαν τις αλησμόνητες πατρίδες και τη Γενοκτονία των ελλήνων από το 1912 έως το 1923.

ΑΦΙΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ.

11) Το Σάββατο 12 Σεπτεμβρίου παρουσιάστηκε Κονσέρτο Εκκλησιαστικής – Βυζαντινής Μουσικής, στο Δημοτικό Θέατρο Κορίνθου. Έψαλε ο πρωτοψάλτης, χοράρχης και διδάσκαλος κ. Ιωάννης Κλωναρίδης, συνεπικουρούμενος από πρωτοψάλτες του Νομού μας.

12) Για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της 28^{ης} Οκτωβρίου, το Πνευματικό Κέντρο διοργάνωσε στο Δημοτικό Θέατρο την προβολή της αριστουργηματικής ταινίας του Τάκη Κανελλόπουλου για το Αλβανικό Έπος «Ο Ουρανός». Πριν την προβολή της ταινίας οι ακροατές είχαν την ευκαιρία να δουν το σπάνιο ντοκιμαντέρ (Αμερικανικής παραγωγής 1947) που αφορούσε τον αποκατασταθέντα μετά το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο Ισθμό και περιλάμβανε σπάνια ντοκουμέντα από την περίοδο της Κατοχής στην Κορινθία.

Η εκδήλωση έγινε σε συνεργασία με την Κινηματογραφική Λέσχη Κορίνθου και την Εταιρία Οπτικοακουστικών «Παπανδρέου Α.Ε.», που μας παραχώρησε την ταινία.

13) Στη Δημοτική Πινακοθήκη Κορίνθου διοργανώθηκε έκθεση ζωγραφικής του Αντρέα Καράμπελα από το Σάββατο 31 Οκτωβρίου, ημέρα εγκαινίων, έως και τις 20 Νοεμβρίου.

Το χρόνο που μας πέρασε, τη μόνιμη συλλογή της Πινακοθήκης καθώς και τις περιοδικές εκθέσεις επισκέφθηκαν 1250 παιδιά από σχολεία του νομού μας, πραγματοποιώντας εκπαιδευτικά προγράμματα. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που σχεδιάστηκε και εκπονήθηκε από τις κυρίες Τζαναβάρα και Τσώρη «Ελάτε να εκφραστούμε διαφορετικά», παρουσιάστηκε στις 26 Ιουλίου, στην ετήσια συνάντηση εκπροσώπων μουσείων που διοργανώθηκε από το Ελληνικό τμήμα του Διεθνούς Συμβουλίου μουσείων και το τμήμα εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού και έτυχε εξαιρετικής μνείας.

Επίσης η Πινακοθήκη συμβαδίζοντας με τη φιλοσοφία της νέας μουσειολογίας πραγματοποίησε σεμινάριο στις 13 Μαρτίου, για εκπαιδευτικούς, με εισηγήτρια την μουσειοπαιδαγωγό Άννα Πλαγιάννη και θέμα: «Όταν το παιδί συναντά την Τέχνη».

Επίσης φιλοξένησε στις 18 Μαρτίου, την απονομή βραβείων στους διακριθέντες μαθητές, που συμμετείχαν στους πελοποννησιακούς αγώνες ζωγραφικής, που διοργανώνει κάθε χρόνο το υπουργείο παιδείας.

14) Για τις ημέρες των Χριστουγέννων τα τμήματα της Χορωδίας του Πνευματικού Κέντρου (παιδική χορωδία & Opus Femina), υπό τη μουσική διδασκαλία της Φάλιας Παπαγιαννοπούλου, ετοίμασαν και παρουσίασαν με πολύ μεγάλη επιτυχία το μουσικό παραμύθι των Χάρη και Πάνου Κατσιμίγα «Η αγέλαστη πολιτεία και οι Καλικάτζαροι». Δόθηκαν τέσσερις (4) παραστάσεις το Σάββατο 19, την Κυριακή 20 και την Τρίτη 22 Δεκεμβρίου. στο κατάμεστο από το πλήθος Δημοτικό Θέατρο. Η παράσταση εντυπωσίασε μικρούς και μεγάλους.

Αφηγητής ήταν ο Γιάννης Παπαγιαννόπουλος, η χορογραφία της Μαργαρίτας Μπόντζου και τα σκηνικά της Δήμητρας Λιάκουρα.

Παρακάτω θα αναλύσουμε με δύο λόγια τι περιλαμβάνουν δύο από τις μεγαλύτερες εκδηλώσεις που πραγματοποιεί η πόλη της Κορίνθου.

Μικρασιατικά 2009:

Την εκδήλωση αυτή πραγματοποιεί η Μικρασιατική στέγη Κορίνθου σε συνεργασία με τον δήμο καθώς και την νομαρχία. Η εκδήλωση συνήθως πραγματοποιείται τον μήνα Σεπτέμβρη με σκοπό τις εκδηλώσεις μνήμης για τις αλησμόνητες πατρίδες της ανατολής. Συνήθως η εκδήλωση περιλαμβάνει κάποια ομιλία σχετικά με την Μικρασιατική καταστροφή καθώς και τραγούδια που ερμηνεύει η χορωδία της Μικρασιατικής στέγης.

ΠΑΥΛΕΙΑ:

Η εκδήλωση αυτή γίνεται προς τιμήν του πολιούχου της πόλης της Κορίνθου την 29 Ιουνίου κάθε έτους. Περιλαμβάνει τριήμερο λαμπρών θρησκευτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων. Διοργανώνονται από την Ιερά Μητρόπολη τα παύλεια ενώ οι διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται διοργανώνονται από πλευράς Δήμου. Η εκδήλωση στις μέρες που διαρκεί περιλαμβάνει περιφορά της εικόνας του ΑΠ. Παύλου σε όλη την πόλη και των ιερών λειψάνων των Κορίνθιων Αγίων σε όλη την πόλη.

Συμμετοχές στις δραστηριότητες του 2009

Α' Τμήματα Χορωδίας

1) 18 Ιανουαρίου: Το Γυναικείο Φωνητικό Σύνολο "Opus Femina" παρουσιάστηκε στην κοπή της πίτας της Μικρασιατικής Στέγης Κορίνθου.

- 2) 25 Ιανουαρίου: Η Παιδική Χορωδία παρουσιάστηκε στη Γιορτή των τριών Ιεραρχών.
- 3) 11 Απριλίου: Το Γ.Φ.Σ. “Opus Femina” συμμετείχε με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής, υπό τη διεύθυνση του Μιχαήλ Μαρμαρινού, στην παρουσίαση του έργου του Φίλιππα Τσαλαχούρη «Οι επτά λόγοι του Χριστού πάνω στο Σταυρό», στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.
- 4) 9 Μαΐου: Η παιδική χορωδία τραγούδησε στο Διεθνές Συνέδριο καθηγητών μουσικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
- 5) 29 Ιουνίου: Η παιδική χορωδία συμμετείχε στον εορτασμό για τα «Παύλεια».
- 6) 25 Οκτωβρίου: Το Γ.Φ.Σ. “Opus Femina” , σε σύμπραξη με την Κρατική ορχήστρα, τη Χορωδία του Δήμου Αθηναίων και τη Χορωδία της Λυρικής σκηνής, παρουσίασαν το έργο του Μ. Καλομοίρη «Η Συμφωνία της Λεβεντιάς», στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.
- 7) 29 Οκτωβρίου: Το Γ.Φ.Σ. “Opus Femina”, παρουσιάστηκε στο Διεθνές Καρδιολογικό Συνέδριο, που πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.
- 8) 7 Νοεμβρίου: Το Γ.Φ. Σ. «Opus femina», εμφανίστηκε στη Χορωδιακή συνάντηση που διοργάνωσε ο Δήμος τρικάλων.
- 9) 12 Δεκεμβρίου: Το Γ.Φ.Σ. “Opus Femina” συμμετείχε στη Διεθνής χορωδιακή Συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης.

Β' Τμήματα Παραδοσιακού Χορού

- 1) 25 Μαρτίου: Τα χορευτικά τμήματα, όπως κάθε χρόνο συμμετείχαν στην παρέλαση της Εθνικής Επετείου.

- 2) 20 Ιουνίου: Τα χορευτικά του πνευματικού κέντρου συμμετείχαν στο Φεστιβάλ του πολιτιστικού συλλόγου Εξαμιλίων. Δυναμική και ποιοτική παρουσία κατά γενική ομολογία.

- 3) 21 Ιουνίου: Το χορευτικό τμήμα ενηλίκων και το τμήμα παραστάσεων συμμετείχαν στο 5^ο Οδοιπορικό στην Ελληνική Παράδοση, που διοργάνωσε η Unesco στο στάδιο Ειρήνης & Φιλίας. Παρουσιάστηκαν χοροί της κορινθίας με τις αντίστοιχες φορεσιές. Άριστη εμφάνιση.

- 4) 26 - 28 Ιουνίου: Τα χορευτικά φιλοξενήθηκαν στην Κοζάνη, προσκεκλημένα από τον πολιτιστικό Σύλλογο του αγίου Αθανασίου, ο οποίος κατά το διήμερο αυτό πραγματοποιούσε τις ετήσιες εκδηλώσεις του. Η φιλοξενία ήταν θερμότερη και πραγματοποιήθηκαν ξεναγήσεις.

- 5) 29 Ιουνίου: Τα χορευτικά συμμετείχαν, όπως κάθε χρόνο, στα Παύλεια, που πραγματοποιήθηκαν στο προαύλιο του Μητροπολιτικού Ναού της Κορίνθου.

- 6) 5 Ιουλίου: Το παιδικό χορευτικό τμήμα συμμετείχε στο παιδικό φεστιβάλ που διοργάνωσε ο πολιτιστικός σύλλογος Λουτρακίου «Το Μελαγκάβι».

- 7) 30 Ιουλίου: Τα χορευτικά εμφανίσθηκαν στο πανελλήνιο φεστιβάλ του Σουλίου Πατρών, με χορούς της Λέσβου. Καλή εμφάνιση σε έναν πανελλήνιου εμβέλειας και καταξιωμένο, στο χώρο του παραδοσιακού χορού, θεσμό.

8) 29 – 30 Αυγούστου: Συμμετοχή των χορευτικών τμημάτων στο Φεστιβάλ παραδοσιακών χορών στο Διδυμότειχο που διοργάνωσε ο πολιτιστικός σύλλογος τα «Δίδυμα Τείχη». Παρουσιάστηκε κορινθιακό και ευρύτερα πελοποννησιακό πρόγραμμα. Ορχήστρα με το Νίκο Αγγούση στο κλαρίνο. Πολύ καλές κριτικές. Περιήγηση στον Άρδα και την πόλη του Διδυμοτείχου.

9) 13 Νοεμβρίου: τα χορευτικά συμμετείχαν στη βραδιά που πραγματοποίησε το Κέντρο Νέων της Νομαρχίας στην αίθουσα, στο τέρμα της οδού Κολιάτσου. Στην εκδήλωση, η οποία είχε διαπολιτισμικό περιεχόμενο, συμμετείχαν και ξένα συγκροτήματα (Πολωνικό και Γεωργιανό).

Τα χορευτικά μας τμήματα έχουν αναπτύξει στενές σχέσεις με τον πανελληνίως καταξιωμένο φορέα, στον κόσμο του παραδοσιακού χορού, το Θέατρο Λαϊκών χορών «Δόρα Στράτου» και επίκειται στενότερη συνεργασία σε διάφορους τομείς.

Προσφάτως τα χορευτικά μας τμήματα έγιναν μέλος της I.O.V. (Διεθνής Οργάνωση Λαϊκής Τέχνης), φορέας παγκόσμιας εμβέλειας που εδρεύει στην Αυστρία.

Οι σχέσεις των χορευτικών τμημάτων με πολιτιστικούς συλλόγους του νομού και από όλες τις γωνίες της Ελλάδας είναι στενές και μακροχρόνιες. Η δυναμική και ενεργός παρουσία τόσο σε τοπικό όσο και σε πανελλήνιο επίπεδο είναι μια πραγματικότητα που τιμά το Δήμο μας και κυρίως το Πνευματικό Κέντρο.

Γ' Τμήμα Βιβλιοθήκης

1) Από 16 – 20 Σεπτεμβρίου η Βιβλιοθήκη του Πνευματικού Κέντρου συμμετείχε στην 1^η Έκθεση κορινθιακού βιβλίου και Κορίνθιων συγγραφέων που διοργανώθηκε από το Επιμελητήριο Κορινθίας, στα πλαίσια της «Πανελληνίας Γενικής Έκθεσης Κορινθίας».

Δ' «Θεατοικό Εργαστήρι»

2) στις 16 Αυγούστου το «Θεατοικό Εργαστήρι» παρουσίασε το έργο Αυλαία και πάμε! στο Άνω Διμηνιό Κορινθίας, μετά από πρόσκληση του Γτοπικού Συλλόγου Γυναικών.

Ε' Τμήμα Παραδοσιακής Χορωδίας

2) Το Τμήμα της Παραδοσιακής Χορωδίας του Π.Π.Κ., συμμετείχε σε εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στην πόλη μας και σε συνεργασία με τα Τμήματα Παραδοσιακού Χορού του Πνευματικού Κέντρου.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.

1. Είστε ικανοποιημένοι με την πολιτιστική δραστηριότητα που αναπτύσσετε στο Δήμο όπου κατοικείτε;

Ναι	όχι

2. Θεωρείται πως η πολιτιστική ανάπτυξη παίζει σημαντικό ρόλο για την γενικότερη ανάπτυξη ενός τόπου;

Ναι	όχι

Αν όχι γιατί?

3. υπάρχουν άλλες πολιτιστικές δραστηριότητες που θα μπορούσε να διαθέτει ο Δήμος σας και δεν υπάρχουν?

Ναι	όχι

Αν όχι δώστε παράδειγμα:

4. Μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων ή κοινοτικών πρωτοβουλιών πιστεύεται πως έχουν ενισχυθεί δράσεις που συμβάλλουν στην πολιτιστική ανάπτυξη?

Ναι	όχι

Δώστε παράδειγμα:

5. Κατά την γνώμη σας τα τελευταία η τοπική αυτοδιοίκηση έχει δραστηριοποιηθεί περισσότερο σε θέματα που αφορούν τα πολιτιστικά?

Πάρα πολύ	Λίγο	αρκετά	καθόλου

6. Πώς κρίνεται την ενημέρωση των πολιτών σε θέματα που αφορούν πολιτιστικές εκδηλώσεις?

εξαιρετική	Καλή	μέτρια	Ανεπαρκής

7. Είστε ικανοποιημένοι από την προσφορά του Δήμου σας ως προς τον δημότη, όπως εκφράζεται μέσα από τα καλλιτεχνικά τμήματα?

Πάρα πολύ	Λίγο	αρκετά	καθόλου

8. Πιστεύεται ότι αρκούν οι εκδηλώσεις, παραστάσεις, συναυλίες που οργανώνει ο δήμο σας?

Πάρα πολύ	Λίγο	αρκετά	καθόλου

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πέπη Δαράκη (1995), *Πολιτισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση*, εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα.

Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α. (1994),. «*Πολιτισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση*», πλήρη πρακτικά της Αθήνα

Ντόρα Κονσόλα (2006), *Πολιτιστική ανάπτυξη και πολιτική*, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

Ε.Ε.Τ.Α.Α (1994,). «*Πολιτισμός και τοπική Δημοκρατία*»,. Αθήνα
Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας, Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος.

Μπιτσάνη Ευγενία (2004), *Πολιτισμική Διαχείριση & Περιφερειακή Ανάπτυξη* εκδόσεις Διόνικος, Αθήνα.

Μπαμπινιώτης Γεώργιος «*Η γλώσσα ως πρόσβαση στον πολιτισμό*», άρθρο στην εφημερίδα το ΒΗΜΑ, 02-07-2006.

Κονσόλα Ντόρα (1990), *Πολιτιστική δραστηριότητα και κρατική πολιτική στην Ελλάδα*, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – εκπαιδευτικός, επιστημονικός και πολιτιστικός οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

www.wikipedia.org.

www.korithos.gr.

www.europe-greece.com

www.vdodo.gr

www.tovima.gr

www.opek.org.cy/books_2_15.htm

<http://imc.xelixis.net/industries/cultureheritage/tadid/81iDefault.aspx>.

www.europe.eu.gr

www.ppKentrokor.gr